

CAOP

Inlichtingen: Carina van Agten
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Telefoonnr.: 06 – 27 59 56 78
E-mailadres: c.vanagten@caop.nl
Datum: 22 januari 2020
0 bijlage(n)
Ons kenmerk SOD/20.0043
Zaaknummer: G.1.01

Verslag van de vergadering van het SOD op de volgende data

- 10 december 2019 van 14.05-19.50 uur (Baljuwzaal, CAOP, Den Haag);**
- 12 december 2019 van 12.00-14.45 uur (Cavaleriezaal, Kromhoutkazerne Utrecht);**
- 17 december 2019 van 10.00-14.00 uur (Baljuwzaal, CAOP, Den Haag);**
- 14 januari 2020 van 13.05- 17.30 uur(Baljuwzaal, CAOP, Den Haag)**

Aanwezig:

Van de zijde van Defensie: P. Reesink (voorzitter), S. Pijpstra, B. Jansen [10-12-2019 tot 18.00uur], M. Hazenkamp [10 en 12-12-2019], L. Jansen, F. van de Hoef [10-12-2019 en 14-01-2020], W. Schwab [12 en 17-12-2019 en 14-01-2020], M. Suwout [17-12-2019 en 14-01-2020].

Van de zijde van de centrales: J. Debie [10-12-2019 tot 18.00 uur en 12-12-2019], J. van Hulsen, H. Nummerdor [10-12-2019 tot 18.00 uur] (AC), A. Snels [alleen 10-12-2019], R. Schilperoort, J. van Rossum [alleen 17-12-2019 vanaf 12.30 uur] (ACOP), J. Kropf [10-12-2019 tot 18.00 uur], S. Hop [10-12-2019 tot 18.00 uur], J. Schot [alleen 14-01-2020] (CCOOP), M. de Natris [alleen 10-12-2019], T. van Leeuwen (CMHF).

Van de zijde van het ministerie van BZK: C. van Wezel.

Van de zijde van het ministerie van Financiën: T. Douma [alleen 10-12-2019 tot 18.00 uur], E. de Best [14-01-2020].

Van de zijde van het secretariaat: C. van Agten [10-12-2019, 14-01-2020], R. Dircke [12 en 17-12-2019].

Agenda (SOD/19.00688.1).

1. Opening, mededelingen, vaststellen agenda.
2. Vaststellen concept-verslag van het SOD van 03-12-2019 (SOD/19.00693).
3. Pensioenreglement voor militairen 2019/tekstvoorstel t.a.v. paragraaf 7.6 (WG PA/19.00687 en bijl.).
4. Employability-organisatie.
5. Concept-AMvB (AP/19.00570, openstaande discussies: artikelen 2.1, 3.1, 6.1).
6. Mandaat dir. Werkgeverszaken.
7. Grondslag voor afwijken functiewaarderingsadvies voor SG (SOD 19/00544 en bijl).
8. Rondvraag en sluiting.

Agendapunt 1: Opening, mededelingen, vaststellen agenda.

De voorzitter opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom.

De centrales kunnen tot 18.00 uur aanwezig zijn en het streven is er op gericht die eindtijd aan te houden.

Vaststellen agenda.

De voorzitter stelt de volgende wijzigingen voor.

- Agendapunt 4: toevoegen SOD/19.00698 en bijl.
- Agendapunt 5: 'artikel 3.1' wijzigen in *artikel 3.2.* en toevoegen *artikel 6.2.*
Toevoegen: SOD/19.00616 en bijl. als vervolg op AP/19.00570 en bijl.

De heer Van Hulsen geeft aan een uitdaging te hebben als de voorzitter stukken toevoegt die niet in ibabs zijn gepubliceerd. Als bespreking aan de orde is zal hij naar bevind van zaken handelen.

De heer Kropf geeft aan dat hij zich niet terdege heeft kunnen voorbereiden op stukken die niet op de agenda staan. Spreker zegt dat de werkgever hem wederom heeft weten te verbazen en zal dat toelichten aan de hand van het voorlezen van de volgende tekst [*integraal opgenomen*].

Voorzitter,

Wij zijn wederom verbaasd en teleurgesteld over deze agenda. Hoewel dat relatief is, de teleurstelling is immers structureel aan het worden en zou ons dan ook ondertussen niet meer mogen verbazen.

Laten we echter vooral aangeven waardoor wij toch teleurgesteld zijn, en dat doen aan de hand van de aangeboden agenda.

Bij agendapunt 3 heeft u een tekstvoorstel aangeboden dat geheel niet voldoet aan de gemaakte afspraken en gedane toezeggingen. Maar daar komen we wel op terug bij de eventuele behandeling van dit agendapunt.

Bij agendapunt 4 heeft u gemeend wederom geen behandelstuk te hoeven aanbieden, hoewel hier nu al gedurende ongeveer een jaar om gevraagd wordt. Wij hebben dienaangaande het vertrouwen in u als werkgever al opgezegd in de vergadering van het SOD van 13 november jl. Hoewel u in die vergadering aangaf dat hetgeen gewisseld was duidelijk was en hier in het SOD van 3 december wederom aandacht aan besteed is heeft u dit agendapunt wederom zonder beleidsvoornemen geagendeerd.

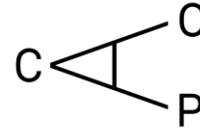
Bij agendapunt 5 heeft u de concept-AMvB met nummer AP/19.00570 op de agenda gezet. Naar onze mening is dat te triest voor woorden, omdat zaken die naar het SOD worden doorgeleid doorgaans worden aangeboden met een aangepaste brief. En daar hebben wij u in het laatste SOD al op gewezen, het had hier moeten gaan om SOD/19.00616 en de daarbij behorende bijlage. Voor ons toch weer een moment om u te vragen wanneer u nu daadwerkelijk eens de regie gaat nemen.

Maar wat wellicht veel belangrijker is, is dat u meent aan te kunnen geven dat de openstaande discussiepunten beperkt zouden zijn tot de artikelen 2.1, 3.1 en 6.1. Daar distantiëren wij ons van. Wij veronderstellen het als bekend dat alle vergaderingen van werkgroepen ter voorbereiding dienen op het SOD en er alleen overeenstemming bereikt kan worden over een bepaald onderwerp in het SOD of als er unaniem een overeenkomst wordt bereikt in een werkgroep. Daar is in deze geen sprake van en derhalve behouden wij ons het recht voor om over de gehele tekst op- en aanmerkingen te plaatsen.

Bij agendapunt 6 heeft u het onderwerp "mandaat van de directeur werkgeverszaken" geagendeerd. Wij hadden echter expliciet verzocht om "Het mandaat van de directeur werkgeverszaken in de werkgroepvergaderingen" te agenderen. Het gaat immers om het mandaat van de voorzitter van een werkgroepvergadering, en niet om het mandaat van een functionaris in het algemeen.

Bij agendapunt 7 heeft u het onderwerp "Grondslag voor afwijken functiewaarderingsadvies voor SG" met uw brief van 14 oktober 2019 als behandelstuk. Ook dit lijkt een bewuste keuze om weg te blijven van waar het om gaat. Het gaat immers om de vraag of u, zoals al meerdere malen in de verslagen van vergaderingen van het SOD is vastgelegd, als werkgever van mening bent en blijft dat de SG in deze kwestie integer heeft gehandeld. Zoals bekend werd deze vraag nog meer opportuun op het moment dat werd vastgesteld dat de SG na alle eerdere genegeerde adviezen ook BZK heeft genegeerd nadat BZK had aangegeven dat de waardering conform het eerdere functiewaarderingsadvies had moeten worden vastgesteld.

Wij verzoeken u dan ook de agenda en de onderwerpen daarop aan te passen zoals aangegeven.

Ten aanzien van hetgeen is gemeld over agendapunt 7, meent de voorzitter dat de formulering wellicht wat cryptisch is, maar dat er geen opzet is om het punt anders te interpreteren dan door de heer Kropf is aangegeven. Het gaat over het punt van de CCOOP dat raakt aan het integer handelen van de SG.

Desgevraagd om een nadere duiding van de opmerking bij agendapunt 6, licht de heer Kropf toe dat het niet gaat om het mandaat van een functionaris, maar om het mandaat van de functionaris die de werkgroepvergaderingen voorziet.

Ten aanzien van de voorbereiding stelt de voorzitter dat de termijn niet altijd wordt gehaald omdat er extra SOD's plaatsvinden, maar hij is bereid om de aangeleverde stukken van de agenda te halen als dat de centrales meer comfort geeft. Volgens de heer Schilperoort is het SOD van vandaag een regulier gepland overleg en hij is het met de heer Kropf eens dat de voorbereiding zeer te wensen over laat. Spreker heeft bij de conceptagenda aangegeven dat de agenda compleet moet zijn inclusief de bijbehorende verslagen van AP, PA etc. zodat niet alle discussies opnieuw hoeven te worden gevoerd.

De voorzitter neemt kennis van deze opmerking en schorst de vergadering om uit te zoeken hoe de stukken bij agendapunt 5 (AP/19.00570 en bijl. en SOD/19.00616) zich tot elkaar verhouden.

SCHORSING DEFENSIE

De voorzitter heropent de vergadering en geeft aan dat tijdens de schorsing is geconstateerd dat bij agendapunt 5 het stuk SOD/19.00616 had moeten worden opgenomen.

Agendapunt 2: Vaststellen concept-verslag van het SOD van 03-12-2019

(SOD/19.00693).

Op voorstel van de heer Kropf worden de volgende wijzigingen aangebracht.

- Het stuknummer van de concept-AMvB PA/19.00570 wordt gewijzigd in: *SOD/19.00616 en bijl.*
- Het stuknummer van het concept-verslag van 13-11-2019 SOD/19.00663 wordt gewijzigd in: *SOD/19.00663.1*
- Blz. 7, actiepunt 2: 'TWAV/19.00620' moet zijn: AP/19.00579.

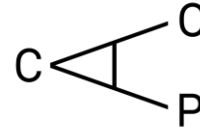
Met in achtneming van deze wijzigingen wordt het verslag vastgesteld.

De voorzitter stelt voor de actiepuntenlijst niet in zijn geheel te behandelen en alleen stil te staan bij het actiepunt *Arbeidstijden DBBO*.

Pm De heer Schilperoort wil een opmerking maken ten aanzien van *actiepunt 1, Defensiebrede employabilityorganisatie*. Spreker moet constateren dat in tegenstelling tot de toezegging van werkgeverszijde er nog steeds geen beleidsvoornemen voor de start van de inrichting van de employabilityorganisatie is aangeboden.

De heer Kropf stelt dat er ten aanzien van *actiepunt 4, Afspraken behoudpremie en premie stimuleren vertrek* geen voorstel voor 2020 lag waarop de voorzitter heeft toegezegd om de verslaglegging te raadplegen. Spreker zegt dan een stand van zaken of een terugkoppeling te verwachten in de volgende vergadering. Volgens de voorzitter is hier bedoeld dat hij eerst de bespreking in de WG AP af wil wachten om te bezien of partijen daar tot een gemeenschappelijk beeld kunnen komen. Het gaat aldus de heer Kropf om twee punten. Enerzijds was er een discussie over de vraag of het voorstel van 2020 wel kan worden besproken terwijl het voorstel 2019 nog niet is afgerond. Spreker heeft toen gewezen op het feit dat dit zou betekenen dat er met het huidige tempo dan nooit meer een afspraak voor een bepaald jaar kan worden gemaakt. Anderzijds heeft de voorzitter toegezegd de verslagen na te zullen lezen op de afspraken die hierover zijn gemaakt. De heer Kropf zegt dit wel te hebben gedaan en moet constateren dat de voorzitter meermalen heeft toegezegd dat er in ieder geval voor het jaar 2020 tijdig een brief wordt aangeboden om het onderwerp nog in 2019 te kunnen behandelen. Dat is dus niet gebeurd en spreker wenst dan ook graag te vernemen wat de voorzitter in de verslagen heeft gelezen. De voorzitter meent dat er is toegezegd dat er een brief zal worden aangeboden voor het eind van het jaar, waarop de heer Kropf preciseert dat de voorzitter een brief heeft toegezegd voor tijdige behandeling in de werkgroep AP. In de vorige vergadering

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

bleek dat dit niet was gebeurd met het argument dat 2019 nog niet was afgerond. De AP van 17-12-2019 wordt niet meer gevolgd door een SOD, hetgeen betekent dat dit het laatste SOD van 2019 is. Dat maakt het heel moeilijk om invulling te geven aan de toezegging van

Pm werkgeverszijde. De voorzitter zegt toe dat er een voorstel voor de werkgroep AP zal worden aangeboden. Gezien het feit dat de AP over precies een week plaatsvindt, wordt de toezegging dat er een stuk tijdig zal worden aangeboden, niet gestand gedaan, zo stelt de heer Kropf. Spreker benadrukt dat de werkgever stelselmatig wordt gevraagd om de aanlevertermijnen te respecteren en de afspraken na te komen. Hij moet concluderen dat Defensie geen actie op dit punt heeft ondernomen en verzoekt de voorzitter daar regie op te nemen.

De heer Kropf vervolgt zijn betoog met *actiepunt 8, Informatievoorziening rond pilots*, waarbij niet is opgenomen wanneer de voorzitter een brief gaat sturen, terwijl dat naar hij meent wel is gemeld. Volgens de voorzitter gebeurt er al van alles om de informatie te wisselen rond de pilots. Spreker

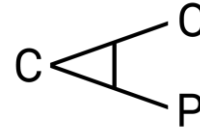
Pm zegt een brief met het overzicht van de pilots toe voor het kerstreces (20-12-2019).

Zoals aangekondigd koppelt de voorzitter terug ten aanzien van het actiepunt 2, *Arbeidstijden DBBO*. Navraag bij de commandant DBBO heeft geleerd dat er op zich geen sprake is van een personeelstekort om de reguliere bedrijfsvoering uit te voeren, zolang er zich geen verstoringen voordoen. Er is echter wel sprake van een groeiend financieel – en formatietekort. Ook het BARD en het AMAR leggen hier en daar beperkingen op. Om te komen tot een optimaal rooster voor het personeel en om de uitvoering van de dienstverlening te garanderen, moet de oplossing gezocht worden in de aanpassing van de regelgeving en in extra formatie aan schaalbaarheid (vast versus flexibel). De medezeggenschap is er bij betrokkenen en deelt dit standpunt. Spreker zegt de vorige keer in het SOD te hebben aangegeven dat hij hier een plan voor wil maken en hij stelt voor dat hij de centrales voor 01-02-2020 hierover een brief aanbiedt, zodat partijen er daarna over van gedachten kunnen wisselen. De brief kan voorzien zijn van een stand van zaken waarbij twaalf maanden wordt teruggekeken.

De heer Kropf geeft aan afstand te nemen van de melding van de voorzitter dat de bedrijfsvoering DBBO op orde is of kan draaien zolang er geen incidenten zijn. De incidenten waarop de voorzitter doelt zijn wat spreker betreft gewone werkgeverrisico's (bijvoorbeeld ziekte) en daarbij dient Defensie binnen de regelgeving te blijven en te voorzien in een adequate achtervang. De regelgeving voorziet in overmacht situaties en calamiteiten, dus daar kan geen verschil van mening over bestaan. Daarom neemt spreker ook afstand van de uitspraak dat de oplossing moet worden gevonden in het aanpassen van de regelgeving. Zolang die niet is gewijzigd zal de werkgever zich daaraan dienen te houden en zal hij de reguliere werkgeverrisico's als ziekte, opleiding en verlof op moeten vangen binnen de roosters. Anders, zo verwoordt spreker, heeft Defensie teveel wensen voor te weinig mensen. De heer Schilperoort vraagt zich af in hoeverre hij de werkgever nog moet geloven als hij zegt navraag bij DBBO te hebben gedaan en als antwoord terugkreeg dat er geen probleem was. Ook hij heeft het beeld dat de werkgever in zijn capaciteit geen rekening houdt met de niet-beschikbaarheid (vakantie, ziekte, etc.). Een ander punt is aldus spreker, de inzet bij DBBO van militairen vanuit andere eenheden, met name van de KL om beveiligingstaken te doen. Hij heeft vernomen dat betreffende militairen geen nacht- of avonddiensten draaien, maar 12-uurs-diensten van 24.00-12.00 uur. Volgens spreker is dat ook een overschrijding van de ATW, waarmee het probleem van DBBO wordt verschoven naar de mensen die assistentie verlenen. De heer Schilperoort doet het dringende verzoek aan de werkgever om er voor te zorgen dat ook degenen die assistentie komen verlenen worden ingedeeld in roosters die passen binnen wet- en regelgeving.

In reactie op hetgeen de voorzitter heeft teruggekoppeld kan de heer Van Hulsen melden dat twee weken geleden en in het afgelopen weekend DBBO in Den Haag met een zware onderbezetting (ongeveer de helft van de noodzakelijke mensen) heeft gedraaid en dat is nog maar voor zover spreker weet. Dan gaat het niet meer om een incident en kan wat hem betreft Defensie de boel beter sluiten en het hele terrein leegtrekken. Tevens maakt de heer Van Hulsen zich ernstig zorgen om het feit dat de DBBO-ers zonder beschermingsmiddelen worden ingezet bij de branden in Scheveningen waar ze worden blootgesteld aan allerlei chemische stoffen. Zijn ernstige zorg zit ook op het aspect van sociale veiligheid in de zin dat mensen überhaupt zo angstig zijn om hun mond open te trekken, dat ze alles maar zwijgend accepteren. Er is met andere woorden veel en veel meer aan de hand en spreker voorspelt dat dit zal ontploffen. Als de basisproblemen niet eens kunnen worden aangepakt zal er met al die andere kwesties nog een grote uitdaging voor de werkgever in het verschiet liggen.

De heer Debie vraagt naar de duiding van het financieel- en formatietekort. Er is aldus de voorzitter sprake van een aanvulling op de formatie met inhuur/ inzet van militairen uit het flexibele bestand. Spreker krijgt terug, ook uit het

onderzoek naar de mogelijkheden in het rooster, dat er op zich wel verbeteringen mogelijk zijn en ook zijn doorgevoerd, maar dat die zich voor een deel nog wel moeten uitbetalen. Gehoord de ervaringen van de centrales stelt spreker voor om dit nader te onderzoeken door de signalen van de centrales te leggen naast de informatie die hij vanuit DBBO heeft verkregen. De heer Debie zegt niet te begrijpen dat het feit dat het extern ingehuurd bureau HORA aangeeft geen basisrooster te kunnen maken binnen de bestaande wet- en regelgeving, geen licht heeft doen branden. Dat zou naar spreker meent toch moeten leiden tot de conclusie dat de formatie niet op orde is. De voorzitter erkent dat hierover zeker het gesprek moet worden aangegaan. Hij krijgt terug dat op de TBB-1- en TBB-2-locaties die het zwaarst beveiligd worden, de bezetting net past, maar dat op de locaties TBB-3 en TBB-4 wordt ingeleverd op de manier waarop wordt bewaakt en beveiligd. De heer Debie meent dat de organisatie de formatie moet baseren op de taken buiten de niet-beschikbaar-elementen als ziekte en verlof waar elke onderdeel mee te maken heeft en waarmee rekening moet worden gehouden in die formatie. De voorzitter constateert dat hij uit zijn eigen kanalen terugkrijgt dat DBBO gebaseerd op de formatie de bezetting eigenlijk wel rond zou moeten krijgen, echter dat dit niet overeen komt met de signalen die hij nu van de centrales hoort. Hij voegt hier aan toe dat ook de medezeggenschap niet met deze signalen is gekomen. Daarom is het aldus spreker zaak om alle informatie goed naast elkaar te leggen en te bezien wat er klopt en wat niet.

De heer De Natris informeert of het genoemde financiële probleem is gelegen in het feit dat er te weinig is begroot om de taken te kunnen uitvoeren. De voorzitter repliceert dat hij die kennis nu niet paraat heeft, maar dat hij vermoedt dat de financiële component samenhangt met de formatie. Dat denkt de heer De Natris ook en dan volgt daaruit de vraag wat partijen daar aan gaan doen. Als zij het hier maar blijven bespreken en het niet naar de politiek brengen, gaat er bij Defensie niets gebeuren. Spreker roept partijen op om hun verantwoordelijkheid te nemen en richting de politiek te melden dat het kraakt en piept en de Defensieorganisatie de taken niet meer kan uitvoeren. De voorzitter is het hier op zich mee eens, maar stelt de terugkoppeling van DBBO pas afgelopen vrijdag te hebben gekregen en nu nog onvoldoende scherp te hebben hoe de signalen van de centrales zich daartoe verhouden. Er is lang en regelmatig gesproken over het planmatig overtreden van de ATW, BARD en AMAR en dat lijkt op zich te zijn beheerst, maar de signalen van de centrales zijn duidelijk, dus ergens klopt er aldus spreker iets niet. De heer Van Hulsen vindt dat de voorzitter het nu te klein maakt, want de roosters kunnen met veel moeite wel binnen de wet- en regelgeving passend gemaakt worden, maar alleen als alle andere elementen (ziekte, verlof, opleiding) worden weggemoffeld. De voorzitter zegt dit niet zo te bedoelen, er moet in de roosters ruimte zitten voor alle niet-beschikbaar-elementen, waaronder ook rust- en pauzetijden.

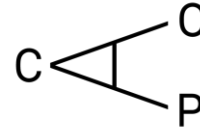
Ten aanzien van de opmerking dat de medezeggenschap geen verontrustende signalen afgeeft, wil de heer Schilperoord meegeven dat het wel zo kan zijn dat de medezeggenschap DBBO het allemaal prima vindt, maar dat het gaat om de medezeggenschap van de onderdelen die leveren.

Het lijkt de heer Kropf goed als de verschillende beelden op elkaar worden gelegd. Eén kanttekening wil hij nog maken bij de opmerking dat de medezeggenschap is betrokken bij de roosters en kijken naar oplossingen, waaronder ook de mogelijkheid van het aanpassen van wet- en regelgeving. Bij DBBO wordt de term 'pretoosters' gebruikt en daarmee is ingestemd door de medezeggenschap, maar die gaan buiten de regelgeving. Spreker stelt voor dat de voorzitter met zijn HDE-en ter plaatse in conclaaf gaat over deze creatieve invulling buiten de regelgeving, omdat noch de medezeggenschap, noch de HDE daarover gaat. Zij moeten kijken naar de wijze waarop de regelgeving binnen de eenheid wordt toegepast, niet òf die wordt toegepast en zij kunnen alleen oplossingen zoeken die passen binnen de regelgeving.

- Pm De voorzitter vat samen dat hij a) de centrales zal uitnodigen om de verschillende beelden te wisselen en b) hij die mee zal nemen in een brief die hij voor 01-02-2020 of zoveel eerder zal aanbieden.

Agendapunt 3: Pensioenreglement voor militairen 2019/tekstvoorstel t.a.v. paragraaf 7.6
(WG PA/19.00687 en bijl.).

De voorzitter recapituleert dat partijen in de WG PA in aanwezigheid van het ABP de tekst van het pensioenreglement militairen hebben afgestemd. Zij zijn het nog niet eens over de tekst van paragraaf 7.6 van het nieuwe reglement, waarover tijdens de bijeenkomst van de WG PA van 14-11-2019 voor het laatst inhoudelijk is gesproken. Op 15-11-2019 heeft het ABP onder voorbehoud van een uitvoeringstoets een tekstvoorstel voor paragraaf 7.6 aangeboden. Defensie heeft toegezegd een interne check te doen en te reageren op de teksten van

het ABP. Dat heeft aldus spreker, langer geduurd dan voorzien. Afgelopen donderdag 05-12-2019 hebben de centrales de voorliggende brief ontvangen waarin de werkgever heeft aangegeven niet te kunnen instemmen met het tekstvoorstel van het ABP. Derhalve is er een nieuw tekstvoorstel gedaan dat zoals is toegelicht in de begeleidende brief naar de overtuiging van de werkgever op een juiste wijze invulling geeft aan hetgeen is beoogd met de tekst in het AV-akkoord en naar de (gewezen) deelnemers aan de pensioenregeling militairen duidelijkheid moet geven welke werkwijze vóór 01-01-2019 werd toegepast en derhalve ook ná 01-01-2019 van toepassing blijft. Spreker wil het voorlopig hierbij laten en verzoekt de centrales te reageren.

De heer Schilperoort wil markeren dat partijen in de werkgroep PA tot een soort compromis waren gekomen over de wijze waarop zij het zouden regelen. Spreker begrijpt dat de werkgever daar nu afstand van neemt omdat hij met een ander verhaal komt met een verwijzing naar de Kaderwet. Spreker citeert uit de MvT van de Kaderwet militaire pensioenen van 17-12-1999: 'Overeengekomen is in te zetten op kapitaaldekking voor de pensioenaanspraken die zijn gekoppeld aan de diensttijd die na de toetreding tot het fonds wordt opgebouwd. Zonder dat dit richting de rechthebbenden tot pensioenbreuken leidt, zullen pensioendelen, voortkomend uit de militaire diensttijd daarvoor, door het fonds afzonderlijk worden vastgesteld en bij de ondergetekende gedeclareerd'. In 1999 hadden burgers en militairen dezelfde regeling, namelijk de eindloonregeling en pas in 2004 zijn de burgers overgegaan op de middelloonregeling. Dit lezend constateert spreker dat hier letterlijk staat dat alle diensttijd en alle pensioenaanspraken die iemand heeft vóór 2001 via declaratie worden gefinancierd, ongeacht of hij nu militair is of als militair burger wordt, of al dan niet laat omrekenen. De heer Schilperoort is van mening dat de centrales in de vorige WG PA eigenlijk al een behoorlijk compromis hebben voorgesteld. Hij heeft er grote moeite mee dat de werkgever ook daar nog weer op terug wil komen door de financieringsafpraak die hij buiten de centrales met het ABP heeft gemaakt in het reglement op te willen nemen. Spreker benadrukt dat deze afspraak er in ieder geval wat zijn centrale betreft, niet in gaat komen, omdat in het reglement alleen afspraken mogen worden opgenomen die tussen sociale partners zijn overeengekomen. Als de werkgever besluit om terug te komen op het compromis dat is gesloten in de laatste WG PA, zal spreker zich verlaten op de tekst in de MvT en wordt er ook niet gekort op de pensioenen van de burgermedewerkers die ooit militair zijn geweest en die een diensttijd hebben vóór 2001.

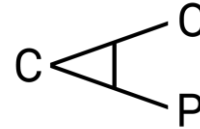
De heer Kropf geeft er de voorkeur aan om een spreektekst voor te lezen *[tekst integraal opgenomen]*

Voorzitter,

Allereerst wensen wij nogmaals te benadrukken dat wij het ernstig betreuren dat u uitgebreid de tijd heeft genomen om tot het thans voorliggende voorstel te komen. Hierdoor heeft u immers tot de thans bij ons laatst bekende deadline gewacht en ons nagenoeg geen tijd gegeven om deze tekst te beoordelen en/of extern te laten toetsen. Dat was uw keuze en ook de gevolgen van die keuze zijn voor uw rekening. Zoals al eerder aangegeven heeft u meerdere malen geschoven met deadlines waarop we tot overeenstemming moesten komen om de persen van de Staatscourant te halen waardoor de druk op ons toenam. Daarnaast heeft u op 14 november laten weten geen weken nodig te hebben om op een tekstvoorstel van het ABP te kunnen reageren maar heeft u die tot u met dit voorstel kwam ruimschoots gebruikt. Daarnaast hebben wij u in het laatste SOD min of meer moeten dwingen om deze extra vergadering van het SOD uit te schrijven om überhaupt nog een kans te hebben tot een tekst te komen die zou kunnen of moeten bijdragen aan het bereiken van overeenstemming over het pensioenreglement 2019 voor militairen. En in die zin herhalen wij dan ook allereerst onze woorden uit de laatste vergadering:

'wij zullen niet instemmen met het alsnog terugdraaien van de afspraken aangaande de aanspraken van voor 1 juni 2001 en als daardoor geen, of niet tijdig, overeenstemming wordt bereikt over het pensioenregeling 2019 houden wij u daarvoor verantwoordelijk. Niet alleen voor het principe, maar ook voor de eventuele nadelige effecten voor de betrokken pensioendeelnemers in het algemeen en onze leden in het bijzonder'.

Voorzitter, zoals al veelvuldig en in verschillende vergaderingen aangegeven hebben wij als sociale partners meerdere malen afspraken gemaakt aangaande de wijzigingen in het pensioenreglement.

Ook aangaande de aanspraken van voor 1 juni 2001 in de pensioenregeling voor militairen hebben wij meerdere malen afspraken gemaakt. De oorsprong van deze afspraken ligt in de discussies die gevoerd zijn aangaande de wijzigingen van deze pensioenregeling rond de millenniumwisseling. In het jaar 2000 is immers de Kaderwet Militaire Pensioenen bekrachtigd waardoor u onder andere bewerkstelligde dat er een wijziging tot stand kwam in de wijze van financieren. Op dat moment werd immers besloten om het begrotings-gedekte pensioen over te brengen naar een pensioenfonds. Daardoor ging u ook, voor het grootste gedeelte, van een begrotings-gedekte pensioenbetaling naar een premie-gedekt kapitaaldeckingsstelsel.

In het jaar 2001 werd voor de uitvoering hiervan de conversieregeling militaire pensioenen bekrachtigd. Ook in die regeling werd in meerdere artikelen aandacht besteed aan de aanspraken die de deelnemers en voormalige deelnemers hadden opgebouwd voor de datum van 1 juni 2001. Deze datum van 1 juni 2001 was immers de datum waarop de conversie zou worden toegepast. In deze regeling is meermaals aangegeven dat de pensioenaanspraken van voor 1 juni 2001 van deelnemers, voormalige deelnemers en gepensioneerden welvaartsvast zouden zijn.

In die zin wijzen wij u ook graag op artikel 2 van deze conversieregeling. Hier staat in het 2° deel van lid 4 het volgende: “de op de datum van toetreding geldende berekeningsgrondslag vastgesteld op de hoogste welvaartsvaste pensioengrondslag, zoals die ingevolge de genoemde oude regels voor het ouderdompensioen van de betrokkene gold of zou hebben gegolden;”

Overigens staat hier welvaartsvast en hebben we het nu slechts over waardevast, maar laten we die discussie nu maar niet starten.

Ook in de discussies aangaande het arbeidsvoorwaardenakkoord hebben de sociale partners de laatste jaren veelvuldig gediscussieerd over dit onderwerp en zowel bij het afgewezen resultaat als het uiteindelijk tot stand gekomen arbeidsvoorwaardenakkoord vanaf 1 oktober 2018 stond de afspraak klip en klaar in het uiteindelijke resultaat dan wel het uiteindelijke akkoord. Ik citeer “De pensioenaanspraken die zijn opgebouwd vóór 1 juni 2001 worden door Defensie separaat gefinancierd. Een eventueel door ABP toegepaste korting is niet van toepassing op deze pensioenaanspraken. De tot 1 januari 2019 toegepaste werkwijze voor deze pensioenaanspraken blijft derhalve ná 1 januari 2019 van toepassing.” Daar kunnen we dus kort over zijn voorzitter, er zit immers geen woord Chinees in. Een eventueel door ABP toegepaste korting is niet van toepassing op de pensioenaanspraken die zijn opgebouwd voor 1 juni 2001, en in onze versie is daar geen voorbehoud bij opgetekend.

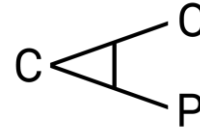
In uw aanbiedingsbrief geeft u echter een volstrekt nieuwe uitleg aan deze afspraak. U geeft namelijk aan dat dit slechts van toepassing zou zijn voor militairen die tot aan de UGM leeftijd militair bleven of blijven en om militairen die voor de UGM-leeftijd gewezen deelnemer geworden zijn en daarna geen pensioen meer opbouwen bij het ABP. Daar distantiëren wij ons volledig van. Deze afspraak hebben wij nooit gemaakt en dit staat ook niet in een akkoord of regeling. Dit staat daarnaast haaks op de afspraken in het laatste AV-akkoord, daar wordt immers geen enkele groep uitgezonderd.

Vervolgens geeft u in uw brief aan wat volgens u de rol van het ABP is geweest bij het tot stand komen van het laatste AV-akkoord, en ook daar wensen wij ons verre van te distantiëren. Het ABP is nimmer partij bij het tot stand komen van een arbeidsvoorwaardenakkoord en dient slechts uit te voeren wat sociale partners overeenkomen. Ook, of misschien wel juist, bij het tot-stand-komen van het laatste akkoord was het ABP geen partij. Sterker nog, in die periode troffen de SCO-def en het ABP elkaar slechts in de rechtbank.

Wij herkennen ons wel in de zinsnede van uw brief waarin u aangeeft dat het ABP uiterlijk 15 november zou komen met een tekstvoorstel voor paragraaf 7.6. U gaat er daarbij echter wel volledig aan voorbij dat het tekstvoorstel van het ABP gebaseerd zou zijn op de principeafspraken aangaande het betreffende onderwerp zoals overeengekomen in de WG PA van 14 november jl.

In deze vergadering is door sociale partners overeengekomen dat er voor de door u in uw brief uitgesloten deelnemers een opt-out regeling zou komen waarbij alle betrokkenen gewezen zouden worden op alle voor- en nadelen. Bij alle voormalige deelnemers aan de militaire pensioenregeling die geen gebruik maakten van de opt-out mogelijkheid zou in voorkomend geval gekort kunnen worden over de volledige pensioenaanspraak.

Vervolgens geeft u aan dat u het niet eens bent met het tekstvoorstel van het ABP, los van het gegeven dat u dat pas zeer recent heeft aangegeven hebben wij daar geen moeite mee. Als u dan maar komt met een

tekstvoorstel wat recht doet aan de gemaakte afspraken en de rechten van alle deelnemers. U komt nu echter niet met een nieuw tekstvoorstel, maar u komt terug op eerdere afspraken en toezeggingen. En laten wij daar nu maar weer eens duidelijk over zijn voorzitter. U bent, naar onze mening, wederom aan het terug onderhandelen. Dat is voor ons onacceptabel en onaanvaardbaar.

Uw beperkte en korte samenvattende interpretatie van het wettelijk kader dienaangaande nemen wij dan maar voor lief. Waar wij echter een wel een vrij stevige mening over hebben is uw samenvatting van de uitvoeringspraktijk. U verwijst daarbij naar een overeenkomst welke door de Staat, in dit geval het Ministerie van defensie, met het ABP is gesloten. Op basis van deze overeenkomst zou volgens u in een aantal gevallen gelden dat het militair ouderdomspensioen dat is opgebouwd voor 1 juni 2001 niet langer op declaratiebasis bij Defensie in rekening wordt gebracht, maar onderdeel gaat uitmaken van het fondsvermogen van het ABP. Deze pensioenaanspraken kunnen zodoende volgens u wel worden gekort. Ook hier kunnen wij ons slechts van distantiëren voorzitter. Wij hebben u vaker gevraagd om de door u aangehaalde overeenkomst, maar die nog nooit ontvangen. Daarnaast dienen afspraken die u maakt met het ABP in lijn te zijn met de afspraken die sociale partners hebben gemaakt. In deze kwestie herkennen wij ons zeker niet en voor eventuele omissies die daardoor ontstaan houden wij u dan ook verantwoordelijk!

U eindigt uw brief met de mededeling dat u ons een tekstvoorstel doet voor paragraaf 7.6 van het ABP Pensioenreglement voor militairen 2019. In dit tekstvoorstel is de door u omschreven praktijk vastgelegd en hiermee wordt naar uw mening invulling gegeven aan de in het AV-akkoord gemaakte afspraak.

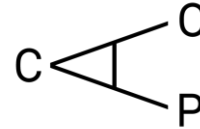
Het zal u, gebaseerd op voorgaande uitgesproken teksten niet verbazen dat wij die mening niet delen, en dat is dan slechts de nette samenvatting. Naar onze mening zijn de afspraken die wij als sociale partners gemaakt hebben helder en heeft u er klaarblijkelijk voor gekozen om in de praktijk iets anders uit te laten voeren. Dat willen wij niet legitimeren voor het verleden en niet vastleggen voor de toekomst.

En los daarvan betwijfelen wij ten zeerste of deze handelwijze wel mag als we kijken naar artikel 20 van de Pensioenwet. Naar onze mening worden op de door u bedoelde wijze immers aanspraken met terugwerkende kracht ontnomen of beperkt.

Wat ons betreft is het aangaande de tekst zoals die in het pensioenreglement moet landen eenvoudig voorzitter. Deze tekst dient in lijn te zijn met de gemaakte afspraken, de redactie is dan minder belangrijk. En ook daar kunnen we kort over zijn. Uw voorstel voldoet daar geenszins aan en daar zullen wij dan ook niet mee instemmen. Zoals al vaker gezegd, afspraak is afspraak. Als u echt denkt dat u nu kunt achteruit onderhandelen van de afspraken die recent zijn gemaakt tot en met de in het jaar 2000 gemaakte afspraken dan zult u ons op uw weg vinden, en daarbij sluiten wij niets uit. Voor ons is het immers onacceptabel dat u gemaakte afspraken wederom met voeten denkt te kunnen treden en rechten van militairen en voormalige militairen kunt beperken. Wat voor werkgever denkt u dan te willen zijn als u het broze vertrouwen van uw werknemers zo wilt schaden?

De heer Van Leeuwen had het beeld dat partijen in de WG PA van 14-11-2019 na heel veel overleg overeenstemmen hadden bereikt over de strekking van de tekst van paragraaf 7.6. Hetgeen de werkgever nu voorlegt inclusief de aanbiedingsbrief staat daar wat hem betreft haaks op. In de brief worden oneigenlijke argumenten gebruikt om tot een tekstvoorstel te komen en zoals hij verwoordt is er meer sprake van een rookgordijn om de kern van de discussie te verbloemen. Spreker geeft aan dat de CMHF niet kan instemmen met het werkgeversvoorstel voor een tekst van paragraaf 7.6.

De brief gelezen hebbend is de verleiding aldus de heer Van Hulsen groot om op allerlei elementjes de discussie te gaan voeren of die juist zijn of waar precies vanuit moet worden gegaan. Daarmee komen partijen echter niet veel verder. Zijn vrije vertaling van de situatie is dat er een behoorlijke kloof was tussen de opvatting van de werkgever en die van de centrales toen zij de discussie startten. Er zijn grote woorden gesproken en harde uitlatingen gedaan, maar in elk geval zijn partijen op 14-11-2019 gekomen tot iets waar beiden comfort bij hadden en dachten dat het een oplossing zou kunnen bieden. Hij is het met zijn collega's eens dat op dat moment het beeld was dat er overeenstemming was over de strekking van de tekst, met het voorbehoud van een uitvoeringstoets door het ABP en het voorbehoud van werkgeverszijde ten aanzien van de formulering. Nu moet spreker constateren dat Defensie

met het voorliggende voorstel weer terugveert op de oorspronkelijke opvatting en partijen weer terugbrengt naar de patstelling waar zij uit weg probeerden te komen. Dat is aldus spreker niet alleen jammer, maar ook niet constructief en in die zin stelt de brief hem teleur. Hij herhaalt dat een tekstexegese door juristen niets zal opleveren en hij beveelt aan om op zoek te gaan naar datgene wat partijen kan verbinden.

De voorzitter dankt de centrales voor hun reactie en schorst de vergadering.

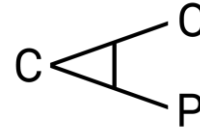
SCHORSING DEFENSIE

Na heropening zegt de voorzitter in reactie op hetgeen de centrales voor de schorsing hebben betoogd, het volgende.

In de Pensioenwet is kapitaaldekking van pensioenaanspraken dwingend voorgeschreven. Op basis van diezelfde wet kan een pensioenfonds verworven pensioenaanspraken en pensioenrechten verlagen indien de dekkingsgraad van het pensioenfonds te laag is. Bij het ouderdomspensioen van militairen speelt iets bijzonders omdat dit is pas sedert 01-06-2001 bij het ABP is ondergebracht. Daarvoor werden de pensioenen van militairen uit de begroting betaald. Uit de Kaderwet militaire pensioenen volgt dat militaire ouderdomspensioenen voor 01-06-2001, welke op declaratiebasis uit de begroting van Defensie worden gefinancierd, niet kapitaal gedekt hoeven te zijn op grond van de Pensioenwet. Pensioenen die niet kapitaal gedekt zijn, kunnen niet door ABP worden gekort. Met het oog daarop is in het AV-akkoord 2018-2020 vastgelegd dat voor 01-06-2001 opgebouwde pensioenaanspraken separaat worden gefinancierd en niet gekort kunnen worden. Spreker citeert: 'De pensioenaanspraken die zijn opgebouwd vóór 1 juni 2001 worden door Defensie separaat gefinancierd. Een eventueel door ABP toegepaste korting is niet van toepassing op deze pensioenaanspraken. De tot 1 januari 2019 toegepaste werkwijze voor deze pensioenaanspraken blijft derhalve na 1 januari 2019 van toepassing'.

Achteraf bezien is het naar de zienswijze van de voorzitter vreemd dat deze tekst is opgenomen in het AV-akkoord, eens temeer nu het ABP bereid is om in het Pensioenreglement duidelijkheid te geven over deze uitzonderingspositie, namelijk dat op declaratiebasis gefinancierde militaire ouderdomspensioenen opgebouwd voor 01-06-2001, niet kunnen worden gekort ('water blijft nu eenmaal nat'). Defensie heeft aldus spreker nooit beoogd toe te zeggen dat pensioenaanspraken die inmiddels kapitaal gedekt zijn gemaakt, nooit kunnen worden gekort en dat zou ook niet kunnen omdat de werkgever daar niet over gaat; korting volgt vanuit de Pensioenwet en het FTK. De uitzonderingssituaties van voor 2001 zijn niet in 2018 besproken en ook niet in het AV-akkoord terechtgekomen. Dat was ook niet nodig omdat in het AV-akkoord is afgesproken dat de toegepaste werkwijze die gold voor 01-01-2019, ook van toepassing blijft na 01-01-2019. Uitgangspunt in 2001 was mede op verzoek van de centrales, dat pensioenaanspraken van militairen niet langer uit de begroting van Defensie zouden worden gefinancierd, maar dat zou worden overgegaan naar kapitaaldekking en dat is ook gebeurd. Militairen die over zijn gegaan naar de burgerregeling hadden op z'n minst twee voordelen van de default van interne waardeoverdracht, namelijk voor de backservice-aanspraken en voor het nabestaandenpensioen. De reden waarom Defensie niet in kan stemmen met het tekstvoorstel van het ABP is de volgende. Deze tekst is opgesteld naar aanleiding van de discussie in de WG PA van 14-11-2019 alwaar de werkgever heeft aangegeven met sympathie kennis te hebben genomen van het standpunt van de centrales om eerlijk, helder en transparant te communiceren. Dat is ook een wens van de werkgever en spreker meent dat de voorliggende tekst daar aan tegemoet komt. Het tekstvoorstel van het ABP beschrijft echter vanaf 2019 een andere werkwijze dan de werkwijze die al werd toegepast vanaf 2001. Defensie heeft het reglement gezien vanuit de AV-afspraken in het akkoord van 2019. Toen waren partijen het erover eens dat de toegepaste werkwijze zou worden gecontinueerd na 01-01-2019. Zij vonden het nodig om dit in het resultaat van 2018 en het akkoord van 30-07-2019 op te nemen omdat het ABP destijds geen duidelijkheid kon verschaffen of er een korting zou plaatsvinden op de op declaratiebasis vanuit de Defensiebegroting gefinancierde militaire ouderdomspensioenen opgebouwd voor 01-06-2001. Spreker vervolgt zijn betoog met de mededeling dat de werkgever om meerdere redenen niet akkoord kan gaan met de tekst van het ABP.

1. Ten eerste zou er, zoals reeds is aangegeven, een andere werkwijze vanaf 2019 worden toegepast, hetgeen niet is afgesproken.
2. Een tweede bezwaar ziet op de uitvoeringsconsequenties van een systeemwijziging, terwijl ABP (nog) niet heeft aangegeven of een dergelijke systeemwijziging wel mogelijk is en zo dat het geval is onder welke condities die moet plaatsvinden.

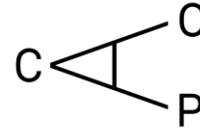

3. Ten derde geeft de door het ABP voorgestelde systematiek misschien wel duidelijkheid naar de toekomst, maar is er onvoldoende duidelijkheid over de omzettingen die in het verleden zijn gedaan. Defensie kan daar niet mee akkoord gaan.
4. Bovenal vindt de werkgever het van belang om te benadrukken waar het destijds allemaal om begonnen is, namelijk de ook door de centrales breed gedragen wens om over te gaan naar kapitaaldekking. Uitsluitend vanwege het ontbreken van middelen om het hele verleden ineens te financieren is in de Kaderwet militaire pensioenen een uitzondering gecreëerd op de harde eis van kapitaaldekking in de Pensioenwet. In de MvT bij de Kaderwet is daarover het volgende gesteld, spreker citeert: 'Overeengekomen is in te zetten op kapitaaldekking voor de pensioenaanspraken die zijn gekoppeld aan de diensttijd die na de toetreding tot het fonds wordt opgebouwd. Zonder dat dit richting de rechthebbenden tot pensioenbreuken leidt, zullen pensioendelen, voortkomend uit de militaire diensttijd daarvoor, door het fonds afzonderlijk worden vastgesteld en bij de ondergetekende gedeclareerd'. De voorzitter wil hiermee aangeven dat het dus gaat om de pensioenen die bij Defensie worden gedeclareerd en dat dit niet geldt voor de pensioenen van militairen die over zijn gegaan naar de door het ABP uitgevoerde burgerregeling. Na overgang worden ook die aanspraken kapitaal gedekt. Spreker merkt daarbij op dat ook vóór het moment van indalen bij het ABP en op grond van de Wet financiële voorzieningen privatisering ABP het zo was dat de militaire diensttijd na een overstap naar een burgerfunctie ook in het verleden kon meetellen voor de diensttijd op grond van de pensioenregeling die gold voor burgers en dat Defensie de actuariële tegenwaarde van het uitzicht op pensioen ingevolge de toen geldende AMP van degene op wie de overstap als burger betrekking had, overdroeg aan het ABP-fonds. Kortom, het is aldus spreker voor een deelnemer aan de ABP burger pensioenregeling nooit zo geweest dat eventueel opgebouwde militaire ouderdomspensioenen op declaratiebasis uit de Defensiebegroting werden gefinancierd. Derhalve ziet spreker geen reden om de bestaande uitvoeringspraktijk die voortvloeit uit de Pensioenwet, de Kaderwet en de op basis daarvan gesloten overeenkomst, te wijzigen.
5. Als vijfde punt acht spreker het relevant om op te merken dat het destijds in het belang van de deelnemers was om op deze wijze de afspraken over omzetten en verrekenen van pensioenaanspraken bij de overgang van militair naar burger vorm te geven. De automatische omzetting van de militaire diensttijd naar de burgerregeling had tot gevolg dat die tijd werd meegenomen in de berekening van de backservice-aanspraken in de eindloonregeling die tot 2004 ook nog gold voor de burgers binnen ABP. Verder gold in de ABP-pensioenregeling voor burgers en militairen vanaf 01-06-1999 tot 01-01-2018 een risico gedekt nabestaandenpensioen bij overlijden voor vijftenzestig jaar. Door de automatische omzetting van de militaire diensttijd bleef daarmee ook het recht op partnerpensioen bij overlijden voor vijftenzestig jaar over diensttijd voor 01-01-2018 behouden. Dit laatste punt is aldus spreker nog steeds aan de orde en ook daarom heeft het niet zijn voorkeur om naar de toekomst toe een deelnemer te laten kiezen tussen het risico van overlijden of het risico van korten. De werkgever meent dat een dergelijke keuze in alle redelijkheid niet aan de deelnemer kan worden voorgelegd.

Op het punt van een wel of niet overeengekomen tekst in de WG PA van 14-11-2019 stelt de voorzitter zich op het standpunt dat er nergens uit het verslag van die vergadering naar voren komt dat er overeenstemming was over een tekst van paragraaf 7.6, want die moest nog worden gemaakt. Partijen hebben intensief gesproken over een mogelijke oplossingsrichting, zeker naar de toekomst toe, die door de werkgever werd aangeduid als een charmante oplossing omdat die ook uitging van duidelijkheid, transparantie en helderheid zeker ook richting de deelnemers. De voorzitter van de WG PA heeft meerdere keren aangegeven dat zij wil checken of die oplossing effecten heeft op de afspraken die Defensie heeft gemaakt en of daar nog iets mee moet worden gedaan. Tijdens de vergadering is benadrukt dat de werkgever die effecten nog niet kon overzien. Nu de interne check is gedaan en alles nog eens goed is overwogen, heeft dat geleid tot de voorliggende brief en een tekstvoorstel. Dit voorstel geeft wat de werkgever betreft duidelijkheid naar de deelnemers en de gewezen deelnemers.

Wat de heer Schilperoort betreft heeft de voorzitter complete onzin verteld omdat hij er kennelijk vanuit gaat dat een afspraak die Defensie met het ABP heeft gemaakt voor de centrales als sociale partners een gegeven is. Dat is het dus niet want de centrales gaan alleen uit van afspraken die zij met de werkgever Defensie zijn overeengekomen. Dat zijn niet alleen de afspraken uit het AV-akkoord, maar dat ziet ook op de MvT van de Kaderwet waarin zeker geen voorbehoud is gemaakt. Defensie heeft er zelf in het verleden voor gekozen om een afspraak te maken met het ABP die gaat over het wijzigen van de aanspraken van hun leden en daarmee heeft de werkgever in zijn visie een onrechtmatige daad gepleegd. Spreker zegt nog bereid te zijn geweest om te kijken naar een opt-out-regeling omdat hij wel beeld heeft bij de gevoeligheid om te kiezen tussen overlijden of korten,

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

maar als mensen er voor kiezen om hun pensioen niet om te laten rekenen, behouden zij hun rechten. De werkgever komt daar nu ook op terug en dat noopt de heer Schilperoort om terug te vallen op de oorspronkelijke afspraak die ook gewoon in de kaderwet staat, namelijk dat er überhaupt niet wordt gekort op alle diensttijd van voor 2001 van iemand die ooit militair is geweest en ook bij het ABP aangesloten is.

De heer Kropf geeft aan drie maanden te willen schorsen. Des gevraagd stelt spreker die tijd nodig te hebben om een externe juridische toets te laten doen, omdat de werkgever niet is gekomen met een tekst die in lijn is met de afspraken.

Er bestaat aan de zijde van de centrales grote onvrede over de wijze waarop de werkgever zich opstelt, met name door te komen met een lange spreektekst die zij hier krijgen gepresenteerd en waarop zij worden geacht ter plekke te reageren. Mevrouw Snels houdt de werkgever verantwoordelijk voor het feit dat door zijn rekken straks het Defensiepersoneel in de kou staat. Het moge aldus de heer Van Hulsen duidelijk zijn dat partijen hier niet uit komen als de voorzitter overtuigd blijft van de juistheid van zijn betoog.

Na informeel overleg schorst de voorzitter de vergadering om intern beraad te voeren.

SCHORSING DEFENSIE

De voorzitter heropent om 19.30 uur de vergadering. De heer Van Hulsen wil voor het verslag opgetekend hebben dat de CCOOP-vertegenwoordigers de vergadering om 18.00 uur hebben verlaten, zoals aan het begin van de vergadering is aangekondigd.

De voorzitter stelt voor om voor het Pensioenreglement de tekst van het AV-akkoord op te nemen bij paragraaf 7.6 en dat partijen voor het reglement van 2020 zo snel mogelijk in 2020 tot een definitieve tekst komen. De heer Schilperoort vult aan dat partijen in 2020 met elkaar nader gaan duiden wat er bedoeld wordt met de tekst uit het AV-akkoord. Het gaat aldus de voorzitter inderdaad om een nadere duiding van hetgeen er gebeurt bij een overstap naar een burgerbaan. De heer Schilperoort begrijpt dat daarmee de situatie van voor 2019 in 2019 wordt gecontinueerd en dat in 2020 wordt gekeken of partijen nader tot elkaar kunnen komen. De voorzitter bevestigt deze lezing.

De heer Van Hulsen wijst er op dat partijen het nu alleen hebben gehad over de tekst van 7.6, maar dat er ook moet worden gekeken naar de let-op-teksten die op een of andere manier verwijzen naar 7.6. De vraag is of die worden geschrapt. De heer van de Hoef zegt die teksten nu niet allemaal scherp te hebben, maar dat het zijn beeld is dat met de afspraak dat de tekst van het AV-akkoord wordt opgenomen, betreffende let-op-teksten moeten worden geschrapt.

Voor het verslag citeert de voorzitter de betreffende tekst uit het AV-akkoord:

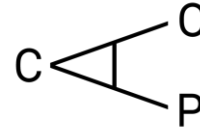
‘De pensioenaanspraken die zijn opgebouwd vóór 1 juni 2001 worden door Defensie separaat gefinancierd. Een eventueel door het ABP toegepaste korting is niet van toepassing op deze pensioenaanspraken. De tot 1 januari 2019 toegepaste werkwijze voor deze pensioenaanspraken blijft derhalve ná 1 januari 2019 van toepassing.’

De heer Van Hulsen zegt hiermee nolens volens akkoord te gaan (‘wat moet moet’), hij is er niet blij mee, maar als dit is waar partijen het nieuwe jaar mee in kunnen, heeft hij er vrede mee.

Het gevoel van nolens volens wordt door de heer Schilperoort gedeeld en hij is nog steeds van mening dat partijen zich hadden moeten houden aan de afspraak die gemaakt is in de WG PA van 14-11-2019. Aangezien de werkgever nu heeft voorgesteld om de oude situatie voort te zetten, geeft spreker niets weg, maar hij wil voor 2020 wel de beoogde transparantie naar de mensen geven zodat zij weten waar ze aan toe zijn.

De heer Van Leeuwen onderstreept de woorden van de heer Schilperoort. Hij is uiterst ongelukkig met de situatie waar partijen op zijn geland, maar ook de CMHF stemt, zij het met tegenzin in met het voorstel van werkgeverszijde omdat dit het beste is voor het personeel.

Pm Ten aanzien van het informeren van de Pensioenkamer spreken partijen af dat de woordvoerders telefonisch en per mail zullen worden benaderd met de boodschap dat het merendeel van de centrales met de werkgever

overeenstemming heeft bereikt over de tekst van paragraaf 7.6 en met het verzoek om de volgende dag voor 12.00 uur een fiat te geven.

Tevens worden de ABP-vertegenwoordigers zowel telefonisch als per mail benaderd met de mededeling dat de werkgever met drie centrales tot overeenstemming is gekomen over de navolgende tekst met het verzoek het pensioenreglement conform aan te passen, de hierop betrekking hebbende let-op-teksten te verwijderen en de nieuwe tekst voor morgen 10.00 uur aan te leveren zodat die voor een laatste check naar de centrales kan. De voicemail van de vertegenwoordigers van de CCOOP is reeds ingesproken.

De voorzitter meldt dat partijen hebben afgesproken dit SOD te vervolgen op donderdag 14-12-2019 om 12.00 uur in de Kromhoutkazerne te Utrecht, voorafgaand aan het informeel AV inzake het loongebouw.

Agendapunt 8: Rondvraag en schorsing.

Niets meer aan de orde zijnde schorst de voorzitter de vergadering tot 12-12-2019, 12.00 uur.

SCHORSING TOT 12-12-2019 12.00 UUR

De voorzitter heropent de vergadering op donderdag 12-12-2019, die dinsdagavond is gesloten. Spreker geeft aan dat partijen zijn gekomen tot agendapunt 4, maar zich evenwel voor te kunnen stellen dat er nog opmerkingen zijn naar aanleiding van agendapunt 3. De heer Kropf wijst er op dat de vergadering van 10-12-2019 niet op dinsdagavond is gesloten maar is geschorst op dinsdagmiddag. Derhalve constateert spreker dat de werkgelegenheid van de voorzitter niet aansluit bij zijn werkelijkheid. De voorzitter constateert dat de heer Kropf en hij daarover van mening verschillen en geeft de heer Kropf de gelegenheid zijn tekst uit te spreken alvorens hij agendapunt 3 afsluit.

Agendapunt 3: Pensioenreglement voor militairen 2019/tekstvoorstel t.a.v. paragraaf 7.6

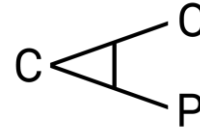
De heer Kropf spreekt de volgende tekst uit [*tekst integraal overgenomen*].

Voorzitter,

Allereerst willen wij maar weer eens benadrukken dat het schandalig is dat u wederom meent te kunnen beschikken over de agenda van anderen. U heeft, al dan niet in overleg met andere partijen, gemeend dat de vergadering van het SOD heden om 12:00 uur zou kunnen worden hervat en daar hebben wij nooit mee ingestemd. Sterker nog, ons is niets gevraagd. Wij vinden de belangen van het defensiepersoneel echter zwaarder wegen dan uw onbetrouwbaarheid en derhalve hebben wij ervoor gekozen om hier toch aanwezig te zijn. Overigens hebben wij eerder al het vertrouwen in u opgezegd als werkgever van Defensie, maar aangezien de Staatssecretaris van Defensie klaarblijkelijk van mening is dat de onderwerpen die op deze agenda van het SOD staan het toelaten dat u deze vergadering kunt voorzitten roept bij ons wel oprecht de vraag op of we het vertrouwen niet daadwerkelijk dienen op te zeggen in de bewindspersoon. Daarnaast wijzen wij er nog maar eens op dat er op dit moment een gesprek zou zijn aangaande het loongebouw. Een onderwerp wat toch bij eenieder op een, twee en drie zou moeten staan. Allereerst is in die zin weer duidelijk geworden dat er geen regie is aan uw zijde, anders had u die sessie immers wel geannuleerd of laten annuleren, anderzijds kunnen wij ons niet aan de indruk onttrekken dat u aangaande het loongebouw en toelagelastelsel stelselmatig tijd rekt. Op deze wijze komt er zeker niet tijdig een nieuw loongebouw en een nieuw toelagelastelsel en dat zou funest zijn voor Defensie in het algemeen en het personeel in het bijzonder.

Dinsdag 10 december is de vergadering van het SOD geschorst nadat wij om een schorsing van meerdere maanden hebben gevraagd. Tijdens die schorsing heeft de vertegenwoordiging van de CCOOP de vergaderlocatie, zoals eerder aangegeven, om 18:00 verlaten.

Uit diverse informele berichten waaronder e-mails hebben wij op moeten maken dat óf het SOD is hervat zonder onze instemming en er derhalve iets besloten is aangaande de pensioenregeling specifiek voor militairen voor 2019 óf dat er tijdens de schorsing van het SOD een afspraak is gemaakt tussen u en de overige centrales. Aangezien er nog geen verslag is van de vergadering, deze wordt immers nu voortgezet, kunnen en zullen wij daar pas een oordeel over vellen als het verslag binnen is.

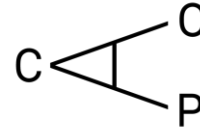
Wij hebben ervoor gekozen om, middels een brief te reageren op die ontstane situatie en willen nogmaals benadrukken dat wij hebben ingestemd met de pensioenregeling specifiek voor militairen voor 2019 met uitzondering van het artikel 7.6 en de daaraan verwante artikelen maar ook dat wij geen verantwoordelijkheid accepteren voor de gevolgen daarvan. Daarnaast benadrukken wij dat het gaat om de met ons afgesproken teksten en dat wij al eerder hebben aangegeven pas in te kunnen stemmen met de uiteindelijk vast te stellen tekst indien die integraal en volledig middels een pieptermijn is of wordt aangeboden

Naar aanleiding van het verzoek om een schorsing van drie maanden merkt de voorzitter op dat dit niet werd ondersteund door de werkgever en de overige drie centrales. Er lag een onderwerp ter tafel dat de hoogste prioriteit had en genoemde partijen hebben een andere keuze gemaakt dan de CCOOP. Ten aanzien van het gestelde naar aanleiding van de bespreking van het loongebouw geeft spreker aan dat er niets is geannuleerd en dat de bespreking ten aanzien van het loongebouw, als het even kan blijft gehandhaafd, maar dat de SOD-agenda aanleiding gaf om vandaag nog even bij elkaar te komen. Het is een kwestie van prioriteitstelling en heeft aldus spreker niets te maken met tijdrekken. Het eerste element zal aldus de heer Kropf blijken uit het verslag want hij heeft letterlijk gevraagd om een schorsing van drie maanden om alles intern en extern te kunnen toetsen. De prioriteit werd door de CCOOP gedeeld, dat is veelvuldig aangegeven blijkt de verslagen van de WG PA en spreker denkt dat dit wellicht nog aan de orde komt als het gaat over het mandaat van de voorzitter in de werkgroepen. De werkgever heeft er voor gekozen om pas op de dag voor het verstrijken van de deadline te komen met een zeer verrassend voorstel. Derhalve is het aldus spreker onterecht dat de werkgever de prioriteitsdruk op de centrales heeft gelegd. Voor de bijeenkomst van 10-12-2019 is door meerdere partijen aangegeven dat zij om 18.00 uur de vergadering zouden verlaten. Dat er drie centrales zijn blijven zitten noemt hij een zwaktebod ('kerstbomen zonder ballen'). De werkgever had volgens spreker ook om 17.00 uur met een voorstel kunnen komen, zodat de CCOOP daarin had kunnen participeren. De heer Kropf zegt afstand te nemen van hetgeen daarover door de voorzitter is gemeld. Het is niet aan hem om binnen of buiten vergaderingen te prioriteren en hij heeft ruimschoots de tijd gehad om voor aanvang van de vergadering kennis te nemen van de brief van de CCOOP. Als de voorzitter de prioriteit had gesteld toen die werd aangekaart, niet alleen door de CCOOP, maar ook door andere centrales, hadden partijen veel eerder tot een besluit gekomen en hadden zij wellicht door de brief mee te nemen in de overwegingen kunnen komen tot een tekst waar wel alle partijen achter hadden kunnen staan. De heer Kropf vervolgt met zijn tweede punt, namelijk dat de bespreking van het loongebouw op hetzelfde tijdstip in dezelfde zaal was gepland als dit SOD. Spreker stelt dat de afspraken die de CCOOP voor dit tijdstip had, zijn verzet tot na 14.00 uur en dat het wel heel lastig wordt als de voorzitter zonder overleg denkt te gaan over de agenda buiten de vergaderplanning.

De heer Schilperoord heeft begrip voor de tekst die de heer Kropf voorlas, echter de opmerking over het feit dat drie centrales op dinsdagavond zijn blijven zitten, maakt dat hij nu de behoefte voelt om te reageren door zijn beleving van de gang van zaken voor het verslag te delen. De CCOOP heeft verzocht om een schorsing van drie maanden waarop de voorzitter heeft aangegeven slechts een korte schorsing in te lassen. Die schorsing is langer geworden dan bedoeld en dat heeft ook zeker sprekers voorkeur niet gehad, maar de reden dat hij is gebleven is gelegen in het feit dat hij in de veronderstelling was dat er een korte schorsing zou zijn. Hij begrijpt de keuze van de CCOOP-vertegenwoordiging om de vergadering op het aangegeven tijdstip van 18.00 uur te verlaten wegens andere afspraken, maar stelt eveneens dat zijn centrale een andere afweging heeft gemaakt. Uiteindelijk is er toch overeenstemming bereikt tussen de werkgever en drie centrales en hij is het ermee eens dat uiteindelijk ook met de partij die daar niet bij was moet worden gesproken over de uitkomst. Uiteindelijk is de discussie verschoven naar 2020 en is de bestaande situatie van de eindloonregeling eigenlijk nog een jaar doorgezet om ruimte te creëren. Spreker wil gemarkeerd hebben dat hij afstand neemt van de opmerking van de heer Kropf omdat er weldegelijk een keuze is gemaakt om het anders te doen vanwege het feit dat de voorzitter aangaf dat het een korte schorsing zou worden. Voor het overige voelt spreker niet de behoefte om te reageren op hetgeen is gezegd.

De heer Van Hulsen wil in zijn algemeenheid zeggen dat het niveau waarop partijen zich met elkaar verstaan een dieptepunt bereikt. Hij heeft er begrip voor dat mensen anders in de wedstrijd zitten, andere belangen hebben of verschillend naar de zaken kijken, maar het gaat hem te ver als –zoals hij het beleeft– partijen elkaar voor rotte vis uitmaken. Ten aanzien van de schimpscheut dat de drie centrales bereid zijn geweest om afgelopen dinsdag nog na 18.00 uur met de werkgever in gesprek te gaan, meldt spreker dat zij daarmee juist hun verantwoordelijkheid hebben genomen. Uit het verslag zal blijken dat dit niet gemakkelijk is geweest, maar er is in ieder geval een keuze gemaakt die past bij het grote belang van heel veel defensiemedewerkers.

De heer Van Leeuwen geeft aan geen meerwaarde te zien in een reactie van CMHF-zijde.

Pm Ook de voorzitter heeft niets meer toe te voegen en hij sluit zich aan bij de woorden van de heren Schilperoort en Van Hulsen. Spreker wil hiermee het agendapunt af sluiten, om op een ander moment in het SOD terug te komen op de door de CCOOP gezonden brief (SOD/19.00704).

De heer Kropf wil nog kort reageren op de response van de collega-centrales. Als zijn opmerking om te blijven zitten is opgevat als een 'rotte-vis-opmerking' biedt spreker daarvoor zijn excuses aan. Het ging hem niet zozeer om de keuze om te blijven zitten, maar om het feit dat door meerdere partijen is aangegeven dat zij niet langer konden doorgaan dan 18.00 uur en de CCOOP er van uit ging dat zij zich daar ook aan zouden houden. Als de vertegenwoordigers van de CCOOP hadden geweten dat er toch een mogelijkheid was dat de bespreking na 18.00 uur door zou gaan, hadden zij in conclaaf kunnen gaan met de collega-centrales om wellicht gezamenlijk tot een herprioritering te komen. De voorzitter dankt de heer Kropf voor deze nuancering en sluit hiermee dit agendapunt af.

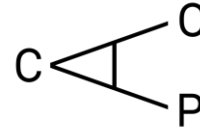
Agendapunt 4: Employability-organisatie.

De voorzitter recapituleert dat hier veelvuldig over is gesproken en de centrales hier op niet mis te verstane wijze wat van hebben gevonden. Spreker begrijpt dat de brief van 09-12-2019 (SOD/19.00698) nog geen deel uit maakt van deze bespreking. Toch wil hij iets kwijt over de intentie die daarachter zit. Defensie heeft een kader-beleidsvoornemen aangeboden dat raakt aan de bredere verandering in het HR-veld, met het oogmerk om dat kader-beleidsvoornemen wel alvast in de steigers te zetten. Spreker wil de oproep doen om zo snel mogelijk te komen tot het eerste sub-beleidsvoornemen ten aanzien van de employabilityorganisatie. Hiervoor is in het kader beleidsvoornemen wel een tijdpad opgenomen, maar om dat goed te kunnen invullen en om er voor te zorgen dat partijen met gedeelde beelden de employabilityorganisatie inrichten, is zijn voorstel op korte termijn over het eerste sub-beleidsvoornemen van gedachten te wisselen. Spreker roept bewust op tot het afstemmen van beelden omdat hij in de eigen organisatie heeft gemerkt dat er nogal wat verschillende visies bestaan. De centrales hebben terecht hun ongenoegen geventileerd dat het allemaal veel te lang duurt en Defensie de toezeggingen geen gestand doet, maar tegelijkertijd probeert de werkgever hiermee een begin te maken om te komen tot een invulling.

Dat vandaag het toegezonden stuk niet wordt behandeld, maakt de heer Schilperoort niet zoveel uit, want de werkgever heeft eerder een informatiebrief gezonden (SOD/19.00598) die naar hij meent, met dit stuk is omgezet naar een kader beleidsvoornemen. Het stoort hem mateloos dat de voorzitter vijf keer een beleidsvoornemen voor de inrichting van de uniforme employabilityorganisatie toezegt en nu weer met iets komt dat geen beleidsvoornemen is. Spreker voelt zich nu vijf keer voorgelogen en vraagt zich af hoe hij er op kan vertrouwen dat met hetgeen de werkgever nu voorlegt, straks wel een reorganisatie wordt gestart. Zijn grootste probleem is dat het niet de eerste keer is dat de werkgever er voor kiest arbeidsvoorwaardelijke afspraken die hem welgevallig zijn uit te voeren en de afspraken die voor de bonden belangrijk zijn te laten liggen. De centrales moeten soms een complete oorlog voeren om de werkgever tot realisatie te dwingen. Aangezien deze afspraak nog dateert uit het AV-akkoord van 2017, maakt de heer Schilperoort zich grote zorgen over de uitvoering van de afspraken uit het huidige AV-akkoord. Spreker voorziet dat de werkgever ook hier weer zal gaan vertragen in de hoop dat de voor Defensie onwelgevallige afspraken van tafel verdwijnen. Hij spreekt uit dat zijn vertrouwen ernstig is geschaad, zeker omdat de werkgever de mogelijkheid had gehad sec een beleidsvoornemen aan te bieden, in plaats van een kader. Ook als er een beleidsvoornemen ligt dat wellicht door krapte kwalitatief minder goed is, was spreker zoals hij eerder aangaf bereid geweest om het gesprek aan te gaan. Het feit dat Defensie geen beleidsvoornemen heeft gemaakt geeft spreker geen enkel vertrouwen dat de werkgever van plan is de afspraak voor de inrichting van een uniforme employabilityorganisatie na te komen.

De heer Kropf is het met de heer Schilperoort eens, met uitzondering van het punt van het geschade vertrouwen, want de CCOOP is die drempel voorbij en zegde in het SOD van 13-11-2019 al het vertrouwen in de voorzitter als werkgever op. Spreker meent dat het kader-beleidsvoornemen/sub-beleidsvoornemen had kunnen bijdragen aan een vorm van herstel, als hij er een duidelijk pad in had gezien. Het kader is wat hem betreft goed, hij begrijpt dat de ontwikkelingen in HR-land mee worden genomen en meent dat de pilots ook in een pilotbrief hadden kunnen worden aangeboden. De heer Kropf heeft de voorzitter horen zeggen dat hij in de organisatie merkt dat er verschillende beelden zijn en hij informeert of hij daarmee doelt op de geluiden uit de OPCO's die geen employabilityorganisatie willen en vragen hoe de werkgever tot die afspraak heeft kunnen komen. Spreker noemt dat het probleem van Defensie, immers partijen hebben centraal een afspraak gemaakt en alles wat daaronder zit komt op het bordje van de werkgever. Het kan niet zo zijn dat er met terugwerkende kracht een afspraak wordt

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

aangepast omdat de organisatie niet mee wil werken. Als de voorzitter zich daar iets aan gelegen laat liggen, ontstaat er een spanningsveld, want dan had hij zich beter met de OPCO's moeten verstaan toen de afspraak werd gemaakt. Spreker wil hier graag een toelichting op.

Het is de heer Van Hulsen inmiddels niet meer duidelijk waar hij precies op moet reageren omdat de bespreking nu allerlei dimensies krijgt die voor hem onbeheersbaar zijn. Het punt is geagendeerd zonder stuk, maar er wordt wel gesproken over een stuk dat niet ter bespreking voor ligt omdat het niet op tijd is aangeleverd (dat laatste is niet zijn mening). De heer Schilperoort legt de focus op het proces en tegelijkertijd dalen partijen een beetje in op de inhoud van een stuk dat niet op de agenda staat en hij formeel dus niet kent. Spreker voegt hier nog een complicerende factor aan toe, namelijk als het kader al gekwalificeerd wordt als een beleidsvoornemen in wording heeft hij vanuit zijn centrale al de natuurlijke houding om daar niet echt op te reageren. Toch permitteert spreker zich de vrijheid om iets inhoudelijks te zeggen over het stuk. Kijkend naar de intentie zou het juist moeten gaan over het versterken van de organisatie door mensen mobiel te maken, te wijzen op mogelijkheden, dingen aan te bieden etc. In het stuk is echter een passage opgenomen over de steeds verdergaande nagenoeg volledige digitalisering van de ondersteuning van de HR-dienstverlening. Als HR het in de vorm van warme lichamen aflegt tegen de verdergaande digitalisering raakt dat iets principiëls als het gaat om het beleidsvoornemen en dat is ook niet wat spreker wil. Hij wil juist investering in mensen omdat hij dat als de echte toekomst ziet en dat gebeurt niet door digitale communicatie, maar door face-to-face-contacten met de mensen. Voor spreker is dit een zodanig principiële punt dat hij er nu toch iets over wil zeggen, ondanks dat het stuk niet staat geagendeerd.

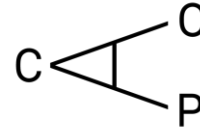
De heer Van Leeuwen heeft begrip voor de beelden die zijn geschetst door de collega-centrales, ook het punt van de heer Van Hulsen over de inhoud van het stuk, maar hij wil nu wegblijven van een inhoudelijke bespreking. Spreker deelt vooral ook hetgeen de heer Schilperoort heeft gezegd over het vertrouwen en het maken van afspraken. De employabilityorganisatie is geen kernpunt van de CMHF, maar het maken en nakomen van gezamenlijke afspraken wel. Hij maakt zich evenals de heer Schilperoort grote zorgen over het nakomen van andere AV-afspraken en hij meent dat de afspraak rond dit onderwerp zo snel mogelijk invulling moet krijgen.

In reactie stelt de voorzitter het volgende. Er is vanuit de werkgever een oprechte poging gedaan om dit proces nu op te starten met een Kader beleidsvoornemen. Spreker begrijpt de opmerking van de heer Kropf over het meer concreet maken van het gedeelte employability en dat moet ook in het eerste sub-beleidsvoornemen duidelijk worden. Met deze opzet is gekozen voor een structuur waarbij in de toekomst meer reorganisaties gaan lopen, waaronder ook de employabilityorganisatie als deel van een grotere verandering. Aansluitend aan de opmerking van de heer Van Hulsen, moet die verandering wat de werkgever betreft passen bij de menselijke maat in het HR-domein. Een digitale verandering zou juist moeten helpen om dat te bereiken en als dat niet goed in het kader is verwoord, moet dat worden aangepast.

Met de verschillende beelden/geluiden in de organisatie gaat het spreker niet zozeer om verschillen in interpretatie van de afspraken uit het AV-akkoord, maar meer om de vertaling daarvan naar de employabilityorganisatie in welke verschijningsvorm dan ook. Een voorzet voor die vertaling is het sub-beleidsvoornemen en daar zou hij graag met de centrales over van gedachten willen wisselen, zodat de inrichting in één keer goed zal gaan. De heer Kropf geeft aan dat het partijen altijd vrij staat om gezamenlijk naar gemaakte afspraken te kijken als die in de organisatie onderbouwde tegenstand vinden. De crux is hier dat partijen gezamenlijk afspraken maken, dus ook gezamenlijk kunnen besluiten om hiervan af te wijken. Het moet aldus spreker in ieder geval niet zo zijn dat op basis van kritiek vanuit de organisatie de uitvoering wordt vertraagd in de hoop dat de situatie verandert.

De heer Schilperoort vindt het lastig om er op te vertrouwen dat Defensie invulling gaat geven aan het genoemde tijdspad. Spreker illustreert dat de voorzitter in het SOD van 23-04-2019 al de eerste toezegging heeft gedaan om een beleidsvoornemen aan te bieden, daarna is dat nog een aantal keren toegezegd met een finale belofte dat het er 01-11-2019 echt zou liggen. Spreker vraagt zich af hoe veel vertrouwen hij er nog in moet hebben dat de werkgever zich houdt aan het tijdspad in het Kader beleidsvoornemen. Hij wil zich niet langer aan het lijntje laten houden en spreker vindt dat het ook iets te maken heeft met de gelijkwaardigheid van sociale partners in dit overleg. Wanneer zij iets afspreken is het aan de werkgever om er voor te zorgen dat de organisatie die uitvoert. De heer Schilperoort benadrukt dat hij het niet zal laten gebeuren dat partijen volgend jaar december deze zelfde discussie weer gaan voeren.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

De voorzitter snapt deze boodschap en geeft de heer Schilperoort ook volkomen gelijk. Hij kan evenwel niet veel meer doen dan in het vermelde tijdpad het beleidsvoornemen op te pakken en daarover met de centrales in gesprek te gaan. Het enige dat spreker kan doen is dat nogmaals hier toe te zeggen. Dat zou dan wat de heer Schilperoort betreft betekenen dat de werkgever de volgende week op z'n minst een concept van het sub-beleidsvoornemen aan de centrales aanbiedt. De voorzitter geeft aan allereerst met de centrales van gedachten te willen wisselen, voordat hij het sub-beleidsvoornemen gaat schrijven. Voorstel is om voor dat gesprek te komen met een eerste sub-beleidsvoornemen, dat met elkaar aan te passen zodat er meteen een klap op kan worden gegeven. De heer Schilperoort heeft al een paar weken geleden aangegeven dit een begaanbaar pad te vinden, maar dat dit dan ook toen opgepakt had moeten worden. Spreker benadrukt dat de werkgever hem nog steeds niet het vertrouwen heeft gegeven dat dit nu goed geregeld gaat worden. De voorzitter zegt niet te weten hoe hij het moet formuleren om enigszins vertrouwen te bieden, behalve dan dat er een tijdstip wordt afgesproken waarop Defensie komt met het eerste sub-voornemen als basis voor het gesprek. De heer Kropf begrijpt echt niet hoe de voorzitter de centrales durft te vragen om er op te vertrouwen dat hij zijn afspraken nakomt.

De voorzitter zegt dat hij probeert te kijken op welke wijze een afspraak die van werkgeverszijde onvoldoende prioriteit heeft gekregen, zo snel mogelijk kan worden ingevuld. De werkgever laat aldus de heer Schilperoort pas iets zien als—naar hij zojuist opperde—er volgende week een document ligt wat in ieder geval lijkt op een concreet voornemen om te starten met de inrichting van een employabilityorganisatie; dat idee heeft spreker met het huidige Kader beleidsvoornemen in ieder geval niet. In dat kader spreekt de werkgever van het vormgeven van de employabilityorganisatie, terwijl in het AV-akkoord is afgesproken een uniforme employabilityorganisatie in te richten. Spreker ziet meer elementen in het Kader die hem de vraag ontlokken of de werkgever nu echt van plan is om samen met de centrales te gaan doen wat er is afgesproken. Inrichten is reorganiseren en opbouwen en daar zit een harde kant aan, vandaar dat spreker deze keer erg op het proces zit. Hij wil met de werkgever best over de inhoud praten, maar eerst moet de start van het proces worden georganiseerd.

De heer Kropf is bewust niet begonnen met de inhoud van het stuk, maar nu partijen daar kennelijk toch op in gaan heeft hij nog een vraag ten aanzien van de regie van het aanpassen van het personeelssysteem. Uit het stuk blijkt dat de regie in handen is van iemand die niet de voorzitter is van de werkgroep AV en spreker heeft los van het mandaatvraagstuk wel wat vragen over de zienswijze van de werkgever omdat het een vrij structurele principiële kwestie lijkt. De voorzitter meent dat het best mogelijk is om de regie niet te leggen bij de voorzitter van één van de werkgroepen, echter uiteindelijk moet wel in de werkgroep worden overlegd over de richting en de passendheid van de afspraken. De regienemer moet daarbij wel voeling houden met de voorzitter van de werkgroep en er moet een zodanige afstemming plaatsvinden dat onderwerpen in het SOD of in de werkgroep op tafel komen. De heer Kropf informeert of hij goed begrijpt dat dit de interne regierol betreft om te zorgen dat zaken gestroomlijnd blijven, maar dat de centrales gewoon praten met de voorzitter van de werkgroep die er over gaat. Dat is aldus de voorzitter juist.

De voorzitter vat de discussie als volgt samen.

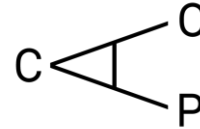
- Hij begrijpt het ongemak van de centrales.
- Volgende week maakt de werkgever een concretere invulling van het kader-beleidsvoornemen en levert een eerste sub-beleidsvoornemen aan.

Op verzoek van de heer Kropf schorst spreker de vergadering.

SCHORSING CENTRALES

De voorzitter heropent de vergadering en geeft het woord aan de centrales. Ondanks het feit dat de centrales de werkgever al duizend kansen hebben gegeven, zijn zij aldus de heer Schilperoort toch nog bereid om dat nog één keer te doen. Op voorwaarde dat de werkgever er voor zorgt dat de centrales volgende week vrijdag 20-12-2020 uiterlijk 12.00 uur in het bezit zijn van een concept-sub-beleidsvoornemen van het inrichten van een employabilityorganisatie, zullen zij de maandag daar op geen juridische procedure starten om naleving van de afspraken te vorderen en schadevergoeding te eisen voor de reputatieschade van de centrales. Voorstel is om het concept sub-beleidsvoornemen in een technisch werkverband op 21-01-2020 te bespreken en—in dit bijzondere geval—vanuit het TW in het SOD van 28-01-2020 een definitieve versie vast te stellen. Spreker benadrukt dat dit de laatste kans is; wanneer er vrijdag niets ligt zal in ieder geval de ACOP,

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

Pm met de minister in gesprek gaan over het functioneren van dit overleg. Hoewel dit niet van tevoren is besproken scharen de drie overige centrales zich achter de ACOP.

Agendapunt 5: Concept-AMvB

(AP/19.00570, openstaande discussies: artikelen 2.1, 3.1, 6.1).

De voorzitter geeft aan van de heer Kropf te hebben begrepen dat hij de vrijheid wil hebben om over de hele concept-AMvB te spreken en niet alleen over de openstaande discussies. Spreker meent dat er drie grote punten resteren:

- pensioengevendheid eenmalige uitkeringen van militairen in 2019 en 2020 (2.1);
- structureel inregelen van de premievrijval 100 K (3.1);
- interpretatieverschil over de afspraak WML (6.1).

Spreker informeert of de centrales daar anders over denken, waarop de heer Kropf antwoordt dat dit zeker het geval is. Dit zijn de punten die in het stuk zijn opgenomen, maar er zijn aldus spreker ook nog onderwerpen die niet zijn opgenomen en dat waren AMvB's om arbeidsvoorwaarden uit te werken. Dat is voor spreker wel een ding en dat doet ook weer wat met het vertrouwen. Hij illustreert dat er vier punten zijn afgesproken aangaande mensen in het buitenland die op 01-08-2019 zouden ingaan, maar als hij op werkbezoek in het buitenland is krijgt hij ernstig vaak de vraag wanneer dat een keer gaat landen. Mevrouw Pijpstra geeft aan dat dit in de MR zit. De voorzitter stelt voor dit te adresseren na de bespreking van de drie genoemde punten.

De heer Schilperoord herhaalt zijn eerdere opmerkingen bij het vaststellen van de agenda, namelijk dat hij het heel vervelend vindt dat elke keer de dossiers niet compleet zijn. Er is in de AP uitgebreid gesproken over dit onderwerp en het is lastig dat in het SOD de discussie die eigenlijk al op papier staat opnieuw moet worden gevoerd. Spreker wil er op aandringen dat de werkgever zorgt voor

Pm complete dossiers. De voorzitter stelt voor separaat te bespreken hoe dit moet worden vormgegeven, hij is het er mee eens dat een discussie niet moet worden herhaald in het SOD tenzij de standpunten zijn gewijzigd. Partijen besluiten over te gaan op de bespreking van de concept AMvB.

Artikel 1.1 Eenmalige uitkering 2018 (blz. 1 en 2)

De heer Kropf zegt hier een zesde lid te missen. Spreker meent dat werknemers met twee aanstellingen (UGM en burger) ook gewoon twee maal een uitkering zouden moeten krijgen, al dan niet in deeltijdfactor. Lid 6 zou moeten luiden: 'in afwijking van het eerste lid geldt voor betrokkenen met meerdere arbeidsrelaties die daardoor onder meer in een categorie als bedoeld in het eerste lid onder A t/m F vallen, dat zij per categorie aanspraak maken op 750 euro'.

Op de opmerking van de voorzitter dat het hier om 2018 gaat, stelt spreker dat dit niet zijn vraag is. De werkgever heeft buiten de centrales om gemeend –hij wilde niet meegaan in het werknemersvoorstel- dat mensen die bij Defensie in dienst zijn 750 euro krijgen en deze tekst geeft volgens de heer Kropf aan dat mensen die in deeltijd werken minder krijgen dan dat bedrag, terwijl degenen met UGM en daarnaast een burgeraanstelling hebben een uitkering krijgen die gemaximaliseerd is op 750 euro.

De heer Schilperoord stelt zich op het standpunt dat deze tekst eigenlijk niet in de AMvB thuishoort omdat de werkgever deze regeling heeft getroffen buiten het arbeidsvoorwaardenoverleg. De werkgever is min of meer gedwongen om dit nu hier op te nemen omdat er een juridische basis nodig is. Spreker wil gemarkeerd hebben dat hij zich distantieert van hetgeen de werkgever met de eenmalige uitkering 2018 heeft gedaan en dat het ook niet is betaald uit de arbeidsvoorwaardenbudgetten. De heer Kropf voegt hier aan toe het spijtig te vinden als deze eenmalig uitkering zou zijn bekostigd uit de ondervulling van één van de aan arbeidsvoorwaarden gerelateerde budgetten. Evenmin kan het volgens spreker zo zijn dat het bedrag van één van de twee uitkeringen die zijn toegekend, bijvoorbeeld aan een UGM-er die ook een burgeraanstelling heeft, in het jaar daarna wordt teruggehaald omdat de werkgever één uitkering genoeg vond. De heer Schwab geeft hierop de volgende toelichting. Bij de bespreking van dit artikel is door de centrales het standpunt ingenomen dat zij geen verantwoording wilden dragen voor deze uitkering. Op hun verzoek is in de Toelichting tot uiting gebracht dat de minister van Defensie eenzijdig een eenmalige uitkering van 750 euro volgens de gebruikelijke systematiek heeft toegekend aan het Defensiepersoneel. Deze uitkering wordt door opname in deze AMvB alsnog geformaliseerd. Spreker begrijpt dat de CCOOP hier nu inhoudelijk op terug komt, terwijl hij in de veronderstelling was dat dit was afgedaan in de voorgaande besprekingen.

De heer Kropf benadrukt dat voorgaande besprekingen ter voorbereiding op dit SOD waren en dat hij stelselmatig van te voren heeft aangegeven dat de CCCOOP op een aantal punten zal terugkomen. Wanneer de centrales geen verantwoordelijkheid willen nemen voor dit punt dient het te worden geschrappt uit de MR, omdat instemming met de MR impliciet betekent dat zij het ook eens zouden zijn met de eenmalige uitkering, hetgeen niet het geval is. De heer Schwab herhaalt dat op verzoek van de centrales in de Toelichting is opgenomen dat de minister van Defensie eenzijdig heeft gehandeld. Voor het toekennen van geld dient er een formele juridische grondslag te zijn en daarom is dit hier opgenomen. De heer Kropf vindt dat in geval de werkgever wel meent te kunnen korten bij een uitbetaling op een vorm van deeltijd, het vanuit goed werkgeverschap niet uitlegbaar is dat mensen met meerdere mogelijkheden om een uitkering te krijgen niet meer wordt toegekend dan het maximale bedrag van 750 euro. Spreker kwalificeert het als een gebrek aan waardering en respect dat medewerkers met twee aanstellingen niet in aanmerking komen voor twee maal de toelage. De heer Schwab zet uiteen dat de minister aan de medewerkers -de persoon- een uitkering van 750 euro heeft toegezegd en niet aan de arbeidsrelatie, dus als iemand toevallig twee keer in de sterkte voorkomt blijft het bedrag 750 euro. Dat zo zijnde stelt de heer Kropf voor de leden 1 tot en met 5 van artikel 1.1 aan te passen in de zin dat de uitkering van 750 euro geldt per werknemer ongeacht de deeltijdfactor. Het kan aldus spreker niet waar zijn dat de werkgever enerzijds wel kort als iemand minder werkt, maar anderzijds niet meer betaalt als iemand meerdere aanstellingen heeft. Dit is aldus spreker de crux van zijn verhaal en dat is ook precies waarom hij dit aan de orde stelt. Mensen met een UGM hebben een uitkering gekregen en de UGM-ers die daarnaast extra werken omdat Defensie ze keihard nodig heeft krijgen dat bedrag niet extra. De heer Kropf herhaalt dit niet uitlegbaar te vinden en hij heeft het daarbij niet over de juridische uitlegbaarheid maar over de vraag wat voor werkgever Defensie wil zijn.

De heer Van Hulsen sluit zich aan bij de heer Schilperoort. Het standpunt van het AC is altijd geweest dat de centrale geen verantwoordelijkheid neemt voor de regeling die de werkgever heeft getroffen en dat is ook de reden waarom expliciet in de Toelichting is opgenomen dat de werkgever eenzijdig heeft gehandeld, zoals ook door de heer Schwab is betoogd. Spreker meent dat hetgeen de heer Kropf naar voren brengt had moeten worden ingebracht bij de toenmalige discussie ('sometimes you win, sometimes you loose'). Er zijn verschillende modaliteiten mogelijk om de juridische grondslag te regelen, maar voor hem is het van belang dat de centrales zichtbaar geen verantwoordelijkheid dragen voor het toekennen van deze eenmalige uitkering. De heer Van Leeuwen heeft beeld bij het principe achter de uitspraken van de heer Kropf, maar stelt eerder al hetzelfde standpunt te hebben ingenomen als het AC en de ACOP. De CMHF draagt geen verantwoordelijkheid voor deze tekst omdat het geen gevolg is van afspraken tussen partijen. De voorzitter onderschrijft dit en sluit hiermee deze bespreking af.

Pensioengevendheid eenmalige uitkeringen van militairen in 2019 en 2020 (2.1, lid 4).

De voorzitter licht toe dat de intentie om de eenmalige uitkeringen 2019 en 2020 pensioengevend te maken in de AV-onderhandelingen door de centrales niet als standpunt naar voren is gebracht en dat daar ook geen rekening mee is gehouden in de keuzes die moesten worden gemaakt in relatie tot de beschikbare middelen. Spreker zegt ook te begrijpen dat in de burgerregeling de eenmalige uitkeringen pensioengevend zijn en dat dit eveneens in de gesprekken hierover en over het pensioenreglement in de WG PA duidelijk is geworden. Alvorens de bespreking aan te gaan schorst de voorzitter de vergadering.

SCHORSING DEFENSIE

Na heropening stelt de voorzitter dat hij eerst iets wil zeggen over de AV-afspraken en de consequenties daarvan voor de loonstrook van december 2019, alvorens terug te komen op de pensioengrondslag van de eenmalige uitkeringen. In december wordt met terugwerkende kracht vanaf 01-01-2019 pensioenpremie betaald volgens de nieuwe pensioenregeling militairen. Dit betekent dat de premie die bij wijze van voorschot nu wordt ingehouden bij de militairen in december 2019, wordt verrekend met de nieuwe premie van 2019 die onlangs door het ABP is vastgesteld. Ondanks de afspraken over de premiecompensatie zal dit er toe leiden dat er eenmalig in december een negatief inkomenseffect optreedt bij een grote groep militairen. Dit komt met name door de fasering van de afspraken die partijen in het AV-akkoord hebben gemaakt en dat is door partijen onvoldoende voorzien. Defensie vindt het onwenselijk dat een grote groep militairen een negatief netto effect heeft en wil met de centrales afspreken om eenmalig de verhoging van de eindejaarsuitkering en de TTL in december 2019 mee te nemen in de

premiëcompensatie. In de brief van 08-11-2019 (AP/19.00614) is een voorstel gedaan voor een tekst voor het nieuwe artikel 6 MR waarin de techniek van de premiecompensatie is neergelegd. Daarover is overeenstemming omdat er niet is gepiept. Zijn voorstel voor deze eenmalige situatie verandert daardoor niet. Spreker wil voorstellen dat voor 2019 de eenmalige uitkering niet pensioengevend wordt en dat partijen met elkaar de discussie aangaan over de situatie –eenmalige uitkeringen- vanaf 2020.

Hoewel het aldus de heer Schilperoort verleidelijk is om meteen op het voorstel in te gaan, wil hij nog wel iets zeggen over de discussie rond de pensioengevendheid van de eenmalige uitkeringen. In zijn beeld zijn er bij de start van de besprekingen rond de nieuwe pensioenregeling in het hiervoor gaande traject (met het afgewezen resultaat), uitgangspunten geformuleerd ten aanzien van al dan niet pensioengevendheid. Eén van die uitgangspunten is naar spreker meent, dat alle elementen die in de burgerregeling pensioengevend zijn, dat ook zouden moeten zijn in de nieuwe militaire middelloonregeling. In het akkoord is onder het kopje *pensioengevend inkomen* inderdaad opgenomen: *variabele toelagen waarvan de huidige equivalenten voor burgerambtenaren van Defensie ook pensioengevend zijn*, maar kijkend naar de bedoeling die partijen hadden, zitten daar volgens spreker ook de eenmalige uitkeringen bij. Technisch gezien zal de werkgever gelijk hebben in de zin dat de eenmalige uitkeringen geen variabele toelagen zijn, maar de eenmalige uitkeringen komen ook niet terug onder het kopje *niet pensioengevend*. Spreker vindt dat partijen hier nog principieel naar moeten kijken, niet alleen aan de hand van de verslagen van het laatste AV-traject, maar ook op basis van de verslagen van daarvoor –toen de heer Borstlap voorzitter was-, omdat immers is afgesproken niet alle discussies over te doen.

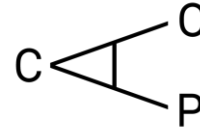
Terugkomend op het voorstel van de voorzitter zou spreker bereid zijn om de principiële discussie te laten voor 2019 en er voor te kiezen om de eenmalige uitkering niet pensioengevend te laten zijn, als daarmee kan worden bereikt dat mensen geen negatief effect op het inkomen van december 2019 krijgen. Daar staat dan wel tegenover dat de ACOP daarmee geen afstand doet van de principiële discussie en dat de centrale zich zeker niet neerlegt bij het werkgeversstandpunt dat pensioengevendheid voor deze uitkering niet is afgesproken of beoogd. Dat betekent dat voor 2020 en verder deze discussie nog moet worden gevoerd. De heer Van Hulsen sluit zich hierbij aan met de opmerking dat bij de principiële discussie voor hem ook geldt dat er een evenwicht moet zijn tussen hetgeen aan de ene kant beschikbaar is en aan de andere kant beschikbaar komt. Wat spreker betreft is dit een zeker voorbehoud met betrekking tot de tekst die nu voorligt en hij informeert of de vertaling van de werkgever is dat artikel 2.1 alleen gaat over 2019 en er gezwezen wordt over 2020. Dat is aldus de heer Schwab juist, in de loop van 2020 –na de nog te voeren discussie- zal er een andere AMvB worden geconcipeerd.

De heer Van Leeuwen deelt hetgeen gesteld is door de heer Schilperoort ten aanzien van de uitleg over de afspraken uit het verleden en sluit zich ook aan bij de verdere opmerkingen van de heer Van Hulsen. Hij realiseert zich dat dit voor het grootste gedeelte van de CMHF-achterban niet de meest gunstige afspraak is, maar dat gezegd hebbende vindt hij het ook onwenselijk dat er een hoop onrust ontstaat doordat een aanzienlijk deel van het personeel in december een min op de loonstrook ziet. Dit, gecombineerd met het feit dat de discussie over de pensioengevendheid van de eindejaarsuitkering en de Tijdelijke Toelage Loongebouw(TTL) nog niet is uitgekristalliseerd, maakt dat hij zich kan vinden in het werkgeversvoorstel. Spreker zegt zeker de discussie te willen voeren over 2020 en verder, omdat de CMHF principieel van mening is dat de eenmalige uitkeringen pensioengevend zouden moeten zijn omdat dat altijd de intentie is geweest.

De heer Kropf geeft aan dat hij er wel moeite mee heeft om iets weg te halen bij de één om het een ander cadeau te doen. Ten aanzien van de TTL stelt spreker dat loon pensioengevend is en dat op basis van de pensioengevende elementen in de loontabel 2018 de werkgever dat voor een vergelijkbare situatie voor de mensen in 2019 al moet vergoeden. In de MR staat volgens spreker heel simpel dat het pensioengevend inkomen van dit jaar minus de franchise van dit jaar wordt vergeleken met vorig jaar en wanneer er meer moet worden betaald, dat voor risico van de werkgever is. Een tweede element is de eindejaarsuitkering, waarbij de werkgever verwijst naar zijn stuk van 08-11-2019 (WG AP-19.00614). Spreker verzoekt de voorzitter aan te geven waar de negatieve effecten pensioenpremie door ontstaan, want hij ziet daarbij niet opgenomen de TTL en de eindejaarsuitkering. Hij krijgt namelijk het idee dat het meer gaat om een uitvoeringsprobleem en dat het niet iets is dat partijen hebben afgesproken.

De voorzitter schorst de vergadering voor nader beraad om de vraag van de heer Kropf te beantwoorden. Gezien de tijd wordt besloten het overleg voort te zetten op 17-12-2019 vanaf 10.00 uur.

SCHORSING TOT 17-12-2019 10.00 UUR

De voorzitter heropent de vergadering op 17-12-2019 om 10.00 uur en stelt vast dat partijen afgelopen donderdag zijn gebleven bij de discussie over artikel 6 van de MR die daarvoor al in de werkgroep was behandeld en afgerond. Vorige week is besloten deze discussie nader te duiden en daarover is conform de afspraak in het SOD van 12-12-2019, afgelopen vrijdag 13-12-2019 een brief aangeboden (SOD/19.00714 en 3 bijlagen). Het voorstel is om deze brief onderdeel te laten zijn van deze vergadering. Spreker vraagt of deze brief op dit moment voldoende duiding voor de centrales geeft.

De heer Kropf wijst er op dat er meer is ontvangen dan alleen deze brief, namelijk een brief met betrekking tot het vaststellen van het pensioenreglement militairen 2019 met als bijlage een brief van het ABP van 11-12-2019 (SOD/19.00715 en bijl.).

De heer Kropf gaat over tot het voorlezen van zijn spreektekst [*tekst integraal overgenomen*].

Voorzitter,

Even een opmerking vooraf. Wij hebben een brief van u ontvangen onder nummer SOD/19.00715 met als bijlage een brief van het ABP van 11 december jl. In deze brief wordt aangegeven dat de teksten van het pensioenreglement, door het SOD als een correcte vastlegging van de nieuwe pensioenregeling uit ons akkoord van 30 juli 2019 wordt beschouwd. Daar kunnen wij kort over zijn voorzitter. Wij hebben de uiteindelijke tekst niet van u ontvangen en derhalve ook niet kunnen beoordelen. Normaliter krijgen de SCO een integraal document aangeboden met een pieptermijn zodat bezien kan worden of alle besproken wijzigingen daadwerkelijk op de juiste wijze zijn opgenomen. Verwezen naar PA/19.00723, maar dat is alleen maar een toelichting van het ABP.

Die hebben wij niet ontvangen en derhalve kan er ook niet gesteld worden dat de teksten van het pensioenreglement een correcte vastlegging van de pensioenregeling is. Ook wordt er aangegeven dat met betrekking tot paragraaf 7.6 van het pensioenreglement de thans de door het SOD voorgestelde tekst is opgenomen. Ook geeft het ABP aan te hebben begrepen dat over het verlagen van pensioen in relatie tot aanspraken op militair pensioen opgebouwd voor 1 juni 2001, begin 2020 nog in het SOD zal worden gesproken.

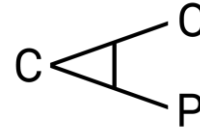
Daar kunnen we relatief kort over zijn voorzitter. Er is aangaande paragraaf 7.6 een tekst opgenomen die door een meerderheid in het SOD is vastgesteld, dat is sowieso iets anders dan voorgesteld. Daarnaast maken wij uit deze brief op dat er begin 2020 nog in SOD verband over deze paragraaf gesproken gaat worden. Dat zien wij hier nu voor het eerst. Wij verzoeken u dan ook met klem om ons per omgaande de stukken aan te bieden waarmee u het ABP geïnformeerd heeft over deze kwestie. Zeker gezien de schorsing van het SOD dienaangaande op 10 december tot minimaal 18:00 uur en het gegeven dat het ABP al een antwoord kon versturen op 11 december jl. maakt deze informatie zeer relevant voor de behandeling van de eerder genoemde brief van het ABP in een volgend SOD.

Allereerst danken wij u voor uw brief onder nummer SOD/19.00714 waarin wordt verwezen naar uw eerdere piepbrief onder nummer SOD/19.00614.

Gezien de omvang en inhoud van uw brief, maar vooral het gegeven dat u deze tijdens de schorsing pas zeer recent heeft aangeboden, hebben wij ons daar slechts zeer beperkt op kunnen voorbereiden en het eerste wat daarbij opviel is dat u geen enkele verwijzing heeft opgenomen naar de brief onder het nummer SOD/19.00015, en die brief is, wat ons betreft, veel crucialer. Dit betrof een brief met een pieptermijn van uw zijde van 11 januari 2019. Deze brief was een reactie op een brief namens de samenwerkende centrales in de sector defensie van 3 januari 2019 (SOD/19.00001). Gezien het belang van de in deze brieven genoemde punten heeft collega van Hulsen u diezelfde dag namens alle Centrales aangegeven dat er geen gebruik gemaakt werd van de aangeboden pieptermijn. (SOD/19.00016)

Uw brieven gaan immers over de structurele premiecompensatie terwijl de brief onder nummer SOD/19.00015 vooral gaat over de wijze waarop over het jaar 2019 zou worden omgegaan met de premie-inhoudingen gebaseerd op het gegeven dat er begin 2019 een situatie was ontstaan dat er geen overeenstemming bestond over het pensioenreglement specifiek voor militairen voor het jaar 2019.

Op uw brieven komen wij later nog terug voorzitter. Een en ander is voor ons nog steeds niet duidelijk, dus daar hebben wij nog wel de nodige vragen en/of opmerking over. Maar wij willen vooral beginnen met de onderbouwing van het belang van de brief onder nummer SOD/19.00015 en waarom die brief, wat ons betreft, zo cruciaal is aangaande de verrekeningen van de pensioenpremie in december dit jaar in relatie tot de tot op heden betaalde voorschotten.

*In voornoemde brief is overduidelijk aangegeven dat de militaire pensioendeelnemers **tót** er een definitieve pensioenregeling voor militairen overeengekomen zou zijn voor het jaar 2019 een voorschot op de pensioenpremie zouden betalen van 9,28%. Hoewel daar wat ons betreft nog veel onduidelijk is aangaande de hier bedoelde pensioenregeling is het evident dat er zeker niet voor 11 december jl. een pensioenregeling specifiek voor militairen overeengekomen kan zijn.*

Dienaangaande zijn dan ook een aantal elementen van groot belang.

Er is immers overeengekomen dat, Indien bij het vaststellen van de "pensioenregeling specifiek voor militairen 2019" zou blijken dat het door de deelnemers betaalde voorschot in Euro's te laag is geweest de werkgever het verschil zou betalen. Tevens is overeengekomen dat, indien bij het vaststellen van de "pensioenregeling specifiek voor militairen 2019" zou blijken dat dit voorschot in Euro's te hoog is geweest het teveel voorgeschoten bedrag in Euro's door Defensie aan de individuele (ex-)werknemers zou worden terugbetaald.

Op basis van hetgeen u heeft gesteld zou er in de maand december van dit jaar voor een aanzienlijke groep militairen en negatief effect op de loonstrook ontstaan doordat de premie over het gehele jaar 2019 verrekend zou worden met de voorschotten die door de deelnemers betaald zijn. Dat kunnen wij dus sowieso niet plaatsen. Er is immers overeengekomen dat u over de pensioengevende inkomensdelen in 2019 een voorschot op het salaris zou inhouden ter grootte van 9,28%. Dat had u, op basis van deze eerder genoemde afspraak derhalve ook kunnen of moeten doen over de betaling of nabetaling van de verhoogde inkomensdelen die u eerder dit jaar betaalbaar heeft gesteld. Het gegeven dat u daar als werkgever klaarblijkelijk niet voor heeft gekozen is uw keuze en daar mogen naar onze mening de deelnemers nu niet de dupe van worden.

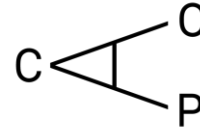
En aangezien er pas op 16 december jl., middels publicatie in de Staatscourant, een pensioenregeling 2019 specifiek voor militairen is vastgesteld zou u vanaf dat moment de daadwerkelijke premie moeten berekenen en voor wat betreft de premie voor het deel van 2019 dat hiervoor lag zou u de daadwerkelijk premie moeten verrekenen met de betaalde voorschotten. Dat laatste uiteraard met de kanttekening dat teveel betaalde voorschotten naar de deelnemers dienen terug te vloeien terwijl in die gevallen waar de voorschotten niet toereikend zijn geweest u als werkgever het verschil zou moeten betalen. Wij zien dan ook geenszins in hoe militairen geconfronteerd zouden kunnen worden met nadelige effecten op de loonstrook ten gevolge van de premieverrekening in december 2019.

Dan aangaande uw brief onder nummer SOD/19.00714 voorzitter. In deze brief met de bijbehorende bijlages geeft u uw uitleg aangaande de berekeningswijze van de structurele compensatie voor deelnemers die door de keuze voor de nieuwe pensioenregeling specifiek voor militairen in 2019 en volgende jaren als deelnemer meer premie gaan betalen dan men in 2018 op basis van de toen geldende pensioenregeling zou hebben moeten betalen. We beginnen met uw brief an sich voorzitter:

Allereerst zouden wij graag van u vernemen waarop u uw mening baseert dat de verhoging van de premieopslag van 2% naar 2,5% in 2020 een exogene premieontwikkeling is. Naar onze mening is deze premieopslag veroorzaakt doordat de dekkingsgraad bij het ABP te laag was. Deze opslag is dan ook veroorzaakt door een besluit van het ABP en gebaseerd op daaraan ten grondslag liggende wet- en regelgeving maar ook in lijn met de afspraken tussen Sociale Partners. Naar onze mening is er dientengevolge sprake van een endogene premieontwikkeling en zou deze niet mogen of moeten worden meegewogen. Indien u en de andere centrales daar anders over denken is het voor ons in ieder geval evident dat bij toekomstige verlagingen van de premieopslag deze ook meegenomen worden op basis van eenzelfde rekenkundige methode.

Vervolgens geeft u in de derde alinea op pagina 3 aan dat in december met terugwerkende kracht pensioenpremie betaald moet worden volgens de nieuwe pensioenregeling militairen. Dit betekent volgens u dan ook dat de premie die in 2019 bij wijze van 'voorschot' werd ingehouden, moet worden verrekend met de nieuwe premie. Op zich zouden wij dat met u eens kunnen zijn, doch dan wel rekening houdend met de eerder gemaakte opmerkingen op basis van de brief onder nummer SOD/19.00015. Dat er met terugwerkende kracht een premie aan het ABP moet worden betaald is evident. Hoe u dat echter verrekent met het ABP is voor ons minder relevant.

Als deelnemers tot dat moment als voorschot in Euro's teveel hebben betaald krijgen ze dat geld terug en als deelnemers tot dat moment als voorschot in Euro's te weinig betaald hebben betaald u dat als werkgever bij. In de 4^e alinea van uw brief geeft u daar toch een andere, en naar onze mening volstrekt onjuiste, uitleg aan.

In deze alinea geeft u immers aan dat in december met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2019 nog premie moet worden betaald over de verhoging van de eindejaaruitkering en over de tijdelijke toelage loongebouw. Wij hebben dat al eerder aangegeven voorzitter, die mening delen wij zeker niet en daar hebben wij 2 redenen voor:

- *Als eerste is er een voorschot ingehouden tot het moment dat de definitieve regeling zou ingaan. U heeft er klaarblijkelijk voor gekozen dit voorschot niet in te houden over deze door u aangehaalde elementen. Dat was en blijft uw keuze en als u dit nu wilt verhalen op de deelnemers vragen wij u oprecht wat voor werkgever u wilt zijn*
- *Ten tweede herhalen wij nog maar eens dat bij het verrekenen van de betaalde voorschoten al hetgeen door deelnemers teveel is voorgeschoten terug dient te vloeien naar de deelnemers terwijl u als werkgever in die gevallen waar de ingehouden voorschotten onvoldoende blijken te zijn het verschil dient te betalen.*

In de vijfde alinea van blz. 2 geeft u aan dat Defensie het niet wenselijk vindt dat in december voor een grote groep militairen een negatief netto-effect op de loonstrook zou gaan optreden. Daar kunnen we kort over zijn voorzitter, dat wensen wij ook niet. Wij zijn echter van mening dat dit ook niet nodig of wenselijk is als u zich aan de gemaakte afspraken houdt.

In diezelfde alinea doet u het voorstel om het volledige premie-effect van de verhoging EJU en de TTL éénmalig in 2019 mee te nemen in de premiecompensatie. Het zal u niet verbazen dat wij dit een alleszins vreemd voorstel vinden omdat wij ervan overtuigd zijn dat u deze compensatie al zou moeten vergoeden op basis van de afspraken die wij als sociale partners hebben gemaakt.

Dat brengt ons bij de bijlages. Naar onze mening is bijlage 1 een exacte weergave van het beoogde effect van de premiecompensatie. Maar dan wel op het moment dat er sprake is van een reguliere compensatie, en dat staat dan ook los van de hiervoor aangedragen punten.

Daarna wordt het voor ons abracadabra voorzitter. In uw brief geeft u aan dat bijlage B betrekking zou moeten hebben op een aangepast voorstel voor 2020. Zowel in het onderwerp als in de tabel zelf wordt echter gesproken over een voorstel 2019 en ook de in uw brief aangehaalde aanpassing van de premie op basis van exogene premieontwikkeling vinden wij niet terug. Wij verzoeken u dan ook dit uit te leggen.

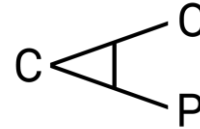
In bijlage c zouden we vervolgens een aangepast voorstel moeten aantreffen voor de compensatie in 2019. Dit voorstel heeft dezelfde benaming als de andere bijlagen, maar spreekt in de bijlage zelf dan echter weer over 2020.

Dus dan maar weer even terug naar uw brief voorzitter. U geeft aan dat u ons voorstelt om de negatieve loonstrookeffecten in december 2019 zoveel mogelijk te voorkomen. Dat lijkt ons geen probleem voorzitter, zoals hiervoor al meermaals aangegeven is dat namelijk volstrekt in lijn met de eerder als sociale partners gemaakte afspraken. U geeft echter aan dat u bereid bent om met ons een principiële discussie te voeren over de pensioengevendheid van de eenmalige uitkeringen voor het jaar 2020 e.v. Daarmee slaat u wat ons betreft de plank volledig mis. Wij hebben al een principiële discussie gevoerd over de invoering van een pensioenregeling specifiek voor militairen voor 2019 en daarbij zijn wij uitgekomen op een regeling met als basis een middelloonregeling. In een middelloonregeling zijn ook dit soort eenmalige uitkeringen per definitie pensioengevend en dat is wat ons betreft in de regeling specifiek voor militairen niet anders. En dan uiteraard vanaf 1 januari 2019 en niet zoals u schetst vanaf 2020.

Tot slot voor deze ronde voorzitter: Voor de schorsing werd al gesproken over de Kerstgedachte. Ook, en misschien wel juist voor onze centrale, een belangrijke tijd van het jaar. Toch kunnen wij tot op dit moment niet anders dan concluderen dan dat u een cadeautje aan een bepaalde groep wilt geven wat u al beloofd had en dat we daarvoor dan ook nog iets bij nagenoeg iedereen weg moeten halen. Ja, voorzitter, bij nagenoeg iedereen. Want als men tweemaal € 300 niet pensioengevend maakt is dat uiteraard ook een verminderde pensioenaanspraak. Aan ouderdomspensioen impliceert dit toch een dikke € 11 minder, en een van de redenen om te switchen naar het pensioenstelsel specifiek voor militairen was toch juist dat vooral jonge mensen met lagere salarissen een hogere pensioenopbouw zouden hebben?

De Kerstgedachte is dan ook een mooie gedachte, maar dan wel vooral als u in de rol van werkgever het licht ziet zoals ook de misantroop Ebenezer Scrooge in "a Christmas Carol" van Charles Dickens. Ook Ebenezer Scrooge was immers vlak voor de Kerstdagen tot inkeer gekomen en heeft ervoor gekozen het enige juiste te doen. En over wat hier het enige juiste is kan wat ons betreft geen misverstand bestaan, de negatieve effecten op de loonstroken van december 2019 dienen te worden voorkomen, mensen die teveel betaald hebben aan voorschot dienen dit terug te krijgen. En daarnaast di

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

ent de eenmalige uitkering in 2019 en de jaren erna gewoon pensioengevend te zijn zoals dat hoort bij een op middelloon gebaseerde pensioenregeling. Ook als deze specifiek voor militairen is.

De voorzitter dankt de heer Kropf voor dit –zoals hij formuleert- lange verhaal op een vrij korte vraag, waarbij ook een aantal andere onderwerpen is aangehaald. Spreker stelt dat dit ook raakt aan de discussie van afgelopen donderdag en hij wil zich vooralsnog beperken tot een procesopmerking. Volgens spreker is het SOD enerzijds het escalatieforum voor zaken die voortkomen uit de werkgroepen en anderzijds het overleg waarin sociale partners onderwerpen afhechten. In het eerdere deel van dit SOD is een gedeelte van de discussie die in werkgroepverband is gevoerd, of zou moeten worden gevoerd, terechtgekomen op het dek van het SOD. Spreker hoort dat niet zo direct terug in de spreektekst van de heer Kropf, maar wil daar toch op reflecteren omdat hij meent dat dit niet de goede weg is en dat partijen daarmee zich zelf, maar ook het SOD als forum, tekort doen. De voorzitter geeft aan zich voor te nemen vandaag de discussie zoveel mogelijk op hoofdlijnen te houden en af te hechten wat afgehecht moet worden –of niet als partijen daar geen overeenstemming over bereiken-.

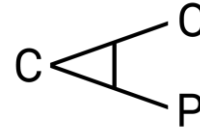
De heer Schilperoort geeft aan dat het schorsen van een vergadering vaak leidt tot herlezen en heroverwegen en soms tot nieuwe inzichten. Ook hem is dat overkomen, maar spreker wil eerst een reactie geven op hetgeen de voorzitter zojuist heeft gezegd. Hij is het eens met de stelling dat het SOD het overleg is waar de finale discussies worden gevoerd en dat de onderhavige discussie over de pensioengevendheid van eenmalige uitkeringen is geëscaleerd naar het SOD. Daar is als voorstel van werkgeverszijde bijgekomen om voor 2019 de eenmalige uitkering niet pensioengevend te laten zijn en de discussie te voeren vanaf 2020. Na heroverweging is spreker tot de conclusie gekomen dat er twee zaken door elkaar gehaald worden.

- 1) In het AV-akkoord is de afspraak gemaakt dat negatieve inkomenseffecten voor militairen als gevolg van de nieuwe pensioenregeling (stijging pensioenpremie), ten opzichte van het brutosalaris in 2018 structureel worden gecompenseerd. Voor spreker geldt dat niet alleen voor 2019, maar ook voor de daaropvolgende jaren.
- 2) Begin 2019 hebben partijen een afspraak gemaakt over de teveel of te weinig afgedragen premie over 2019 (teveel betaalde premie wordt teruggegeven en te weinig betaalde premie wordt door Defensie bijgeplust). Daarbij is er geen discussie gevoerd over de elementen die daar in zouden moeten worden meegenomen en de centrales hebben toen ook deze afspraak voor 2019 willen maken om onrust te voorkomen bij de invoering van de nieuwe pensioenregeling voor militairen.

Wanneer het gaat om de structurele oplossing na het jaar 2019 moeten partijen wat spreker betreft de discussie aangaan over de elementen die in de structurele compensatie moeten worden meegenomen. Het doortrekken van de situatie van 2019 is onwenselijk omdat er dan elke keer wordt gecompenseerd voor elementen die er ook in de eindloonregeling bij zouden zijn gekomen, zoals eindejaarsuitkering of loonsverhoging. Deze twee discussies lopen naar spreker meent door elkaar en dat veroorzaakt -mede door het feit dat daar ook nog de discussie over de pensioengevendheid van de eenmalige uitkeringen bijkomt-, een wat ondoorzichtige brei.

De voorzitter geeft aan de centrales reeds te hebben gevraagd om een appreciatie van zijn brief van afgelopen vrijdag 13-12-2019 (SOD/19.00714). De heer Schilperoort stelt dat het hem een goede start lijkt voor de principiële discussie, maar dat hij het eens is met de heer Kropf, waar deze heeft gesteld dat de centrales voor 2019 een andere afspraak met Defensie hebben gemaakt.

De heer Van Hulsen brengt naar voren geen andere inhoudelijke opvatting te hebben. Hij is het met de heren Kropf en Schilperoort eens dat de genoemde brief een duiding is van de wijze waarop de werkgever naar de wereld kijkt. Eveneens is spreker van mening dat het verstandig is om stapsgewijs te werken (2019, 2020 en verder). Wel heeft hij een algemene observatie en dat is dat partijen in de voortschrijdende discussie onvoldoende stil hebben gestaan bij de vraag hoe de afspraken en overwegingen van januari zich verhouden met de afspraken in het AV-akkoord. Spreker noemt dat op z'n minst jammer en volgens hem zijn partijen het er gezamenlijk over eens dat het onwenselijk is om majeure negatieve effecten op de loonstrook te laten bestaan. De discussie gaat over de vraag hoe dit kan worden voorkomen. Wat spreker betreft kan het een oplossing zijn om te kijken naar een bepaald evenwicht tussen de verschillende elementen. De heer Van Hulsen merkt op dat doorgaans de vraag over de financiering aan de orde is als partijen gezamenlijk iets willen. Dat zal in 2020 ook het geval zijn en hij geeft aan er op zich geen moeite mee te hebben om het tafelkleed iets te vergroten. Dan moet het echter aan de voorkant wel helder zijn dat dit op die manier wordt geregeld.

Om kort antwoord te geven op de vraag van werkgeverszijde meent de heer Van Leeuwen in lijn met de opvatting van de andere centrales, dat de brief weergeeft hoe de werkgever naar de materie kijkt. Voor spreker geeft deze brief geen volledig beeld omdat de inhoud van de andere brief die door de heer Kropf is aangehaald (SOD/19.00715 en bijl.) nog invloed heeft op de discussie. De heer Van Leeuwen herkent hetgeen door de ACOP is verwoord, namelijk dat er in de discussie een vermenging is van structureel en incidenteel. Spreker ziet zelfs dat er sprake is van een vertaling van de structurele afspraak voor 2020 en volgende jaren, naar de incidentele afspraak voor 2019 en dat strookt ook niet met de inhoud van de laatstgenoemde brief. De heer Van Leeuwen is benieuwd hoe de werkgever hier naar kijkt, want hij denkt dat partijen nog niet helemaal uit de discussie zijn.

De heer Kropf geeft aan te willen reageren op de reactie van de voorzitter die hij zelf aanduidde als een procesopmerking. Hoewel de opmerking van werkgeverszijde niet helemaal op zijn uitgesproken tekst sloeg, is die wel gemaakt en voelt spreker zich geroepen ook een procesopmerking te naar voren te brengen. Werkgroepen dienen ter voorbereiding op het SOD alwaar de besluitvorming plaatsvindt. Als partijen in de werkgroepen overeenstemming bereiken over een onderwerp, hoeft dat niet naar het SOD, echter als partijen niet tot een vergelijk kunnen komen wordt de discussie aldaar voortgezet. Hierbij wordt altijd het recht voorbehouden om alle opmerkingen te maken, zeker gezien het feit dat de werkgever heeft gemeend om een afspraak waar alle partijen het in de werkgroep over eens waren, anders uit te kunnen leggen in het SOD (al dan niet met volledige bezetting). De voorzitter zegt niet te bestrijden dat het SOD de rol heeft zoals door de heer Kropf omschreven, maar tegelijkertijd te constateren dat er zowat elke week een SOD plaatsvindt hetgeen voortvloeit uit discussies die niet in de werkgroepen worden afgehecht in de zin dat er een gedeeld beeld is gevormd. Naar sprekers overtuiging is daar het SOD niet voor bedoeld en dat is waarom hij zijn opmerking heeft gemaakt. Die uitleg laat de heer Kropf aan de voorzitter en hij nuanceert dat er niet elke week een SOD plaatsvindt, maar dat de voorzitter het presteert om zo vaak te schorsen dat hetzelfde SOD wekenlang duurt. Hij begrijpt de observatie dat partijen wel heel vaak in SOD-verband bijeen zitten en het lijkt hem goed om hierover te spreken bij de behandeling van agendapunt 6 Mandaat directeur Werkgeverszaken (in de werkgroepen).

De heer Van Hulsen brengt naar voren dat hij er moeite mee heeft dat de voorzitter zijn opmerking over het vergroten van het tafelkleed lijkt in te vullen door de discussie te verbreden naar het vraagstuk over procedures, regels en de wijze waarop partijen met elkaar omgaan. Hoewel hij een dergelijke discussie wel nodig acht, doet hij het beroep op de voorzitter om de discussie voor vandaag in het SOD te beperken tot de inhoud. De voorzitter is het hiermee eens en stelt dat hij het tafelkleed inderdaad niet zo groot heeft willen maken als de heer Van Hulsen schetst.

Hierna schorst de spreker de vergadering.

SCHORSING DEFENSIE

De voorzitter heropent de vergadering en komt terug op een aantal punten dat de revue heeft gepasseerd.

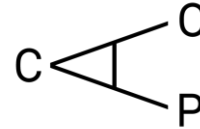
Aanbieden Pensioenregeling.

De pensioenregeling is vandaag onder nummer PA/19.00723 en bijl. aan de centrales aangeboden.

Discussie premieverdeling 2019 /brief SOD/19.00015.

Deze brief is in januari 2019 aangeboden, op een moment dat er nog geen zicht was op een TTL, een verhoogde eindejaarsuitkering of een AV-akkoord waar wel meer elementen in zitten die toen nog niet aan de orde waren. Het AV-akkoord kan worden gezien als een definitieve compensatieregeling ten opzichte van de tijdelijke regeling verwoord in de genoemde brief en dat betekent dat het AV-akkoord deze brief heeft overschreden. Dit standpunt van de werkgever is nog eens verwoord in de brief van afgelopen vrijdag (SOD/19.00714 en 3 bijl.).

De heer Kropf informeert of hij de voorzitter hoort zeggen dat hij van mening is dat de werkgever door het aanbieden van een brief afspraken tussen sociale partners eenzijdig kan opzeggen. De werkgever heeft op basis van afspraken met de centrales een voorstel gedaan met een pieptermijn (SOD/19.00015) dat in het belang van het personeel nog diezelfde dag is geaccepteerd door middel van een bericht dat de centrales niet zullen piepen (SOD/19.00016). Die afspraak staat en de vraag is hoe de werkgever dit in een ander licht kan zien, immers: afspraak = afspraak. De voorzitter onderschrijft dat, maar wijst er op dat later dat jaar een AV-akkoord is gesloten en dat daarvoor hetzelfde adagium geldt. In de vrijdag aangeboden brief zit de definitieve compensatie en de brief

van januari kan worden beschouwd als de stand van zaken in het tijdsgewricht van toen. Dat tijdsgewricht is veranderd door het sluiten van het recente AV-akkoord.

De heer Schilperoort meent dat de brief (SOD/19.00015) van de werkgever waarmee hij instemt met de drie voorstellen van de centrales (brief SOD/19.00001) die zien op het inhouden van een voorschot werknemersdeel pensioenpremie en verrekening in geval van teveel en te weinig totdat er een nieuwe pensioenregeling voor militairen is vastgesteld, niets aan duidelijkheid te wensen overlaat. De heer Kropf vult aan dat de afspraken rond de premieverdeling gelden totdat er een definitieve pensioenregeling militairen is vastgesteld; wat hem betreft is dat pas op het moment dat publicatie in de Staatscourant plaatsvindt en dat was 16-12-2019.

Voor de heer Van Hulsen staat vast dat de brief van werkgeverszijde begin januari 2019 ging over een bepaalde periode die ligt in 2019 (los van de discussie publicatie Staatscourant). Luisterend naar het betoog van de voorzitter vraagt hij zich af wanneer de centrales de arbeidsvoorwaardelijke afspraak hebben gemaakt die de genoemde brief in een ander daglicht stelt. Spreker citeert uit het AV-akkoord: *Voor een aantal militairen leidt de overgang naar een nieuwe pensioenregeling tot een stijging van de werknemersbijdrage in de pensioenpremie. De negatieve inkomenseffecten die hierdoor ontstaan, zullen structureel worden gecompenseerd.* Dat brengt hem tot de conclusie dat er in AV-verband iets is afgesproken over het structurele zonder afbreuk te doen aan hetgeen in januari voor een bepaalde periode is overeengekomen. Het is spreker onduidelijk waar in de AV-onderhandelingen de brief SOD/19.00015 is overruled.

De voorzitter stelt voor de vergadering kort te schorsen om dit uit te zoeken.

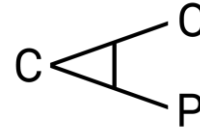
SCHORSING DEFENSIE

Na heropening zegt de voorzitter het volgende. Terugkomend op de discussie van voor de schorsing wil spreker het hebben over de intentie van de brief van januari. Vanuit de werkgever was het de bedoeling om er voor te zorgen dat niet met terugwerkende kracht grote bedragen door het Defensiepersoneel moeten worden opgehoest bij het afspreken van een pensioenregeling. Vervolgens is in het AV-akkoord van de zomer een nieuwe pensioenregeling afgesproken en zijn er afspraken gemaakt over de wijze waarop de compensatie plaatsvindt. Dat is wat spreker betreft de definitieve afspraak en daar geeft hij uitvoering aan met de brief die afgelopen vrijdag is aangeboden. Bij die afspraak hoort ook dat de extra pensioenpremie die vastzit aan het verhogen van de eindejaarsuitkering en de TTL niet wordt gecompenseerd. Spreker wil graag met de centrales een afspraak maken over de wijze waarop daarmee voor 2019 wordt omgegaan. Met de genoemde brief is spreker teruggekomen bij het oogmerk van de brief van januari (SOD/19.00015) inhoudende dat mensen niet met terugwerkende kracht extra premie moeten gaan betalen. De voorzitter gaat liever uit van de intentie van de brieven dan van de letterlijke tekst. Over de grondslag zullen partijen het waarschijnlijk niet eens worden, maar spreker hoopt toch dat partijen vandaag tot een afspraak kunnen komen voor 2019.

De heer Schilperoort vindt het lastig dat deze afspraak tot stand is gekomen in de tijd dat het overleg stillag. Daarmee is niet in verslaglegging vastgelegd wat de intentie van de afspraak was en nu moeten de centrales vernemen dat de werkgever iets anders heeft beoogd dan hetgeen zij hebben voorgelegd als voorstel. De heer Kropf gaat verder dan dat en doet de suggestie dat de werkgever goed nadenkt over het antwoord dat hij heeft gegeven. Immers, de laatste keer dat de werkgever een andere intentie had dan hetgeen hij heeft opgeschreven, vonden partijen elkaar voor de rechter. Sociale partners hebben een duidelijke afspraak op papier gezet die door de voorzitter is ondertekend; als zijn intentie anders is dan dat, zullen partijen een hele principiële discussie hebben en is het voorstel om de staatssecretaris te benaderen om deze vergadering verder voor te zitten. De intentie is aldus de voorzitter om te voorkomen dat grote groepen mensen met terugwerkende kracht extra pensioenpremie moeten betalen, waarop de heer Kropf stelt dat dit ook niet zal gebeuren als de werkgever doet wat er in de brief staat. Dat was namelijk de intentie van de centrales en daar heeft de voorzitter voor getekend.

De heer Van Hulsen informeert wat de voorzitter nu eigenlijk concreet zegt. De voorzitter licht toe dat partijen waarschijnlijk van mening blijven verschillen over de grondslag, maar dat zij materieel met elkaar als sector een afspraak kunnen maken voor 2019. Die afspraak moet er in ieder geval voor zorgen dat de intentie, te weten dat mensen er met terugwerkende kracht niet veel op achteruitgaan, wordt ingevuld. De heer Schilperoort vraagt of de voorzitter daarmee zegt dat de werkgever bijplust voor 2019 en dat hij afspraken wil maken over de structurele regeling. Spreker merkt op in het begin al te hebben aangegeven dat dit de afspraak is uit het AV-akkoord. Er is een harde afspraak gemaakt in de zin dat wordt voorkomen dat mensen worden geconfronteerd met extra kosten in 2019 en voor daarna is er wat spreker betreft prima een discussie te voeren over de elementen die daarin

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

meegenomen kunnen worden. Daarover is overigens al een brief opgesteld in het kader van de MR. Spreker is er niet zeker van of hij de voorzitter dit hoort zeggen.

De heer Van Leeuwen geeft aan dat het voor hem ook diffuus is; volgens hem is de intentie duidelijk en wat dat betreft heeft de collega van de CCOOP het juist verwoord. Wat partijen in ieder geval niet willen is dat mensen er in december op achter uit gaan. Die afspraak was al gemaakt in de brief van januari. De zaken die daarna zijn gekomen, gaan over de structurele compensatie vanaf volgend jaar. Daarover zijn al afspraken gemaakt die zijn opgenomen in artikel 6 van de AMvB.

De voorzitter stelt vast dat partijen het eens zijn over de intentie dat niemand er op achteruit gaat in 2019 en zeker niet met terugwerkende kracht, maar dat zij mogelijk van mening verschillen over de grondslag. Spreker meent dat daarover een afspraak valt te maken.

De heer Schilperoort wil voorkomen dat er straks weer discussie ontstaat en markeert dat het gaat om iedereen, dus niet alleen de actieve militairen, maar ook degenen die met UGM zijn. Spreker wil dat graag zeker gesteld hebben.

De heer Kropf is het niet eens met de constatering van de voorzitter. Partijen hebben een afspraak en hij meent niet opnieuw met de werkgever in overleg te moeten gaan over voorwaarden waaronder het gewenste effect kan worden bereikt. Wat hem betreft is het simpel: partijen hebben een duidelijke afspraak gemaakt en de werkgever dient de te weinig betaalde premie te compenseren en de teveel betaalde premie te retourneren. Spreker zegt er van uit te gaan dat de werkgever gewoon uitvoering geeft aan de afspraak waarvoor de voorzitter in januari heeft getekend namens de staatssecretaris. Er is geen nieuwe afspraak gemaakt bij het tot stand komen van het AV-akkoord en als de voorzitter meent dat dit wel zo is, ziet de heer Kropf de daar op betrekking hebbende tekst graag tegemoet. In het AV-akkoord is een afspraak gemaakt voor de structurele situatie en die gaat pas in op het moment dat er een nieuwe pensioenregeling is gepubliceerd in de Staatscourant.

De voorzitter herhaalt dat het hem om de intentie gaat, maar geeft tevens aan het principiële punt zoals door de heer Kropf gemaakt, wel te snappen. De vraag is aldus spreker waar de grondslag ligt: in de brief van januari of in het AV-akkoord. Hij constateert dat partijen niet anders denken over het effect, maar wellicht wel over de intentie van de januari-brief en de uitwerking van het AV-akkoord. Spreker snapt dat de centrales zich op het standpunt stellen dat het AV-akkoord ziet op de structurele definitieve regeling, echter hij heeft ook geprobeerd te duiden dat de afspraken van januari in een ander tijdsgewricht zijn gemaakt. Uiteindelijk zo meent spreker, blijft het effect dat beide partijen willen bereiken, hetzelfde. Wanneer zij daar in ieder geval vandaag een klap op kunnen geven, kan de intentie van de brief van januari worden vervuld.

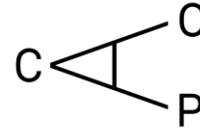
De heer Schilperoort heeft het gevoel dat er om de hete brij wordt heen gedraaid in de zin dat de kwestie eigenlijk zo is dat de werkgever moet betalen, het geld niet heeft en dat er iets tegenover moet staan. Dat is aldus de voorzitter niet wat hij heeft gezegd. De heer Schilperoort vat samen dat de werkgever in december dus gaat compenseren volgens de gemaakte afspraken en dat er een andere discussie wordt gevoerd over de pensioengevendheid van de eenmalige uitkeringen. Hij blijft het gevoel houden dat er onderhuids zaken door elkaar lopen omdat partijen elkaar maar niet begrijpen.

Voor de toekomst wil de heer Van Hulsen wegblijven van discussies rond bedoelingen en intenties. Luisterend naar de woorden van werkgeverszijde zegt spreker er van overtuigd te zijn dat de voorzitter met meel in de mond aan het praten is. Zijn vraag is wat er vanuit het perspectief van de werkgever op tegen is om gewoon uitvoering te geven aan de brief SOD/19.00015 en waarom de voorzitter het kennelijk nodig heeft om telkens iets te melden over het AV-akkoord en de intenties. Voor de schorsing heeft spreker de vraag gesteld waar in het AV-akkoord een aanknopingspunt is te vinden dat genoemde brief is overruled. Spreker herhaalt het gevoel te hebben dat de voorzitter ergens iets achterhoudt dat hij niet uitspreekt. Hij wil dat nu scherp hebben omdat partijen zich anders over twee maanden weer in dezelfde discussie bevinden.

De voorzitter zegt de heer Van Hulsen te kunnen verzekeren dat hij niets achterhoudt en ook niet met meel in de mond spreekt.

De heer Kropf gaat zeker wegblijven van intenties omdat die niet zijn uitgesproken bij het maken van de afspraken conform de brief uit januari vanwege het feit dat toen het overleg was opgeschort. Derhalve geeft spreker er de voorkeur aan bij de feiten te blijven. Hij heeft nog geen antwoord gekregen op de vraag die ook door de heer Van Hulsen is gesteld, namelijk waar in het AV-akkoord een andere afspraak is opgenomen die de afspraak van januari overschrijdt. Evenmin heeft de voorzitter een reactie gegeven op zijn verzoek om een integraal document pensioenreglement met een pieptermijn aan te bieden. Er is alleen een PA-stuk (PA/19.00723 en bijl.)

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

rondgezonden en dat is een toelichting van het ABP op wijzigingen die het fonds in 2020 wil gaan uitvoeren. Spreker heeft eveneens met klem verzocht om aan de centrales de stukken aan te bieden waarmee de werkgever aan het ABP heeft gemeld wat er op welk moment bereikt zou zijn, zodat die bij het behandelen van de brief van het ABP (SOD/19.00715 en bijl.) in een volgend SOD kunnen worden meegenomen.

De voorzitter schorst de vergadering voor lunch en intern overleg.

SCHORSING DEFENSIE

De voorzitter heropent de vergadering en grijpt terug op de discussie voor de schorsing. Ten eerste stelt spreker achter de brief van januari jl. te staan (SOD/19.00015), maar ook achter het AV-akkoord van afgelopen zomer met daarin de afspraak voor de nieuwe pensioenregeling die met terugwerkende kracht vanaf 01-01-2019 wordt ingevoerd. Wat spreker betreft ziet het verschil van mening op de vraag wat er nu wel en wat er niet geldt. Partijen zijn het naar spreker meent, eens over hetgeen zij voor het personeel willen bereiken en er is geen sprake van dat er –zoals de heer Van Hulsen suggereerde– iets achter gehouden wordt. Voor de voorzitter blijft overeind staan dat hij graag met de centrales de afspraak wil maken dat er invulling wordt gegeven aan de intentie dat niemand er met terugwerkende kracht op achteruit gaat. Met zijn eerste opmerking heeft spreker geprobeerd duiding te geven aan het verschil tussen de brief van januari en het AV-akkoord.

De heer Kropf constateert dat de voorzitter achter beide stukken staat –dat doen de centrales ook– en vraagt of hij goed begrijpt dat de werkgever zeker gaat stellen dat er geen negatieve effecten op de loonstrook van december voorkomen: premie die te weinig is betaald als voorschot gaat Defensie bij betalen en de teveel betaalde premie als voorschot wordt in december teruggegeven. Dat is aldus de heer Kropf de afspraak die is gemaakt in de brief van januari.

De heer Schilperoort merkt op nog steeds moeite te hebben met het gegeven dat partijen verschillend naar de zaken kijken. Hij informeert of hij goed begrijpt dat de werkgever gewoon uitvoering gaat geven aan de brief van januari en alleen voor de methodiek alvast uit wil gaan van de structurele systematiek die in het AV-akkoord is afgesproken.

Volgens de voorzitter is dit laatste de correcte duiding, Defensie heeft gekeken vanaf 01-01-2019 vanuit het AV-akkoord en tracht van daar uit de effecten die zich voordoen in 2019 te compenseren. De heer Kropf geeft aan dat er twee afspraken zijn: 1) een premievoorschotregeling zoals bedoeld in SOD/19.00015 tot op het moment dat er een nieuwe pensioenregeling is en 2) een regeling die ziet op de manier waarop om moet worden gegaan met de effecten vanaf het moment dat er een nieuwe pensioenregeling is. Verzoek aan de voorzitter is om dit mee te nemen in zijn reactie. De heer Schilperoort verwijst naar zijn vraag aangaande de UGM-ers en acht het wenselijk dat ook die vraag door de voorzitter in de schorsing wordt meegenomen.

De voorzitter schorst de vergadering.

SCHORSING DEFENSIE

Na heropening zegt de voorzitter zijn standpunten te willen herhalen om de discussie scherp te krijgen.

In de brief van januari hebben partijen iets afgesproken in het tijdsgewricht dat er nog geen AV-akkoord was. In de zomer hebben partijen een AV-akkoord bereikt, waarin afspraken zijn gemaakt over de definitieve pensioenregeling met compensatie. Daarin zat niet opgenomen de TTL en de verhoogde eindejaarsuitkering. De AV-afpraak geldt vanaf 01-01-2019 en daar zit naar spreker meent, het begin van het geschil. Met de brief van afgelopen vrijdag (SOD/19.00714 en 3 bijl.) is beoogd om de negatieve effecten van de AV-afpraak te corrigeren en te compenseren. Wat spreker betreft is het niet veel meer dan dat.

De heer Kropf verwijst naar hetgeen de voorzitter heeft gezegd, namelijk dat de TTL en de verhoging EJU niet is opgenomen, waarbij hij sprak over zowel de brief als over het AV-akkoord. In de brief zaten deze elementen niet omdat toen de inhoud van het AV-akkoord nog niet bekend was en de afspraak geldt totdat er een AV-akkoord zou zijn gesloten. In het AV-akkoord zijn deze elementen wel opgenomen, anders was er niet betaald en had deze discussie niet plaatsgevonden. Spreker vraagt wat de voorzitter precies met zijn opmerking bedoelt.

De voorzitter licht toe dat over zowel de verhoogde eindejaarsuitkering als over de TTL nog pensioenpremie moet worden betaald. In dat geval, zo stelt de heer Kropf neemt hij afstand van óf de regeling, óf van hetgeen de voorzitter zegt, omdat er duidelijk in het AV-akkoord staat dat beide elementen pensioengevend zijn. TTL als zijnde een nieuw element en de eindejaarsuitkering was het al omdat die valt onder de toelages en uitbetalingen die

primair loon zijn. Het feit dat de werkgever daarna heeft gemeend die met terugwerkende kracht uit te betalen voordat er een definitieve pensioenregeling was zonder dat hij daar een voorschot op de premie over ingehouden heeft, was zijn keuze. Omdat er op dat moment nog geen definitieve pensioenregeling was, had de werkgever er op basis van die afspraken voor kunnen en wellicht moeten kiezen om 9.28% in te houden op de betalingen. De werkgever heeft wel een nabetaling gedaan op het moment dat hij kennis had van beide stukken, maar hij heeft er voor gekozen om geen premievoorschot in te houden. Spreker benadrukt dat dit een keuze van Defensie is geweest.

Voor de heer Schilperoort is de discussie diffuus, maar voor hem blijft nog steeds staan dat mensen er in euro's niet op achteruit gaan en worden gecompenseerd voor 2019. Spreker vindt het prima om het debat met de werkgever te voeren over de vraag welke elementen in de structurele compensatie moeten zitten, maar dat staat voor hem los van de afspraak dat mensen er in euro's niet op achteruit gaan (door de werkgever wordt het teveel betaalde premievoorschot terugbetaald en het te weinig betaalde premievoorschot bijgeplust). Als partijen het hierover eens zijn, kan daarna de discussie over de structurele compensatie plaatsvinden.

De heer Kropf is het eens met de heer Schilperoort om 2019 en structureel los te knippen, maar hij neemt wel afstand van de opmerking dat bijplussen of terugbetalen gaat over 2019. Het gaat spreker namelijk om bijplussen of terugbetalen tot het moment dat de definitieve regeling effectief wordt en dat is december 2019. Dat betekent dat de werkgever in december de reguliere premie mag berekenen over de maand december en dat bij de afrekening tot dat moment mensen niet hoeven bij te betalen of terugkrijgen.

De heer Van Hulsen constateert dat partijen tot op zekere hoogte dezelfde intentie hebben en dat is het compenseren van effecten die ontstaan, maar dat zij blijven hangen in de discussie over wat er al dan niet in de brief SOD/19.00015 was verdisconteerd. Spreker vreest dat partijen er zo niet uit komen en hij is bereid om de focus te leggen op het doel en te kiezen voor een pragmatische oplossing, zonder te schuiven met standpunten. De voorzitter is het hiermee eens en dat is ook conform de intentie die hij heeft uitgesproken. Gevraagd of bij de andere centrales dit beeld ook leeft, merkt de heer Van Leeuwen op het gevoel te hebben dat partijen om elkaar heen zijn gedraaid en weer terug zijn bij het begin. De brief van de voorzitter (SOD/19.00714 en 3 bijl.) sluit naar hij meent niet aan bij de uitleg van de centrales op basis van de brief van januari (SOD/19.00015). Op deze wijze zullen partijen er niet uit komen en dat gezegd hebbende heeft spreker gevoel bij de pragmatische oplossing van de heer Van Hulsen. Hij is benieuwd naar de verdere vormgeving. Desgevraagd door de voorzitter licht spreker toe dat hij helder wil hebben welke deal er wordt gesloten en noemt daarbij het al dan niet pensioengevend maken van de eenmalige uitkering 'de olifant in de kamer'.

De heer Schilperoort zegt zojuist aangegeven te hebben waar hij denkt dat de oplossing ligt, namelijk de knip tussen de brief SOD/19.00015 welke afspraak door de werkgever wordt gehandhaafd (uitgevoerd) en de discussie over de systematiek voor de structurele oplossing.

De heer Kropf verwijst naar zijn eerdere vraag over december 2019 en verzoekt de voorzitter concreet aan te geven hoe hij uitvoering denkt te geven aan hetgeen hij zojuist heeft betoogd. Spreker vraagt de voorzitter om een conclusie te trekken uit deze urenlange discussie met vele rituele dansen –hij sluit zich hiermee aan bij de heer Van Leeuwen- zodat partijen kunnen bezien of er een gedeeld beeld is.

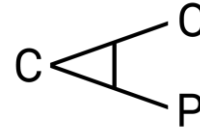
Alvorens dit te doen en terug te komen op de vraag van de heer Schilperoort inzake de UGM-ers schorst de voorzitter de vergadering.

SCHORSING DEFENSIE

De voorzitter heropent de vergadering en kondigt aan niet met andere standpunten te komen maar wel te zullen proberen meer context te geven.

Premiecompensatie.

Spreker zegt hier vandaag vooral te zitten om zaken voor 2019 goed te regelen. Partijen zullen zijns inziens van mening blijven verschillen over de verhouding tussen de brief SOD/19.00015 en het AV-akkoord. De werkgever gaat uit van invoering met terugwerkende kracht vanaf 01-01-2019 op grond van de tekst die gaat over de systematiek van de premiecompensatie in het AV-akkoord 2018-2019. Daarin is opgenomen dat is afgesproken dat negatieve inkomenseffecten als gevolg van de stijging van de pensioenpremie door de overgang van de eindloonregeling naar de middelloonregeling zullen worden gecompenseerd. De verhoging van de

eindejaarsuitkering en de premie daarvan alsmede de TTL zijn aldus spreker niet als gevolg van de overgang van de eindloon- naar de middelloonregeling opgenomen en dat is in de brief van afgelopen vrijdag (SOD/19.00714) gepreciseerd. Het is de heer Schilperoort niet duidelijk waar precies de voorzitter het door hem aangehaalde in het AV-akkoord leest. Wanneer de heer Suwout verwijst naar de tekst in de brief nummer SOD/19.00714 (*In het AV-akkoord is afgesproken...*), vraagt ook de heer Kropf waar dat in het AV-akkoord te vinden is, immers die tekst is leidend en niet de tekst die de werkgever in een brief opneemt als zijnde afgesproken in het akkoord. De heer Schilperoort wijst er op dat de tekst zoals eerder door de heer Van Hulsen is geciteerd de juiste tekst is en dat daar toch echt wat anders staat dan dat de voorzitter nu uitspreekt. De tekst uit het AV-akkoord luidt: *Voor een aantal militairen leidt de overgang naar een nieuwe pensioenregeling tot een stijging van de werknemersbijdrage in de pensioenpremie. De negatieve inkomenseffecten die hierdoor ontstaan, zullen structureel worden gecompenseerd.*

Volgens de voorzitter verschillen partijen in materiële zin niet van mening: voor de loonstrook van december 2019 betaalt Defensie teveel afgedragen voorschotten terug en plust te weinig betaalde voorschotten bij. Spreker vindt het prima dat elk der partijen naar buiten gaat met het eigen verhaal over het effect in de loonstrook, maar hij wil wel graag met de centrales die afspraak maken. Desgevraagd door de heer Kropf antwoordt de voorzitter dat het gaat om de loonstrook van december 2019.

UGM-ers.

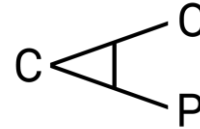
Volgens de voorzitter is niet afgesproken om ook de UGM-ers in deze afspraak mee te nemen, maar wat de werkgever betreft kan Defensie hierin meebewegen. Dat vereist in de uitvoering nog enige actie, dus dat zal niet meer in december kunnen worden georganiseerd. De heer Schilperoort wijst er op dat in de tekst wordt gesproken over militairen en dat artikel 1, lid 2 van de Militaire Ambtenarenwet voorschrijft dat onder militairen ambtenaren ook gewezen militaire ambtenaren moet worden begrepen. De heer Schwab licht toe dat de invulling daarvan in de rechtspositievoorschriften zit en daarin zijn de doelgroepen voor bepaalde bepalingen en artikelen benoemd. De heer Schilperoort beaamt dat dit het geval is voor zover het de formele rechtspositieregeling betreft, maar dat hij het hier heeft over het AV-akkoord waarin iets is afgesproken over militairen. Spreker is er zeker van dat in de onderhandelingen weldegelijk de discussie over UGM-ers is gevoerd. Hij wil er nog in meegaan dat dat debat wellicht niet duidelijk tot een uitkomst heeft geleid, maar uiteindelijk moet volgens hem de term militairen, ook de UGM-ers omvatten. De voorzitter acht dit helder en meent dat partijen voor nu de discussie niet hoeven te voeren, maar dit debat wellicht wel moeten bewaren voor de toekomst. Voor nu is de kwestie opgelost door toe te zeggen dat UGM-ers meedoen in de afspraak rond de premiecompensatie. Mevrouw Pijpstra wijst er nog op dat in het akkoord ook wordt gesproken van 'gewezen militairen' en dat die term bij deze afspraak niet is gebruikt. De heer Kropf wil meegeven dat er drie soorten UGM-ers zijn: 1) met UGM vóór 01-01-2019, 2) met UGM na 01-01-2019 en 3) met UGM in de toekomst. Spreker beveelt aan om de effecten voor deze

Pm verschillende groepen in kaart te brengen, zodat daarover kan worden gesproken (verschillende franchise, structurele regeling). Dat is aldus de voorzitter onderdeel van het vraagstuk over de uitvoering en daarover komen partijen wellicht nog te spreken. Spreker concludeert dat voor nu dit punt kan worden afgesloten met de toezegging voor de loonstrook in 2019, zoals zojuist gedaan.

Pensioengevendheid eenmalige uitkeringen.

De voorzitter geeft aan dat zijn vertrekpunt is dat er op zich geen pensioengevendheid zit aan de eenmalige uitkeringen in 2019 en 2020, omdat hij dat ook nergens kan terugvinden. De heer Schilperoort merkt op dat partijen het daar niet over eens waren en dat deze discussie hier op tafel moest komen. Spreker ziet ook niet dat het niet is afgesproken, immers de eenmalige uitkeringen zijn niet opgenomen in het lijstje met niet pensioengevende elementen. De heer Schilperoort gaat zich in ieder geval niet neerleggen bij de visie van de werkgever dat het voor 2019 niet geldt en dat hij voor 2020 met de centrales in overleg wil treden. Daarop repliceert de voorzitter dat de centrales vandaag ook van hem niet gaan horen dat het anders ligt. Dat is niet wat de heer Schilperoort heeft gevraagd, wat hem betreft kan de discussie zelfs ook nog op een ander moment worden gevoerd, hoewel hij dat wel lastig vindt omdat 2019 bijna voorbij is. Hij legt zich evenwel niet neer bij het standpunt van de werkgever dat de eenmalige uitkering in 2019 per definitie niet pensioengevend is, omdat de centrales vinden dat ze dat per definitie wel zijn. Hij is van mening dat de voorzitter niet zomaar de uitkomst van dit debat kan vaststellen. Spreker begrijpt dat deze discussie weer draait om intenties en dat partijen er vandaag niet uit zullen komen, omdat zij alle twee niet zullen bewegen. Hij vindt het te kort door de bocht dat de voorzitter zegt dat de eenmalige uitkering in 2019 per definitie niet pensioengevend is en dat hij dan wel wil praten over

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

2020. Spreker wijst er op dat de werkgever zelf de knip heeft gemaakt tussen 2019 en 2020 en met dit vertrekpunt via een bypass deze twee weer aan elkaar knoopt. De heer Schilperoort is niet van zins dit te accepteren en wil de discussie zuiver houden door te stellen dat er nog een volledig debat is te voeren over 2019 en 2020.

Volgens de heer Kropf heeft de voorzitter de vorige keer de vergadering geschorst bij de discussie rond artikel 2.1, lid 4 van de concept- AMvB (blz. 3) –rode tekst-:

De eenmalige uitkeringen 2019 en 2020 worden niet gerekend tot de bezoldiging in de zin van het Inkomstenbesluit militairen noch maken zij deel uit van de pensioengrondslag of het inkomen in de zin van de Uitkeringswet gewezen militairen dan wel de Kaderwet militaire pensioenen.

Spreker stelt derhalve voor om de discussie niet in de toekomst te voeren, maar de vergadering op te pakken waar partijen gebleven zijn. Er is een verschil van mening en spreker hoort graag hoe de voorzitter dat denkt te beslechten, alvorens verder te gaan.

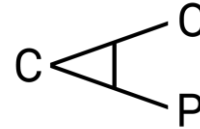
De voorzitter maakt het de centrales aldus de heer Van Hulsen niet eenvoudig, de afspraak voor 2019 is vastgezet en hij heeft het gevoel dat er voor 2020 weer een soort kruisbestuiving plaatsvindt. Strikt genomen moet hij eerlijk zeggen dat het in de rede ligt om de discussie voort te zetten, maar hij ziet een gereede kans dat partijen daar niet uitkomen en dat zou betekenen dat zij dan ook niet aan al die andere punten en het afduwen van de AMvB toe komen. Aan de andere kant voelt hij er ook niet voor om het er helemaal niet over te hebben, dus dan zou de voorzitter in ieder geval moeten markeren wat de verschillende standpunten zijn.

Wat de voorzitter betreft blijft de inhoud van de brief nr. SOD/19.00714 overeind, echter dat doet niets af aan het vertrekpunt dat hij zojuist heeft uitgesproken. Omdat het niet expliciet aan de orde is geweest, is spreker van mening dat de eenmalige uitkeringen niet per definitie pensioengevend zijn. In de brief is geopperd dat de werkgever wel bereid is met de centrales de discussie te voeren naar de toekomst toe, te beginnen bij de eenmalige uitkering 2020. In alle openheid realiseert hij zich dat partijen hierover van mening kunnen verschillen, dat er ook andere gezichtspunten zijn en dat die mogelijk ook tot een ander beeld bij de werkgever kunnen leiden. Het standpunt van de centrales dat de eenmalige uitkeringen in de burgerregeling wel pensioengevend zijn, heeft hij ook gelezen, maar hij persisteert in zijn standpunt zoals hij heeft verwoord en stelt dat hij daarbij ook te maken heeft met een financiële werkelijkheid. Spreker vindt het prima om nu te bepalen waar het verschil van mening zit en hij voegt daar aan toe dat hij nog niet de ruimte heeft om daar anders in te staan.

De heer Kropf begrijpt wat de voorzitter zegt en hij heeft daar misschien ook wel begrip voor en beeld bij, maar hij kan er helemaal niets mee. De centrales maken met de werkgever afspraken en Defensie dient zorg te dragen voor dekking. Defensie is voor de militairen overgegaan op een regeling gebaseerd op een middelloonregeling, waarvan de voordelen door de werkgever continu zijn gepropageerd. Als de voorzitter daar nu op terugkomt op basis van financiële argumenten, wordt het wel heel lastig als partijen nog complexere dossiers hebben te slechten terwijl hier al geen geld voor is. De voorzitter zegt niet alleen de financiële werkelijkheid te hebben benoemd, maar vooral het principiële standpunt te hebben herhaald dat partijen hier geen afspraken over hebben gemaakt. De heer Kropf benadrukt dat hij heeft verwezen naar het financiële argument en dat hij zich afvraagt hoe de werkgever gaat zekerstellen dat er voor 01-07-2020 een nieuw loongebouw is, als er nu al geen geld is voor zoiets relatief kleins als dit. Voor het nieuwe loongebouw en een nieuw toelagstelsel voor militairen heeft Defensie serieus geld nodig en spreker herhaalt zijn vraag over de zekerstelling. De voorzitter vindt dit echt een andere discussie die hij nu niet wil voeren, gebaseerd op een opmerking die hij in het kader van hetgeen nu op tafel ligt, heeft gemaakt. Het was een principiële antwoord met daaraan gekoppeld wat er is gebeurd in de financiële plaat. Daar hebben de centrales overigens voor een groot deel in mee kunnen kijken en die heeft niets te maken met de nog te voeren discussie rond het nieuwe loongebouw. De heer Kropf geeft aan dat hij er niet over had willen beginnen, maar nu de voorzitter het zelf aanhaalt herinnert hij er aan dat de CCOOP veelvuldig heeft gevraagd om mee te kunnen kijken in de dekkingsplaat. De verslagen van de werkgroep AV zijn daar op na te lezen en daar uit blijkt dat de voorzitter WG AV heeft gezegd dat de centrale zich dan maar buiten de vergadering moest verstaan met de specialisten van Defensie; de dekkingsplaat werd niet gedeeld.

De heer Van Hulsen meent dat de voorzitter aan de ene kant heel helder is geweest en anderzijds ook niet. Dat komt omdat de voorzitter zich heeft bediend van het woord 'nog' toen hij het had over de ruimte om er anders in te staan. Spreker vraagt zich af hoe dit moet worden geduid. Er is een knip gemaakt voor 2019 zodat de Defensiemedewerkers niet worden geconfronteerd met negatieve effecten op hun loonstrook december 2019. Vervolgens loopt het overleg nu spaak vanwege het feit dat de discussie op scherp wordt gezet. Er zijn aldus spreker dan maar twee opties: 1) partijen besluiten de discussie vooruit te schuiven en 2) partijen beraden zich op

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

de vraag wat verder te doen omdat zij er nu niet uit komen. De heer Van Hulsen vraagt zich af of het mogelijk is dat de voorzitter terugkomt op de ruimte die hij heeft, omdat dit eigenlijk zit verdisconteerd in het woord 'nog'. Hij stelt voor nu de elementen die partijen verdeeld houden de revue te laten passeren ('de ellende bij elkaar vegen'), zodat die kunnen worden meegenomen in diezelfde tijdsbracket. Spreker acht het niet effectief om nu dit ene element uit te diepen, wellicht in een bezwarenprocedure terecht te komen en dan na zes maanden de andere elementen ter tafel te hebben waarover misschien ook geen overeenstemming kan worden bereikt. De voorzitter onderschrijft het voorstel om de geschilpunten uit de AMvB te inventariseren en aan het eind van de bespreking de balans op te maken. Gezien de tijd schorst de voorzitter de vergadering en bespreken partijen in de schorsing hoe verder te gaan.

SCHORSING TOT 14-01-2020 13.00 UUR

Op 20-12-2019 is het volgende stuk aangeboden: 1900740 - SOD AV-akkoord 2018-2020 AMvB versie 20122019.

De voorzitter heropent de vergadering en heet iedereen welkom, in het bijzonder mevrouw De Best (ministerie van Financiën) die terug is van zwangerschapsverlof. Spreker wil aanvangen met de beste wensen voor 2020 en hoopt op een mooi arbeidsvoorwaardelijk jaar. Alvorens de agenda te hervatten bij agendapunt 5 Concept-AMvB vraagt hij of er nog mededelingen zijn.

Dat is aldus de heer Kropf zeker het geval en hij leest de volgende tekst voor *[tekst integraal overgenomen]*.

Voorzitter,

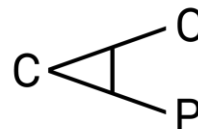
Wij waren oprecht in de veronderstelling dat op 17 december het SOD, na een rondvraag, gesloten was. U bent er klaarblijkelijk van overtuigd dat het SOD geschorst was. Wij betreuren dat laatste omdat wij graag eindelijk eens verslagen hadden willen vaststellen en punten zouden willen afronden. Het zojuist door u hervatte SOD loopt nu immers al vanaf 10 december en wij weten niet eens hoeveel delen van het SOD inmiddels de revue gepasseerd hebben. Ook waren wij ervan overtuigd dat er op 17 december in het SOD was afgesproken dat wij voor de vergadering van vandaag een nieuw stuk aangeboden zouden krijgen aangaande de concept-AMvB's. Meer specifiek hadden wij voornoemd stuk, in een schone versie en in een versie waarin de wijzigingen waren bijgehouden, verwacht voor 6 januari jl. Ook dit stuk hebben wij niet ontvangen en dientengevolge zit er niets anders op dan verder gaan waar we in het laatste SOD gestopt zijn.

Ook hebben wij wederom moeten constateren dat de vergaderplanning voor 2020 dusdanig versnipperd en vol zit dat door de verschuivingen die thans zijn doorgevoerd het eerstvolgende reguliere SOD pas plaats zal vinden op 17 maart 2020, het SOD op 28 januari a.s. heeft immers slechts één onderwerp, het beleidsvoornemen Employabilityorganisatie. Wij hebben echter ook geconstateerd dat er een aanzienlijk aantal brieven is aangeboden voor het SOD en dat er ook diverse onderwerpen vanuit werkgroepvergaderingen naar het SOD zijn doorverwezen. Ook bij het prioriteren voor de vergadering van het SOD van heden is het nodige geschoven waarbij u er helaas voor heeft gekozen om de WG REO van hedenmorgen door te laten gaan. Wat ons betreft op voorhand al een slechte keuze gezien de onderwerpen die op die agenda stonden. Wij waren er immers al van overtuigd dat deze agenda en de daarbij aangeboden stukken niet tot overeenstemming zouden leiden en helaas is dat ook waarheid geworden. Wij hadden die tijd dan ook liever besteed aan het SOD. Als er verslagen waren geweest had u dat kunnen teruglezen.

Wij roepen u dan ook met klem op om deze vergadering van het SOD heden, uiterlijk om 1700 uur af te sluiten én om op korte termijn een extra vergadering van het SOD te beleggen om de openstaande onderwerpen te behandelen. Gezien het grote aantal onderwerpen lijkt het ons voor de hand liggend om daarvoor een hele dag te plannen.

Gevraagd naar andere opmerkingen, stelt de heer Van Hulsen dat hij het principe huldigt dat partijen met elkaar spreken en al doende tot iets komen. De observatie dat er een heleboel ligt deelt hij, dus als de CCOOP voorstelt

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

om een dag in te plannen vindt hij dat prima, echter de moeilijkste opdracht zal zijn om een datum te vinden met voldoende afstand tot de volgende SOD-vergadering.

De heer Schilperoort erkent hetgeen de heer Kropf heeft benoemd, ook hij ziet steeds meer stukken op de SOD-agenda prijken, waarbij hij ook het gevoel heeft dat in het SOD onderhandelingen worden gevoerd die eigenlijk in de WG AP thuishoren. Spreker noemt dat betreurenswaardig en hij is het ermee eens om deze bulk weg te werken omdat de zuivere SOD-onderwerpen hierdoor steeds meer vertraging op gaan lopen. De heer Schilperoort kan meegaan met het inlassen van een SOD-vergadering, maar vreest dat dit niet zal kunnen worden georganiseerd binnen de tijdvakken van de reguliere vergaderplanning 2020 en voor het SOD van 17-03-2020.

De heer Kropf meent dat het gaat om stukken die allemaal al bekend en behandeld zijn, dus wat hem betreft zou de termijn korter, maar ook wat langer voor de volgende vergadering kunnen zijn. Spreker heeft er geen moeite mee om in de agenda te schuiven en er is voor hem geen reden om daarvoor de tijdblokken van de vergaderplanning aan te houden, in tegendeel: hij heeft zijn voorkeur uitgesproken voor een hele dag, of een lang blok. Als partijen de CCOOP als christelijke centrale gunnen dat de zondag gevrijwaard blijft, is er wat de heer Kropf betreft veel bespreekbaar.

De voorzitter onderschrijft dit voorstel en stelt voor om separaat gezamenlijk te bezien of er een datum kan worden gepland [*noot secretaris: na de vergadering wordt besloten om hiervoor 05-02-2020 vanaf 10.00 uur te reserveren*]. Spreker gaat over op het hervatten van de bespreking van 17-12-2019.

Agendapunt 5: Concept-AMvB AV-akkoord.

(SOD/19.00740)

De voorzitter is in de veronderstelling dat partijen de vorige keer zijn gebleven bij artikel 3.2, 24a Uitkering premievrijval aftoppingsgrens pensioengevend inkomen (blz. 3, rode tekst).

De centrales stellen zich op het standpunt dat de discussie is gestopt bij artikel 2.1 Eenmalige uitkeringen 2019 en 2020 (blz. 2). De discussie rond de pensioengevendheid van 300 euro voor militairen is wat hen betreft niet afgerond.

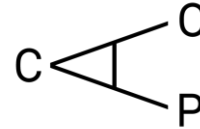
Volgens de voorzitter zijn de standpunten uitgewisseld en is gebleken dat partijen niet dicht bij elkaar komen op dit onderwerp. Dan nog, zo stelt de heer Schilperoort moet dit punt wel worden afgerond, al is het maar met de constatering dat er geen overeenstemming valt te bereiken. Nu is er alleen een afspraak gemaakt om de nieuwe pensioenregeling door te kunnen voeren, maar daarmee is niet de discussie afgerond. De heer Kropf zegt niet te weten wat er voor de pensioenregeling is afgesproken tijdens de bespreking van de AMvB, maar voor hem is duidelijk dat er bij dit agendapunt sprake is van een verschil van mening ten aanzien van de pensioengevendheid van 300 euro. De centrales zijn van mening dat eenmalige uitkeringen analoog aan de middelloonregeling voor de burgers per definitie pensioengevend zijn. De werkgever is die mening niet toegedaan, daar zullen de centrales wat van moeten vinden en zij zullen zich daarna moeten beraden wat te doen, waarbij zoals de werkgever bekend is, niets uitgesloten wordt. De voorzitter excuseert zich voor de verwarring, maar stelt dat in zijn beeld dit onderwerp voldoende was besproken met als voorlopige uitkomst *agree to disagree*. Bij de laatste schorsing is afgesproken de andere punten af te lopen en dan te inventariseren welke punten er nog liggen.

De heer Kropf geeft aan dat hij daar graag het verslag op had willen doorlezen. De heer Schilperoort heeft dit zo ook niet op zijn netvlies staan, zijn beeld is dat er nog een discussie moet worden afgerond. Partijen kunnen dan wel tot een uitkomst van *agree to disagree* zijn gekomen, maar daarmee is nog niet beslecht of dat voor 2019, voor 2019 en 2020, of voor 2020 en verder geldt. Het is spreker te kort door de bocht om nu te constateren dat partijen een status quo hebben en het daarbij te laten. Er is een afspraak gemaakt voor het pensioenreglement, maar die had een andere dimensie en had niets te maken met de inhoudelijke discussie over de pensioengevendheid in het kader van de AMvB.

De voorzitter schorst de vergadering.

SCHORSING DEFENSIE

De voorzitter heropent de vergadering en verklaart het volgende ten aanzien van de pensioengevendheid van de eenmalige uitkeringen. De werkgever is van mening dat partijen niet overeen zijn gekomen dat de eenmalige uitkeringen pensioengevend zijn; het is op zich geen principiële overweging, het is noch voor 2019, noch voor

2020 afgesproken. Dat laat onverlet dat het partijen vrij staat om daar in de toekomst andere afspraken over te maken en dat is voor Defensie ook een begaanbaar pad.

De heer Schilperoort brengt naar voren dat aan het begin van de onderhandelingen is overeengekomen om voor de pensioenregeling als startpunt het afgewezen arbeidsvoorwaardenresultaat te nemen, waarin het uitgangspunt is opgenomen dat alle elementen die in de burgerregeling pensioengevend zijn, dat ook in de militaire regeling zijn. Spreker wordt in zijn standpunt bevestigd door het feit dat ook niet is vastgelegd dat de eenmalige uitkeringen *niet* pensioengevend zijn. De burgers krijgen in 2020 een eenmalige uitkering van 300 euro die pensioengevend is en daarvan is ook niet expliciet in het akkoord is opgenomen dat partijen dat hebben afgesproken; het is een automatisme vanuit het middenloot. Spreker benadrukt het niet met de werkgever eens te zijn. In de basis zijn de eenmalige uitkeringen voor militairen, evenals voor de burgers conform het aangehaalde uitgangspunt, pensioengevend en er zou hooguit een debat kunnen worden gevoerd over de vraag waarom dat voor 2019 of 2020 niet het geval zou moeten zijn. Een dergelijke discussie heeft de voorzitter aldus de heer Schilperoort niet geïnitieerd en dus moeten de eenmalige uitkeringen voor zowel 2019 als voor 2020 pensioengevend zijn.

De heer Kropf is het eens met het standpunt van de heer Schilperoort. In het tekstvoorstel onder artikel 2.1 onder 4 (blz. 3, rode tekst) staat opgenomen dat de eenmalige uitkeringen 2019 en 2020 niet gerekend worden tot de bezoldiging, noch deel uitmaken van de pensioengrondslag of het inkomen in de zin van de UGM. Deze tekst suggereert dat partijen hebben afgesproken dat de eenmalige uitkeringen niet pensioengevend zijn en daar is spreker het absoluut niet mee eens. Hij kan dan ook maar één vraag stellen en één opmerking maken en dat is respectievelijk de vraag wat voor werkgever Defensie wil zijn als hij een principiële onderscheid wil maken tussen burgerpersoneel en militairen en de opmerking dat hij zich niet kan onttrekken aan de indruk dat de werkgever altijd goed is met het maken van afspraken, maar niet thuis geeft als het op betalen aankomt. Spreker zegt geen andere motivatie te kunnen ontdekken in de onderbouwing van het werkgeversstandpunt.

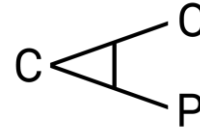
Hiermee maakt de heer Kropf het volgens de voorzitter groter dan het is, want als het nodig is betaalt Defensie zeker wel. Spreker herhaalt het vertrekpunt vanuit de werkgever en dat is dat partijen geen afspraken hebben gemaakt over het pensioengevend zijn van de eenmalige uitkeringen. Hij wil verre blijven van een tekstinterpretatie, omdat meermaals is gebleken dat ieder met een eigen verhaal van zo'n afgesproken tekst naar huis ging. Nog los van de vraag of er sprake is van een principiële keuze, is de perceptie van de werkgever dat er dienaangaande geen afspraken zijn gemaakt. Partijen zullen hier in de toekomst wellicht een andere afweging in maken, maar dan is het onderdeel van een andere AV-begroting. Er zijn keuzes gemaakt op grond van de financiële plaat van dit AV-akkoord en dat geldt ook voor deze discussie.

De heer Kropf hoort toch een financiële motivatie, maar zegt de voorzitter daarmee te kunnen helpen. Uit het AV-akkoord resteert een niet benut budget gereserveerd voor de Regeling stimulering vrijwillig vertrek en de Regeling behoud 2019, waarmee de werkgever de premie voor de eenmalige uitkeringen van 2019 en 2020 ruimschoots kan betalen.

Wanneer partijen lijnrecht tegenover elkaar staan en het conflict draait om de vraag of iets wel of niet is afgesproken, is het aldus de heer Schilperoort onvermijdelijk dat alle verslagen van de WG AV, niet alleen van dit akkoord, maar ook van het vorige afgewezen resultaat, worden doorgelopen om te bezien wat partijen hebben beoogd. De voorzitter begrijpt wat de heer Schilperoort bedoelt en stelt dat wellicht een betere framing is dat partijen het niet expliciet hebben opgeschreven. Over hetgeen is beoogd, blijven partijen dan van mening verschillen, zo constateert spreker.

De heer Schilperoort informeert of de voorzitter van mening is dat een eenmalige uitkering niet pensioengevend moet zijn in de nieuwe middenlootregeling voor militairen. De voorzitter formuleert dat het feit dat partijen het niet hebben opgeschreven, niet betekent dat dit geen onderwerp van gesprek kan zijn bij een principiële discussie in de toekomst. De heer Schilperoort benadrukt dat hij heeft gevraagd of de werkgever vindt dat de eenmalige uitkering principiële niet pensioengevend zou moeten zijn. Als hij de voorzitter goed beluistert is het antwoord daar op negatief omdat er nog ruimte is voor een toekomstige discussie. Dat is aldus de voorzitter juist, hij sluit niet uit dat partijen in de toekomstige principediscussie tot de conclusie komen dat de eenmalige uitkeringen pensioengevend moeten worden gemaakt. Voor hem geldt voor nu echter dat dit niet zo expliciet is opgeschreven en het ook niet is meegenomen in de financiële AV-plaat, hetgeen tot zijn standpunt heeft geleid dat de eenmalige uitkeringen niet pensioengevend zijn voor 2019 en voor 2020. De heer Schilperoort concludeert dat het dus een financieel verhaal is, waarop de voorzitter repliceert dat dit inderdaad in dit geval wel meespeelt. Dan zou de discussie wat de heer Schilperoort ook kunnen gaan over de vraag of partijen ergens de middelen kunnen vinden om de eenmalige uitkeringen pensioengevend te maken. Dat zou aldus de voorzitter een mogelijkheid kunnen zijn

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

voor een toekomstig debat, bijvoorbeeld in het kader van een nieuw AV-akkoord of het nieuwe loongebouw. Het voorstel van de heer Schilperoort zou zijn om die discussie nu te voeren voor 2019 en 2020. De heer Van Hulsen wijst op hetgeen de heer Kropf heeft gezegd ten aanzien van mogelijke dekking vanuit het niet benutte budget uit het AV-akkoord. De voorzitter kan niet zeggen of daar inderdaad nog een restant is, omdat er altijd sprake is van financiële mee- en tegenvallers. Voor dit AV-akkoord is de kostenpost die gemoeid is met het pensioengevend maken van de eenmalige uitkeringen niet als zodanig meegenomen.

De heer Kropf neemt afstand van de dekkingsplaat van Defensie; de CCOOP heeft in diverse AV-vergaderingen gevraagd om daar inzicht in te krijgen en dat is stelselmatig door de voorzitter van dat overleg geweigerd. Derhalve gaat de CCOOP er van uit dat alles wat met de werkgever is afgesproken ruimschoots in de financiële plaat wordt gedekt. Spreker wijst op de basisafpraak dat in de pensioenregeling de militairen de burgers volgen tenzij en hij verneemt graag waar hij de motivatie kan vinden op basis waarvan in dit specifieke geval deze basisafpraak niet wordt gevolgd.

De heer Kropf vervolgt met de opmerking dat de werkgever in de WG AV een loonbod op tafel heeft gelegd waar de eenmalige uitkering deel van uit maakt en derhalve pensioengevend is. De centrales hebben aangegeven waarom zij menen dat de eenmalige uitkeringen pensioengevend moeten zijn, zowel aan de hand van regelgeving als aan de hand van afspraken (volgend tenzij). De werkgever zal dus echt moeten aantonen waarom er voor de militairen wordt afgeweken van de burgerregeling. Het loonbod van de werkgever bestond uit de vier P's (Pensioen, Perspectief, Poen en Privé) die allemaal onder het loon zijn geschaard en Defensie zal dus moeten motiveren waarom één van die elementen van het loon niet pensioengevend is. De voorzitter blijft bij zijn initiële standpunt dat partijen het niet hebben opgeschreven, of het nu een principieel punt is of niet. Bovendien zo stelt spreker, werd in het verleden ook niet apart opgeschreven dat de eenmalige uitkeringen niet pensioengevend zijn. De heer Kropf brengt naar voren dat het inherent aan het pensioensysteem is dat in een eindloonregeling eenmalige uitkeringen niet pensioengevend zijn. De werkgever is overgegaan op een middelloon voor de militairen en presteert het nu om zijn gelijk te krijgen door het verleden aan te halen, zo meent spreker. De voorzitter heeft niets anders willen aanvoeren dan dat het niet is opgeschreven, waarop de heer Kropf stelt dat dit voor burgers ook niet het geval is. Dat hoefde ook niet omdat de eenmalige uitkeringen in een middelloonregeling per definitie pensioengevend zijn. De heer Schilperoort onderschrijft deze reactie en had willen vragen of de voorzitter van mening is dat dit ook had moeten worden opgeschreven voor de burgers.

De voorzitter persisteert in zijn standpunt dat het vertrekpunt blijft zoals het is, namelijk dat het niet is opgeschreven. Desgevraagd geeft de heer Van de Hoef aan het punt van 'volgen tenzij' wel te begrijpen, maar dat dit naar zijn mening een andere invalshoek heeft. In de middelloonregeling hebben de sectoren heel nadrukkelijk alle inkomensbestanddelen nagelopen en op basis daarvan is het besluit genomen om in het reglement op te schrijven dat voor de burgers alles pensioengevend is. In de Defensiesector is afgesproken dat equivalenten van pensioengevende toelagen bij de burgers ook bij de militairen pensioengevend zijn in de middelloonregeling en over de eenmalige toelagen hebben partijen het aldus spreker niet gehad. Wel is het zo dat in de militaire regeling is afgesproken dat de sector zelf gaat over al dan niet pensioengevendheid van inkomensbestanddelen.

De heer Schilperoort geeft aan eerder al gezegd te hebben dat de werkgever zich niet moet beperken tot de discussies in het kader van het laatste AV-akkoord, maar ook moet kijken naar de debatten in de opmars naar het resultaat dat is bereikt onder voorzitterschap van de heer Borstlap. Dat resultaat is weliswaar afgewezen, maar partijen hebben wel afgesproken om dit als startpunt van de daar op volgende onderhandelingen te nemen. Spreker meent dat zij het in die ronde weldegelijk gehad hebben over de eenmalige uitkeringen. Ten aanzien van de opmerking over 'volgen tenzij' stelt spreker dat dit precies ging over de elementen die in de eindloonregeling niet pensioengevend konden zijn.

De heer Van Hulsen wil nog een opmerking maken in de zin dat het met regelmaat gebeurt dat er na het sluiten van een arbeidsvoorwaardenakkoord interpretatieverschillen blijken te zijn, bepaalde effecten niet zijn voorzien en er in een veranderende wereld zaken moeten worden bijgesteld. De interessante vraag is hoe partijen in die situaties met elkaar omgaan. De voorzitter heeft in de schorsing de argumenten die de centrales naar voren hebben gebracht, meegenomen en spreker gaat er dus van uit dat die in de standpuntbepaling van de werkgever ook zorgvuldig gewogen zijn. Naast hetgeen de collega-centrales hebben gezegd, blijft er voor spreker nog één element liggen. De voorzitter heeft gezegd dat het pensioengevend maken van de eenmalige uitkeringen niet in de financiële plaat zat; spreker gaat er gemakshalve van uit dat dit inderdaad zo is, maar constateert dat er nu een

additionele dekking op tafel wordt gelegd (niet benut budget voor de Regeling stimulering vrijwillig vertrek en de Regeling behoud 2019).

De voorzitter reageert met de opmerking dat de financiële dekking niet het enige argument is dat door de werkgever is aangedragen, immers er is ook betoogd dat er niets expliciet is opgeschreven over het pensioengevend maken van de eenmalige uitkeringen. Als nieuw element in deze discussie brengt de voorzitter in dat in geval er geld naar de mensen toe kan stromen, de werkgever zich altijd moet beraden op de vraag op welk moment en bij wie dat geld moet landen. Defensie stelt zich op het standpunt dat er beter geld gestoken kan worden in het mitigeren van loonstrookeffecten dan in pensioengevendheid van eenmalige uitkeringen 2019-2020.. De heer Van Hulsen wijst er op dat de werkgever zelf een bewuste keuze heeft gemaakt om de elementen pensioen en loon te knippen, terwijl de centrales het één geheel wilden laten zijn om tot een verstandige besteding van geld te kunnen komen. Volgens de voorzitter kwam die knip in de discussie vanzelf tot stand en hij zegt dit element te hebben genoemd om aan te geven dat er voor de werkgever meer argumenten gelden dan alleen het financiële vraagstuk. Alle argumenten beluisterend constateert de heer Van Hulsen dat de voorzitter kennelijk in zijn gedachte al een uitruil heeft gedaan door te stellen dat het geld dat er al was, bij voorkeur op een andere manier besteed moet worden dan aan het pensioengevend maken van de eenmalige uitkeringen. In het debat met de bonden is daar op die manier in ieder geval niet over gesproken en heeft de werkgever zelf een knip gemaakt tussen loon en pensioen.

De voorzitter wil wegblijven van de discussie over een al dan niet gemaakte uitruil, hij heeft alleen willen aangeven dat er voor de werkgever meer dan alleen financiële argumenten gelden ten aanzien van de pensioengevendheid. Die argumenten hebben wel een grondslag in de dekking, maar het is niet zo dat er een bedekte uitruil heeft plaatsgevonden. De heer Van Leeuwen constateert dat er nu toch argumenten ter tafel worden gelegd die eerder niet de revue zijn gepasseerd. Spreker wijst er op dat er vanuit de centrales een principiële argument ligt, namelijk het uitgangspunt dat hetgeen voor de burger pensioengevend is, dat ook voor de militair moet zijn. De heer Van Leeuwen heeft de werkgever niet horen zeggen dat hij het daar principieel mee oneens is en nu er ook een oplossing voor de dekking is, begrijpt hij niet waarom partijen elkaar niet kunnen vinden.

Het geschilpunt is aldus de voorzitter dat dit niet voor 2019 en 2020 is opgeschreven, hetgeen onverlet laat dat partijen in de toekomst wel het debat aan kunnen gaan over de vraag of de eenmalige uitkeringen pensioengevend moeten worden, ook voor 2019 en 2020. Spreker herhaalt dat dit voor nu niet is opgeschreven. De heer Schilperoort doet de suggestie om dat dan nu op te schrijven en de dekking erbij te zoeken. Ten aanzien van de koppeling loon en pensioen, herinnert spreker zich dat de werkgever in eerste instantie kwam met een voorstel om die koppeling te maken, maar dat later bleek dat er een rekenfout was gemaakt en er te weinig premie was ingehouden. In 2018 hebben de centrales expliciet gevraagd of de werkgever de koppeling nog gestand wilde doen, of dat hij een knip wilde maken. De werkgever heeft voor die laatste optie gekozen, waarmee wat spreker betreft die discussie is gevoerd en nu niet meer hier ter tafel moet worden gebracht. Spreker is het ermee eens dat niet is opgeschreven dat de eenmalige uitkeringen pensioengevend zijn, echter er is ook niet opgeschreven dat ze dat niet moeten zijn en hij herhaalt zijn voorstel om dat nu wel te doen en de dekking daarvoor te vinden. De suggestie van de CCOOP is wellicht iets te prematuur omdat er nog over het nakomen van de afspraken rond behoud en vrijwillig vertrek moet worden gesproken, maar hij is zeker bereid om de dekking daarvoor aan te wenden voor de pensioengevendheid van de eenmalige uitkeringen.

De heer Kropf preciseert dat zijn voorstel is om het budget voor 2019 aan te wenden en dat is zijns inziens ruim genoeg om de twee keer 300 euro pensioengevend te dekken. Voor 2020 staat het onderwerp behoud en vrijwillig vertrek nog op de SOD-agenda. Voorts stelt spreker dat de werkgever steeds betoogt ook andere dan financiële argumenten te hebben, echter die heeft hij nog niet gehoord. Het argument dat het niet is afgesproken of is opgeschreven, is wat hem betreft niet valide en leidt wederom tot de vraag wat voor werkgever Defensie wil zijn. Hij hoort graag de inhoudelijke argumenten. Ten tweede meent de heer Kropf dat de werkgever nu haaks handelt op de eigen uitspraak dat sociale partners naar een betere pensioenregeling moeten willen. De eerste mogelijkheid die zich voordoet om voor de mensen iets te doen, wordt door de werkgever afgedaan met het argument dat het niet is opgeschreven. Spreker wil graag een reactie vernemen op beide elementen. Volgens de voorzitter maakt de heer Kropf het groter dan het is. Spreker staat nog steeds achter de uitspraak waarmee hij het land in is gegaan, namelijk dat Defensie naar een betere pensioenregeling gaat. De pensioengevendheid van de eenmalige uitkeringen is daarvan een heel klein element. Tijdens de onderhandelingen was de vraag aan de orde wat het meeste effect sorteert, gegeven de beschikbare financiële dekking. Er is een akkoord gekomen, er zijn teksten geschreven en daar is de pensioengevendheid voor 2019 en 2020 niet in

meegenomen. De werkgever trekt daar uit de conclusie dat er dus geen afspraak is en de centrales komen tot de gevolgtrekking dat er sprake is van een middelloonregeling en dat daardoor de eenmalige uitkeringen dus pensioengevend worden. Veel inhoudelijker zal het aldus spreker niet worden en hij heeft alleen aan willen geven dat er meer dan alleen financiële argumenten zijn waarop hij zijn standpunt baseert.

De heer Schilperoort stelt vast dat partijen in een kringetje ronddraaien en hij verwijst naar zijn suggestie om het alsnog nu op te schrijven en de dekking daarbij te gaan zoeken. Hij wil hier graag een reactie op, want als de werkgever dit niet wil is dat ook duidelijk, kan de discussie voor nu worden afgesloten en zullen partijen zich moeten beraden op het vervolgtraject. De heer Kropf wijst er op dat hij reeds heeft aangegeven waar het geld vandaan kan komen (dedicated arbeidsvoorwaarden en niet benut), dus voor hem is een discussie over dekking niet opportuun. Wel wil hij nog antwoord op de vragen 1) wat de werkgever denkt dat het doet met het vertrouwen tussen sociale partners aan tafel als er weer discussie is over de papieren werkelijkheid –die discussie is namelijk al een keer gevoerd tot aan de rechter toe- en 2) wat voor werkgever Defensie wil zijn. Er is een dekking en als die is besteed, moet de werkgever daar ook maar transparant in zijn. De heer Van Leeuwen blijft niet begrijpen waarom partijen niet tot elkaar kunnen komen: er is dekking mogelijk, de centrales zijn het er principieel over eens dat de eenmalige uitkeringen pensioengevend moeten zijn en de werkgever is het er niet principieel mee oneens. Als de werkgever dit niet wil doen en andere zaken belangrijker vindt, roept spreker de voorzitter op om de argumenten daarvoor op tafel te leggen.

De voorzitter schorst de vergadering.

SCHORSING DEFENSIE

Na heropening verklaart de voorzitter dat de werkgever na intern beraad niet meegaat in het voorstel van de centrales en het vertrekpunt handhaaft dat er geen afspraak is vastgelegd om de eenmalige uitkeringen pensioengevend te laten zijn. Daarmee constateert spreker dat partijen een verschil van mening hebben dat mogelijk uitmondt in een geschil. Voor nu is het voorstel om dit element te laten voor wat het is en er op terug te komen als de andere punten uit de AMvB zijn behandeld.

De heer Schilperoort vindt dit in principe prima, omdat er wellicht nog meer geschilpunten komen. Wel vindt spreker het van belang te markeren dat dit onderwerp in ieder geval niet tot overeenstemming zal leiden. Voor de heer Van Hulsen is de conclusie dat partijen een verschil van mening hebben en dat een geschil daarvan het gevolg is. Op zichzelf vindt spreker het een goede suggestie om aan het eind van de bespreking van de AMvB het vervolgproces te bespreken.

De heer Kropf geeft aan dat er een integraal stuk ter bespreking voorligt waarvan dit element onderdeel uitmaakt. Hij zegt niet uit te sluiten dat na overweging van alle te bespreken punten een gang naar de AAC niet nodig is. De heer Van Leeuwen sluit zich aan bij zijn collega's, in het bijzonder de conclusie van de heer Van Hulsen, dat er sprake is van een geschil.

Hierop sluit de voorzitter dit punt voorlopig af en gaat over op het volgende punt.

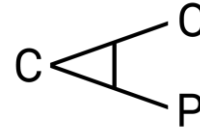
Hoofdstuk 3 Formalisering van de uitkering premievrijval aftoppingsgrens pensioengevend inkomen vanaf 1 januari 2015

15a Uitkering premievrijval aftoppingsgrens pensioengevend inkomen .

Spreker recapituleert dat tijdens de vergadering van de WG AP van 05-11-2019 de CCOOP aan heeft gegeven twee bezwaren te hebben tegen de wijze waarop de premievrijval is verwerkt in de regelgeving. Zowel Defensie als de overige drie centrales hebben in genoemde vergadering aangegeven dat de afspraken naar hun mening goed zijn verwerkt. Tijdens de vergadering heeft de werkgever toegezegd per mail te reageren op de bezwaren van de CCOOP en dat is ook gebeurd op 08-11-2019 met de volgende strekking.

Het eerste bezwaar zag op het feit dat er geen afspraken zouden zijn gemaakt over een structurele inbedding van de afspraken en dat dit ook pas kan gebeuren in het kader van toekomstige gesprekken rondom het bezoldigingsstelsel. Dat is echter niet juist. Na bespreking in de WG PA (06-03-2018) is een brief aangeboden (PA/18.00459) in lijn met de afspraken die destijds in genoemde vergadering zijn gemaakt. In deze brief is een voorstel gedaan voor de jaren tot 2018, alsmede voor structurele inbedding. Spreker citeert betreffende passage uit de brief:

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

Mijn voorstel voor een structurele inbedding van de vrijval werkgeversdeel van de pensioenpremie boven 100K, ook voor de voormalig militairen met een UGM-uitkering, is om zolang nodig jaarlijks achteraf dezelfde berekeningswijze te hanteren, conform de eenmalige uitkering. Voor de structurele inbedding wil ik evenwel de volgende restricties laten gelden: uitgezonderd van de regeling zijn de medewerkers waarvan de salarissen de ontwikkeling volgen van de sector Rijk om de reden zoals hierboven toegelicht en voor de berekening wordt ook vanaf 2019 uitgegaan van de inkomensbestanddelen die voor de betreffende burgers of militairen in 2018 pensioengevend waren. De uitkering behoort niet tot het pensioengevend inkomen. Deze structurele inbedding zal worden verwerkt in inkomstenregelgeving.

De centrales hebben aldus spreker geen gebruik gemaakt van de pieptermijn, waardoor er overeenstemming is bereikt over dit voorstel en dat is ook bij brief van 13-09-2018 formeel door het secretariaat gerapporteerd (WG PA/18.00572).

Het tweede bezwaar van de CCOOP ging over de overgang naar een nieuwe pensioenregeling waarbij een bepaalde groep militairen (boven de aftoppingsgrens) er fors op vooruit zouden gaan, hetgeen door partijen niet beoogd is. Zoals ook aangegeven in de WG AP van 05-11-2019 is dat niet het geval. Spreker licht toe dat de grondslag waarover de premievrijval wordt berekend niet wordt aangepast als gevolg van de overgang van eindloon naar middelloon. Daarnaast geldt dat het werkgeversdeel in de nieuwe pensioenregeling iets lager wordt in 2019. Genoemde groep wordt dan ook niet bevoordeeld, zoals de CCOOP stelt.

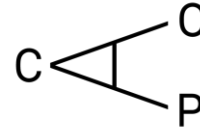
Uitgenodigd om een reactie te geven zegt de heer Kropf het volgende. Los van het feit dat de CCOOP zich in de weergave van de bezwaren herkent, was de reden om niet te piepen de tekst *om zolang nodig jaarlijks achteraf dezelfde berekeningswijze te hanteren*. De CCOOP vindt het onbegrijpelijk dat de groep die er met de nieuwe pensioenregeling significant op vooruit gaat in opbouw van pensioen, ook nog eens 100 euro per maand bovenop die al verbeterde regeling krijgt uitgekeerd in de verminderde pensioenpremie.

De heer Van Leeuwen zegt geen reden te zien om andere argumenten aan te dragen dan destijds. Hij is nog steeds van mening dat deze regeling uitvoering geeft aan datgene wat partijen hadden beoogd en de argumenten van de CCOOP overtuigen hem niet om van standpunt te veranderen.

De heer Van Hulsen vraagt zich af of hij een soort inkomenspolitiek moet voeren of niet. Soms vallen effecten anders uit voor sommige groepen dan voor andere groepen. Dan is de vraag aan de orde of partijen dat hebben beoogd en zo niet of dat dan wordt aangepast of aangepakt. In zijn algemeenheid onderschrijft hij de opvatting van de CMHF. Spreker begrijpt uit de woorden van de voorzitter dat er niet wordt gekeken naar de inkomens van 2019 en verder, met andere woorden dat de toeslagen etc. er niet in zitten en dat het echt gaat over datgene wat in hoofdstuk 17 in het pensioen zat. De heer Van Hulsen zegt de nu opgetreden effecten die zijn ontstaan door een wijziging in de franchise nog wel te willen accepteren, maar hij wil wel de effecten die nu ontstaan door de afspraak betrekken in de discussie rond het nieuwe loongebouw.

Tijdens de WG AP heeft de heer Schilperoort reeds aangegeven dat de AMvB naar zijn mening een juiste vertaling is van de afspraken die zijn gemaakt. Het AV-resultaat van september 2018 is weliswaar afgewezen, maar het was niet zo dat partijen toen geen zicht hadden op een overstap naar een nieuwe regeling. Daarnaast speelt voor spreker ook nog mee dat partijen nog een discussie hebben te voeren over het loongebouw. Hij is er nog niet helemaal uit wat daarvan de effecten zijn en er is niet voor niets een compensatieregeling afgesproken. Alles afwegende is het voor spreker logisch dat er een structurele oplossing wordt gevonden en compensatie in de vorm van een toelage vanuit de Inkomstenregeling niet voort te laten bestaan. Spreker kan niet anders dan constateren dat hetgeen er staat in lijn is met de afspraken.

Dat is ook de bevinding van de voorzitter, ook toen hij het verslag van de WG PA van 06-03-2018 nog eens nals. Hij heeft begrip voor het punt van de heer Kropf, maar meent dat er vanaf dat moment principieel niets is veranderd. De militairen zijn weliswaar over gegaan naar een andere pensioenregeling, maar de relatie moet worden gelegd met het loongebouw, zo meen spreker. Hij constateert dat alleen de heer Kropf niet instemt met de voorgestelde teksten in de AMvB. Desgevraagd of dit klopt preciseerd de heer Kropf dat niet hij persoonlijk, maar zijn centrale de CCOOP niet instemt. Spreker geeft aan de redentatie niet meer te begrijpen. Hij ziet nu gebeuren dat voorliggend voorstel voor de groep die nu toch al boven de aftoppingsgrens zit, zorgt voor een nieuwe ondergrens in het loongebouw omdat is afgesproken dat niemand er op achteruit gaat. Spreker zou het begrijpen als dit zou worden overwogen op het moment dat er een nieuw loongebouw is, maar niet om het nu te regelen met de motivatie dat er een nieuw loongebouw komt. De voorzitter reageert als volgt. De basis van de discussie in

maart 2018 is niet anders dan die van de discussie die nu wordt gevoerd en de uitkomst kan daarom ook niet anders zijn. Hij snapt het punt van de CCOOP, echter dat heeft te maken met de salariering van degenen die boven de 100K verdienen. Zoals ook de heer Van Hulsen heeft betoogd komt dat aan de orde in de discussie rond de opbouw van het nieuwe loongebouw en de implicaties voor de verschillende salarissen.

De heer Schilperoort zegt niet uit te sluiten dat er andere salarisniveaus komen in het nieuwe salarisgebouw. De aftopping boven 100K is niet veranderd door de overstap naar de middelloonregeling en voor de zittende groep zal er overgangsbeleid komen, echter een voorschot nemend op de komende discussie rond het loongebouw, acht hij het denkbaar dat voor de nieuwe mensen in de toekomst niet dezelfde salarisniveaus zullen gelden als voor de mensen die nu boven 100K verdienen. Hij preciseert dat er voor hem een verschil is tussen de groep die iets wordt afgenomen dat al is gegeven en de groep die nieuw binnenkomt en het wellicht in de toekomst nog gaat krijgen.

De heer Kropf geeft aan dat de discussie er voor hem niet helderder op is geworden, maar het op dit punt even te laten. Wel wil hij opmerken dat het gaat om een structurele regeling voor iedereen die in de toekomst over de aftoppingsgrens verdient -en niet boven 100K-. Als er in de toekomst een aftoppingsgrens van 60.000 euro komt wil spreker de werkgever niet horen klagen over de gevolgen. De werkgever neemt een voorschot op de toekomstige structurele regelingen, terwijl de heer Kropf dit graag had gezien in de bredere discussie rond het loongebouw. De CCOOP parkeert dit punt, evenals het punt van de pensioengevendheid eenmalige uitkeringen tot het einde van de vergadering.

De heer Van Leeuwen zegt beeld te hebben bij de wens om over dit onderwerp te spreken bij de discussie rond het nieuwe loongebouw, echter op het voorstel premiecompensatie is niet gepiept en die discussie is wat hem betreft voor nu dan ook afgesloten.

De voorzitter gaat over op de bespreking van **Hoofdstuk 6 van de AMvB, artikelen 6.1 en 6.2 Wet Minimumloon.**

Tijdens de bespreking van de concept-AMvB is vanuit de centrales aangegeven dat deze volgens hen zou moeten bevatten dat gedurende de looptijd van het akkoord degenen die nu vallen onder de garantietoelage minimumloon altijd een bedrag krijgen dat bestaat uit de WML-ontwikkeling plus de sectorale loonsverhoging. Anders gezegd: de sectorale loonsverhoging zou bovenop de wettelijk indexering van de WML moeten worden toegepast. Deze interpretatie wordt door de werkgever niet herkend, zo stelt spreker. Per mail van 08-11-2019 is een notitie aangeboden waarin dit wordt uitgelegd. Spreker citeert uit het AV-akkoord:

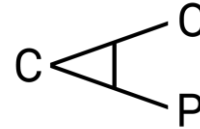
Militairen die in aanmerking komen voor de garantietoelage minimum jeugdloon worden met ingang van 1 januari 2019 onverkort in aanmerking gebracht voor alle structurele en tijdelijke loonsverhogingen in de sector Defensie. Deze verhogingen zullen dan ook vanaf dat moment bovenop het minimum jeugdloon worden uitbetaald.

De aanleiding van deze afspraak was volgens de voorzitter dat bij een salarisverhoging in de sector Defensie diegenen die vallen onder de garantietoelage minimumloon, geen salarisverhoging ontvangen omdat die slechts resulteert in een lagere garantietoelage. Met de AV-afpraak is dat ook wat Defensie betreft, opgelost. Er is aldus spreker, echter niet afgesproken dat de sectorale loonsverhoging bovenop de wettelijke indexering van de WML wordt toegepast, kortom dat het minimumloon ook moet worden verhoogd bij aanpassing van het WML. Er wordt niet voor niets gesproken van een Defensie-specifiek minimumloon. In de genoemde notitie is een en ander uitgelegd en dat is wat dit betreft het standpunt van Defensie.

De heer Kropf verwijst naar de opmerking van de voorzitter dat de centrales per mail zijn geïnformeerd en verzoekt met klem dit niet meer zo te doen. De CCOOP wil geen mails, maar SOD-stukken aangeboden krijgen en spreker zegt ook geen idee te hebben waar de voorzitter het over heeft. Ten tweede meldt spreker dat artikel 6.1 ziet op het minimumloon voor burgers, terwijl het gaat om een afspraak voor militairen. Spreker meent dat de werkgever moet uitvoeren wat sociale partners hebben afgesproken en dat is niet wat hier staat. Spreker vindt het heel vervelend dat er bij het afsluiten van het akkoord niets voor de burgers kon, terwijl de centrales dat wel graag wilden, en het nu bij de uitwerking ineens op papier staat.

De heer Schilperoort geeft aan dat niet alleen de discussie moet worden gevoerd over 6.1, maar ook over 6.2. In de volgorde van de discussie zou eerst het voorstel voor de burgers moeten worden behandeld omdat dit ook te maken heeft met de vraag waar middelen in zijn gestopt. Spreker wil citeren uit de verslaglegging van de werkgroep AV van 27-06-2019 en van 19-06-2019 waarin het gaat over het minimumloon voor militairen. Aangezien deze verslagen vertrouwelijk zijn besluiten partijen de discussie voor dit deel informeel voort te zetten.

De voorzitter stelt vast dat de tekst van artikel 6.1 niet correspondeert met hetgeen partijen hebben afgesproken. Spreker zegt toe dit te herstellen door het hele artikel te laten vervallen en artikel 6.2 te vernummen naar 6.1. De

heer Van Hulsen zegt deze stap uitermate te betreuren want de doelgroep waar het om gaat is zeer klein en zou niet minder moeten verdienen dan de militaire equivalent. Tegelijkertijd moet spreker constateren dat tijdens de onderhandelingen op het punt van de burgers geen impliciete of expliciete afspraak is gemaakt. De voorzitter sluit niet uit dat partijen hierover in de toekomst wel afspraken kunnen maken.

De heer Schilperoort onderschrijft dat partijen tijdens de onderhandelingen over de burgers geen afspraak hebben gemaakt. De afspraak over minimumloon van militairen zat al in het vorige akkoord en had te maken met de zwaarte van het militaire beroep. In die zin kijkt spreker er iets anders tegen aan dan de heer Van Hulsen. Het schrappen van dit artikel is in lijn met de afspraken die zijn gemaakt. Hiermee is dit debat afgerond en gaat de voorzitter over op de bespreking van artikel 6.2 (nieuw: 6.1).

Artikel 6.2, voorstel wijzigingen Inkomensbesluit militairen.

Ten aanzien van het defensie-specifieke minimum loon wil spreker gezegd hebben dat de wijze waarop het in deze AMvB is ingeregeld, bedoeld is om loonsverhogingen door de betreffende doelgroep te laten meevoelen. Het wettelijk vangnet blijft bestaan en loonsverhogingen vallen niet weg in de garantietoelage (rode tekst artikel 10). De heer Schilperoort verwijst naar de discussie in de WG AP en uit zijn zorg met name over de rode tekst 10.2 en 10.3: *Indien het wettelijk minimumloon, bedoeld in artikel 8 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, wordt verhoogd waardoor dit hoger is dan het defensie-specifiek minimumloon wordt het defensie-specifiek minimumloon verhoogd tot het wettelijk minimumloon.*

Spreker heeft aangegeven dat de implicatie zou kunnen zijn dat daarmee het effect van de afspraken die in het lopende akkoord zijn gemaakt wegvallen en hij begrijpt nu uit de woorden van de voorzitter dat het WML het vangnet blijft, ook als dat uitstijgt boven het defensie-specifieke minimumloon. De voorzitter onderschrijft dat en desgevraagd antwoordt de heer Schilperoort hiermee voldoende duiding te hebben. Spreker zegt er daarbij vanuit te gaan dat partijen weer opnieuw met elkaar in gesprek gaan als in de uitvoering blijkt dat er toch andere effecten optreden.

Ook de heer Van Leeuwen meent dat het voorstel zoals zojuist is gedaan, in lijn is met de gemaakte afspraken. De CMHF vindt het sowieso schandalig dat militairen minimumloon verdienen, dus wat hem betreft komt dat aan de orde in de discussie rond het nieuwe loongebouw. Hiermee is de bespreking van dit artikel afgesloten en vervolgt de voorzitter met een aantal wijzigingen op basis van voorstellen van de CCOOP.

Spreker gaat over op de bespreking van de nog resterende wijzigingen aangeduid met geel gemarkeerde tekst (blz. 9, 11, 12, 13, 20, 21).

Artikel 20. Tegemoetkoming woon- werkverkeer bij niet dagelijks reizen.

d. eenmaal per plaatsingsperiode van zes maanden, indien de plaats van tewerkstelling buiten Europa is gelegen en zijn gezin niet ter plaatse woonachtig is.

Hier is volgens de heer Kropf geen sprake van een tekstvoorstel, maar van een discussie omdat hiermee een groep wordt uitgesloten. Vroeger was er sprake van verschillende groepen die nu op elkaar zijn gegooid (artikel 20 wijzigt en artikel 21 vervalt). Iemand die buiten Europa is geplaatst, een gezin in Nederland heeft, maar niet op de kazerne woont en dus dagelijks reist, is uitgesloten van de reisaanspraak (ticket) omdat is opgenomen dat dit artikel geldt voor de ambtenaar die niet dagelijks reist. Dat is volgens spreker niet wat partijen hebben beoogd.

De voorzitter is het hiermee eens en besloten wordt artikel 20 te handhaven en de oplossing te zoeken in het terugbrengen van artikel 21. Defensie maakt een testvoorstel dat er op zal toezien dat iemand die buiten Europa is geplaatst, een vergoeding woon-werkverkeer krijgt omdat hij een eigen huishouding aldaar voert en ook een gezin in Nederland heeft, niet wordt uitgesloten van de aanspraak in artikel 20.

Met de wijzigingen in de artt. 25 (lid 6) en 27 (lid 10) wordt ingestemd.

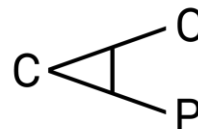
Artikel 10.2

1. De tekst van tabel 4 bij artikel 23a komt als volgt te luiden:

a. de bij ministeriële regeling vastgestelde vergoeding voor extra beslaglegging bedoeld in artikel 60c, onderdelen d en e, van het Algemeen militair ambtenarenreglement;

b. de bij ministeriële regeling vastgestelde vergoeding voor ondervonden extra werkdruk die een gevolg is van de inzet.

c. overige vergoedingen en toelagen voor zover dit bij ministeriële regeling is bepaald.

De heer Kropf geeft aan dat deze tekst in de versie (SOD/19.00616-1) die hij voor zich heeft, niet geel gemarkeerd is. Dit is aldus de voorzitter wel het geval in de meest recente versie die is aangeboden op 20-12-2019 (SOD/19.00740). De heer Kropf stelt zich op het standpunt dat er geen gewijzigde agenda is aangeboden en derhalve het stuk dat later is aangeboden door hem niet als een voor deze vergadering voor te bereiden document is beschouwd.

Het gaat aldus de heer Schwab om een afspraak die in de WG PA is gemaakt ten aanzien van het schrappen van de dubbelbetaling van de VVHO met daar tegenover gesteld dat de VVHO per 01-01-2020 pensioengevend wordt. De heer Kropf informeert waar dit staat opgeschreven en meent dat dit niet is afgesproken. Hij heeft aangegeven dat daarmee de Pensioenwet wordt overschreden en de CCOOP daar nooit mee zal instemmen. In de middelloonregeling is er voor 2019 geen fiscale ruimte om de dubbelbetaling te doen. De heer Schilperoort preciseert dat het ABP heeft gesteld dat het op grond van de Pensioenwet niet mogelijk is om de reeds gegeven dubbelbetaling in 2019 terug te halen omdat de nieuwe pensioenregeling met terugwerkende kracht wordt ingevoerd. Het werd niet wenselijk werd geacht mensen twee keer een opbouw te geven en daarom is besloten om de pensioengevendheid van de VVHO niet in te laten gaan op 01-01-2019, maar op 01-01-2020. Ook de heer Schilperoort leest deze afspraak overigens niet uit de tekst.

De heer Schwab licht toe dat het tekstvoorstel dat hier is opgenomen hetzelfde is als de tekst onder *Artikel 23a. Berekeningsgrondslag pensioenen, tabel 4 (blz. 7) van het document SOD/19.00616-1*, dat de heer Kropf voor zich heeft. Om ervoor te zorgen dat de VVHO niet per 01-01-2019 pensioengevend wordt, maar per 01-01-2020 is dat stuk tekst overgebracht naar artikel 10.2. De heer Kropf persisteert in zijn standpunt dat de Pensioenwet hiermee wordt overtreden, namelijk in een middelloonregeling kan pensioen niet dubbel worden uitbetaald. Spreker leest dat ook niet in de tekst van tabel 4. De CCOOP zal zich niet committeren aan een overtreding van de wet.

Er volgt een informele discussie waarna wordt afgesproken om op 05-02-2020 het volgende aan de orde te hebben:

- mogelijk geschil pensioengevendheid eenmalige uitkeringen 2019-2020 (aparte geschillenvergadering)
- nieuwe AMVB-tekst (schone en trackchangeversie);
- geparkeerde punten premievrijval aftoppingsgrens en pensioengevendheid VVHO per 01-01-2020.
- resterende agendapunten SOD voor zover ze niet schriftelijk kunnen worden afgehandeld.

Agendapunt 8: Rondvraag en sluiting.

Vaste aanstelling FPS-2 personeel (ACOP).

De werkgever heeft aldus de heer Schilperoort toegezegd dit punt op te pakken en verzoekt om een stand van zaken omdat de situatie urgent wordt. Mevrouw Pijpstra geeft aan dat dit punt is opgepakt, maar dat zij hiervan nog geen terugkoppeling heeft ontvangen. Zij zegt toe de centrales brief te berichten hoe en op welke termijn het probleem wordt opgelost.

Pm

Rekentool compensatie AOW-gat (AC).

De heer Van Hulsen stelt vast dat de rekentool nog steeds uitgaat van de oude AOW-datums en van inkomens uit 2017 en 2018. Vraag is wanneer dit wordt geactualiseerd zodat ook de nieuwe instromers via de rekentool inzicht kunnen verkrijgen in hun compensatie.

De heer Van de Hoef verwacht op korte termijn de update van PwC te ontvangen en die nog deze maand online te kunnen zetten.

Pm

Active Endeavour en Operation Enduring Freedom (AC)

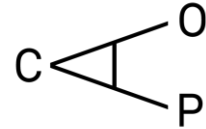
De heer Van Hulsen vraagt naar de actuele stand van zaken. De voorzitter zegt toe dit uit te zullen zoeken en hier op terug te komen.

Pm

Voorlopige voorziening opleidingsbudget Burgerpersoneel (AC).

De staatssecretaris heeft de heer Van Hulsen verzocht om enige dagen respijt als het gaat om de voorziening opleidingsaanspraken burgerpersoneel vooruitlopend op vastlegging in wet- en regelgeving. Het uitblijven daarvan leidt tot veel frustratie bij de burgers die zien dat er voor militairen van alles mogelijk is als het gaat om voorlopige voorzieningen voor wat dan ook. De tijd die de staatssecretaris heeft gevraagd, is wat hem betreft verstreken en

**Georganiseerd overleg
Sector Overleg Defensie (SOD)**

Pm hij verzoekt de werkgever om een antwoord. De voorzitter zegt toe de centrales zo snel mogelijk te informeren.

Defensiepasjes in combinatie met PNOD (CCOOP).

De CCOOP heeft aldus de heer Kropf, een brief gestuurd naar de PA, maar verzoekt de voorzitter in te grijpen omdat het te lang duurt. Spreker moet constateren dat de voorzitter allang op de hoogte is van de problematiek, maar niet passend gehandeld heeft. Er zijn oplossingen die op dit moment niet worden uitgevoerd en dat betekent dat mensen worden geconfronteerd met een morele verplichting om met eigen vervoer te reizen. **Spreker roept de werkgever met klem op om hier per ommekeer een oplossing voor te vinden en de centrales per brief hierover te berichten.** De voorzitter

Pm zegt toe hier werk van te maken.

Wijze van overleggen (ACOP).

De heer Schilperoort verzoekt partijen stil te staan bij de wijze van debatteren in het overleg, omdat Pm veelvuldig 'buiten het verslag' wordt gesproken. Hij raakt in ieder geval het overzicht kwijt over hetgeen formeel of informeel aan de orde is geweest. De voorzitter is het hiermee eens.

Niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter de vergadering.

-0-

Actiepuntenlijst bij het SOD van 10-12-2019, 12-12-2019, 17-12-2019 en 14-01-2020

1	Defensiebrede employabilityorganisatie	<p><i>23-04-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Defensie komt met beleidsvoornemen voor een Defensiespecifieke employabilityorganisatie, conform de arbeidsvoorwaardelijke afspraak van 1.5 jaar geleden. Defensie komt nog terug op de aanleveringstermijn. Defensie wordt tot spoed gemaand om de afspraak invulling te geven. <p><i>27-05-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Werkgever beziet wat er van de afspraak kan worden in een no-regret-variant. Agendering voor de eerstvolgende werkgroep AP. <p><i>19-09-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Defensie komt met een beleidsvoornemen <p><i>15-10-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Defensie bekrachtigt de toezegging dat er een beleidsvoornemen komt voor 01-11-2019. Mocht dat niet lukken schrijft werkgever een extra SOD uit. <p><i>13-11-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Dit punt is geagendeerd door de ACOP omdat er grote ergernis is over het feit dat er noch een beleidsvoornemen, noch een nieuwe SOD-vergadering is uitgeschreven. <p><i>03-12-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Het punt komt aan de orde in het vervolg SOD van 10-12-2019. <p><i>10-12-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Er ligt nog steeds geen beleidsvoornemen. De vergadering is geschorst en gaat 12-12-2019 verder. <p><i>12-12-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Werkgever levert 20-12-2019 uiterlijk 12.00 uur een concept-sub-beleidsvoornemen aan. Dat wordt besproken in het technisch werkverband gepland op 21-01-2020 en vastgesteld in het SOD van 28-01-2020. 	Defensie
---	---	--	----------

2	<p>Arbeidstijden DBBO (AP/18.00404, AP/18.00219.1).</p>	<p>02-07-2019 Agendering 19-09-2019 19-09-2019</p> <ul style="list-style-type: none"> Defensie zal bij DBBO checken of in het nieuwe rooster een link wordt gelegd naar de O. Werkgever zal het overleg informeren wanneer er toch nog overtredingen bij DBBO zijn. <p>03-12-2019</p> <ul style="list-style-type: none"> Op aandringen van de heer Van Hulsen zegt de voorzitter toe de regie te nemen ten aanzien van de problematiek bij de DBBO Defensie zal voor het SOD van 10-12-2019 met een plan de campagne komen voor de aanpak van de problematiek. <p>10-12-2019</p> <ul style="list-style-type: none"> De werkgever nodigt de centrales uit om de verschillende beelden te wisselen. De werkgever stuurt een brief voor 01-02-2020 of zoveel eerder en zal die beelden daarin meenemen. 	Defensie
3	<p>Financiële vergoeding inzet militairen na passage orkanen in het Caribisch gebied (AFR/17.00234, SOD/17.00256 incl. 2 bijlagen, AFR/17.00258, AFR/19.00035, AFR/19.00038).</p>	<p>02-07-2019 Agendering 19-09-2019 19-09-2019</p> <ul style="list-style-type: none"> Nagaan of de CDS namens minister het inzetgebied vaststelt of dat geheel eigenstandig doet. Tevens zal werkgever na interne reflectie terug komen op de bijzondere inzet en het al dan niet uitbreiden van de regeling op zich. <p>15-10-2019</p> <ul style="list-style-type: none"> Uit de discussie komt naar voren dat de CDS de verantwoordelijkheid heeft om het inzetgebied vast te stellen en dat de minister daar op kan ingrijpen. Vraag is of de centrales met de goede persoon aan tafel 	

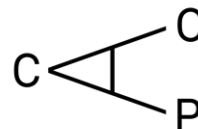
		<p>zitten als het gaat om rechtspositionele ongelijkheid. Voorstel is om na te denken over een splitsing, zodat de centrales met de werkgever onbevangen kunnen spreken over de voorzieningen die moeten worden getroffen voor welke mensen onder welk regime en reikwijdte, los van de operationele inzet waar de CDS over gaat.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dit punt is besproken in het TW Buitenland en daar zijn partijen er niet uitgekomen. Vanuit het TW wordt een brief met die mededeling aangeboden aan de WG AFR. Om het punt voor het SOD af te hechten zal de werkgever middels een brief berichten dat het onderwerp via het TW Buitenland is doorgeleid naar de WG AFR. Mochten partijen er in de werkgroep ook niet uitkomen, wordt het onderwerp weer geagendeerd voor het SOD. <p><i>03-12-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • De brief is nog niet aangeboden. De centrales zullen eerst een tekst afstemmen die in de brief aan de AFR zal worden opgenomen. • CCOOP maant de werkgever tot regie omdat het onderwerp nu al drie jaar van gremium naar gremium wordt geschoven. Voor de WG AP staat een voorstel 2019 geagendeerd dat in tegenstelling tot de toezegging niet nader is geconcretiseerd. • Een voorstel voor 2020 dient nog te volgen. 	<p>Centrales</p> <p>Defensie</p>
4	<p>Afspraken behoudpremie en premie stimuleren vrijwillig</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Wg. zegt toe te bezien hoe de afspraken rond stimuleren 	<p>Defensie</p>

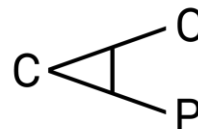
	<p>vertrek. (AFR/17.00343, AFR/17.00344, AP/19.00232, incl. 4 bijlagen).</p>	<p>vrijwillig vertrek geconcretiseerd kunnen worden en wat dat wederzijds betekent.</p> <ul style="list-style-type: none">• Er zal tijdig een voorstel worden aangeleverd voor bespreking in de werkgroep AP. <p><i>30-07-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none">• De centrales hebben nog geen voorstel van Defensie gezien en willen dat ontvangen ter agendering in de WG AP van 24-09-2019. Mocht dit niet lukken valt het onder de categorie Afspraak=Afspraak en dient agendering plaats te vinden in het SOD van <p><i>19-09-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none">• Afspraken 2020: agendering voor de werkgroep AP van 12-11-2019. Defensie komt tijdig met een voorstel <p><i>15-10-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none">• De CCOOP zegt nog steeds een meer geconcretiseerd voorstel van werkgeverszijde te verwachten. <p><i>03-12-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none">• CCOOP constateert dat er geen voorstel voor 2020 ligt en dat het voorstel voor 2019 niet is geconcretiseerd. Voorzitter wil eerst bespreking in de WG AP afwachten en zegt toe om de verslaglegging te zullen raadplegen voor de gemaakte afspraken. <p><i>10-12-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none">• Voorzitter zegt een voorstel 2020 toe voor de WG PA. CCOOP vraagt regie te nemen op het nakomen van toezeggingen en het respecteren van aanlevertermijnen.	
--	---	---	--

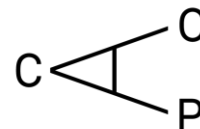
5	<p>Grondslag afwijking functiewaarderingsadviezen door SG in formatiezaken. (oorspronkelijk: ap. Werkgeverszaken).</p> <p>SOD/19. 00544 en bijl.</p>	<p><i>19-09-2019</i></p> <p>Uitzoeken waar staat dat de SG van functiewaarderingsadviezen mag afwijken in formatiezaken. Zo dat niet terug is te vinden komt het vanzelf weer terug in het SOD en zo dat wel het geval is worden ontvangen de centrales binnen twee weken de betreffende documentatie.</p> <p><i>15-10-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Er zijn binnen de 2-wekentermijn geen stukken aangeboden en er is verzuimd het punt te agenderen. Agendering van de aangeboden brief voor het SOD van 03-12-2019. • De werkgever heeft de toezegging gedaan om spelregels en afspraken in de toekomst te honoreren en te respecteren. Vraag van CCOOP-zijde is of dat is geborgd. <p><i>03-12-2019</i></p> <p>De voorzitter heeft uitvoerig gesproken met de huidige SG en die heeft toegezegd zich aan de aanwijzing te zullen houden.</p> <p><i>15-10-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Eveneens wordt de vraag hoe het afwijken van het waarderingsadvies D-Arbeidszaken kan worden gezien als integer handelen (BZK heeft aangegeven dat de waardering conform het advies had moeten worden vastgesteld). <p><i>03-12-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Brief is geagendeerd voor het SOD van 10-12-2019. <p><i>10-12-2019</i></p> <p>Vergadering is geschorst en gaat 12-12-2019 verder.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vergadering is geschorst en gaat 17-12-2019 verder. 	Defensie
---	---	--	----------

		<ul style="list-style-type: none"> Vergadering is geschorst en gaat 14-01-2020 verder. <p>14-01-2020</p> <ul style="list-style-type: none"> Nieuwe vergadering: 05-02-2020 	
6	Inrichting TW Arbeidstijd en werk- en rusttijden.	<p>15-10-2019</p> <ul style="list-style-type: none"> Dit punt is in de actiepuntenlijst 19-09-2019 onterecht opgenomen bij het actiepunt DBBO. Partijen hebben afgesproken om een technisch werkverband in te richten voor Arbeidstijden, werk- en rusttijden etc. Voorzitter schrijft een brief richting AFR dat partijen een TW inrichten waarin dit onderwerp aan de orde komt. 	
7	Opdrachtaanvaarding ABP SOD/19.00533. SOD/19.00564 en bijl.	<p>15-10-2019</p> <ul style="list-style-type: none"> De heer Suwout doet een tekstvoorstel voor een eerste reactie aan het ABP (voor het weekend). Daarna gaan partijen bezien hoe en in welke vorm zij bij elkaar komen om de punten inhoudelijk te bespreken. 	<p>Defensie</p> <p>Partijen</p>
8	Informatievoorziening rond pilots.	<p>19-09-2019</p> <ul style="list-style-type: none"> Op verzoek van de centrales zegt werkgever toe hen op de hoogte te brengen en houden van pilots. <p>15-10-2019</p> <ul style="list-style-type: none"> Uit het land vernemen de centrales dat er heel veel pilots lopen en zij doen nogmaals de oproep om hen op de hoogte te brengen en te houden. Werkgever zegt dit toe. <p>10-12-2019</p> <ul style="list-style-type: none"> Voorzitter zegt een brief met overzicht van pilots toe voor het kerstreces (20-12-2019) 	<p>Defensie</p>
9	Aanlevering verslagen	<ul style="list-style-type: none"> CCOOP doet de oproep aan Defensie om er op toe te zien dat het CAOP de verslagen op tijd aanlevert. <p>03-12-2019</p> <ul style="list-style-type: none"> CCOOP verzoekt de werkgever 	<p>Defensie</p>

		<p>om te borgen dat de verslagen op tijd worden aangeleverd, door het schrijven van een brief of een gesprek inzake herijking afspraken met de directeur CAOP. Defensie wil hierover op een ander moment met de centrales spreken.</p>	
10	<p>Concept-AMvB AV akkoord SOD/19.00616 en bijl.</p> <p>SOD/19.00740</p>	<p><i>13-11-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Het punt wordt niet besproken en zal op een ander tijdstip geagendeerd worden. <p><i>03-12-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Het punt wordt geagendeerd voor het SOD van 10-12-2019 <p><i>10-12-2019</i></p> <p>Vergadering is geschorst en gaat 12-12-2019 verder.</p> <p><i>14-12-2019</i></p> <p>Vergadering is geschorst en gaat 17-12-2019 verder.</p> <p><i>17-12-2019</i></p> <p>Vergadering is geschorst en gaat 14-01-2020 verder.</p> <p><i>14-01-2020</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Er wordt een nieuwe tekst aangeboden voor de ingelaste SOD van 05-02-2020. Geparkeerde punten worden dan ook besproken. Partijen beraden zich op een mogelijk geschil rond de pensioengevendheid eenmalige uitkeringen. Een nieuwe AMvB-tekst wordt aangeboden voor het ingelaste SOD van 05-02-2020. 	Defensie
11	Pensioenreglement	<p><i>03-12-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Wordt geagendeerd voor het SOD van 10-12-2019 <p><i>10-12-2019</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Er is overeenstemming met CMHF, ACOP en AC over het opnemen van de AV-tekst bij paragraaf 7.6 en het schrappen van de daarop betrekking hebbende let-op-teksten. 	

	Brief CCOOP SOD/19.00704	<ul style="list-style-type: none"> De PK wordt geïnformeerd via de voorzitters en het ABP wordt geïnformeerd met het verzoek de reglementstekst aan te passen. Streven is om de definitieve tekst 11-12-2019 voor 10.00 uur voor een laatste check aan de centrales aan te bieden. <p>12-12-2019</p> <ul style="list-style-type: none"> Hierop zal op een ander moment in het SOD worden teruggekomen. Apart actiepunt. 	Voorstel om hier een apart AP van te maken zodat dit het ap pensioenreglement kan worden afgesloten
12	Mandaat directeur Werkgeverszaken.	<p>03-12-2019</p> <ul style="list-style-type: none"> Wordt geagendeerd voor het SOD van 10-12-2019. <p>10-12-2019</p> <ul style="list-style-type: none"> Vergadering is geschorst en gaat 12-12-2019 verder. Vergadering is geschorst en gaat 17-12-2019 verder. Vergadering is geschorst en gaat 14-01-2020 verder. <p>14-01-2020</p> <ul style="list-style-type: none"> Nieuwe vergadering: 05-02-2020 	
13	Compleetheid dossiers bij agendapunten	<p>12-12-2019</p> <ul style="list-style-type: none"> Verzoek is om de delen van de verslagen van onderwerpen die eerder zijn besproken onderdeel te laten zijn van het complete dossier. Partijen zullen apart bespreken hoe dit kan worden geregeld. 	
14	Premiecompensatie UGM-ers	<p>17-12-2019</p> <ul style="list-style-type: none"> Werkgever zal verschillende categorieën UGM-ers in beeld 	Defensie

		brenge in het kader van de uitvoering van de afspraak inzake premie- compensatie en de uitvoeringsproblematiek.	
15	Vaste aanstelling FPS-2 personeel	14-01-2020 <ul style="list-style-type: none"> • Werkgever bericht de centrales per brief op hoe en op welke termijn het probleem is opgelost. 	Defensie
16	Actualiseren rekentool compensatie AOW-gat	14-01-2020 <ul style="list-style-type: none"> • Verwachting is dat PwC de geactualiseerde tool spoedig aanlevert zodat deze nog deze maand online kan worden gezet. 	Defensie
17	Stand van zaken Active Endeavour en Operation Enduring Freedom.	14-01-2020 <ul style="list-style-type: none"> • Defensie zoekt dit uit en komt hier op terug. 	Defensie
18	Voorlopige voorziening opleidingsbudget Burgerpersoneel	14-01-2020 <ul style="list-style-type: none"> • Werkgever zal de centrales zo snel mogelijk berichten over de voorlopige voorziening voor de burgers 	Defensie
19	Defensiepasjes in combinatie met PNC	14-01-2020 <ul style="list-style-type: none"> • Defensie vindt zo snel mogelijk een oplossing en zal de centrales per brief berichten. 	Defensie
20	Wijze van overleggen	14-01-2020 <ul style="list-style-type: none"> • Omdat er regelmatig wordt gesproken buiten het verslag is later niet meer duidelijk wat formeel en informeel aan de orde is geweest. Partijen moeten hierbij stil staan. 	Partijen